

*Společenství filantropů, mecenášů a investorů výzkumu Konopí je lék (dále jen KJL), Edukativní konopné kliniky (EKK) a Konopné církve (KC) je evidováno pod sp.zn. L 4845/KSOS pod názvem **European Society of Investors in Natural and Social Sciences Research, z.s.**, IČ: 706 31 298, DS: wztbjmm (ES) **nevládních organizací projektů ES 1** otevřené společnosti **Ateliér ALF, z.s.**, IČ: 226 80 101, L 22953/KSBR, DS: dxeeppmd (dále jen AA), 2) odborné společnosti **Konopí je lék, z.s.**, IČ: 227 27 281, sp.zn. L 22019/KSBR, DS: 6ufexs6 (dále jen KJL) , 3) společnosti sociální ekologie **Art & Body Language Factory, z.s.**, IČ:227 24 303, sp.zn. L 25871/KSBR, DS: pmgb579 (dále jen ART) společně sídlem **Konopná apatyka královny koloběžky první**, PSČ: 798 55 Evropa u Ospělova č.p. 6 a výše uvedení jsou členy **asociace (CC/ORa) nevládních organizací Cannabis is The Cure, z. s.**, IČ: 266 70 232, sp. zn. L 6401/KSO – pobočka v Olomouci, Nový svět - Přichystalova 180/14, 779 00 Olomouc, DS: 4ex7c9p **společně zastoupené stěžovatelem I. ÚS 2573/24 a zmocněncem nevládních organizací nejen dle sp.zn. SPR ÚS 792/24 Mgr. Dušanem Dvořákem, nar. 12.1.1962, Nový svět – Přichystalova 180/14, 779 00 Olomouc, DS: r8u3nhx - ředitelem Edukativní konopné kliniky***

Ústavní soud sp.zn. I. ÚS 2573/24

Dne 19.9.2024, 12:15 hod.

Vážený soudce zpravodaj

Vážený pan advokát

JUDr. Tomáš Langášek, LL.M.

JUDr. Pavel Andrlé, MBA, LL.M.

Vážený pane soudce, vážený pane advokáte

Domníváme se, že dříve, než bude Soud řešit níže uvedený návrh na vyloučení soudce senátu sp.zn. I.ÚS 2573/24 JUDr. Jaromíra Jirsy a návrh na vyloučení z posuzování našeho návrhu na vyloučení soudce Jirsy **a stejně nezákonně a vědomě nepravdivě jednající všechny soudce jmenované předchozím prezidentem a aktivně působícími na ústavním soudu**, že by si měl Soud vlastními předběžnými otázkami ujasnit následující:

1. Zda lze udělovat tresty vězení nejméně 150 lidem ročně s průměrnou délkou 48 měsíců odnětí svobody dle Výročních zpráv vlády (2010-2020) bez **jediného zákonného předpisu** ke zjištění limitu THC u osob nakládajících s konopím a konopí pěstujícím, přičemž rozdíly obsahu THC dle níže uvedených rozporupných tvrzení ústavní a obecné justice mohou být až 30. násobně odlišné?
2. Zda bylo při zabrání majetků z výzkumnické farmy v Ospělově v deseti domovních prohlídkách 2009 – 2019 zákonné, že průměrných 350 ks. zabraných rostlin konopí ročně a průměrných ročně cca 20 ks. zabraných konopných léčiv nebylo měřeno na obsah THC **ani z jednou tolika níže uvedených nezávazných norem**.
3. Zda mlčení nejvyššího soudu od sp.zn. 8 Tdo 1231/2011 a dalších 7. níže uvedených ústavních stížnostech Dvořákových k bodu 36–41 rozsudku SDEU Josemans č. C-137/09 a náhlé tvrzení ústavního soudu sp.zn. III. ÚS 3354/16, že pan Josemans překročil ve svém coffeshopu limit THC 0,3 %THC (stejně jako majetky asociace Cannabis is The Cure, z.s. - obviněný Dvořák), když Soudní dvůr EU ani OSN o žádném limitu THC nehovoří?
4. Zda Evropské komisi neoznámený technický předpis navýšení limitu THC v konopí novelou č.366/221 Sb. na 1 % THC (oznámená však ve všech dalších novelizacích Komisi) způsobuje v souladu s judikaturou SDEU č. C-273/94, bod 13 **nevymahatelnost trestnosti skutku pro neoznámený předchozí předpis**.
5. Zda touto stížností již pětkrát (**viz níže**) ústavním soudem projednávané porušení LZPS u zabrané odrůdy Charlotta při osmé kriminalizaci Mgr. Dušana Dvořáka a exekuci majetku konopí a léčiv z konopí vždy ignorované asociace Cannabis is The Cure, z.s. a jejich spolků (věc 3 T 131/2017), **kdy byl měřen obsah THC z 98 rostlin Charlotty, a to z cca 3 gramů z cca 60 gramů jedné rostliny** byl měřen dle nařízení vlády č. 3/2012 Sb. ¹ příloha I. A. 1 (tzn. že měření probíhá ze zhomogenizovaných překatovaných vrcholíků nejméně 5. rostlin konopí současně), jak v rozporu s důkazy k měření THC tvrdila předsedkyně senátu 3T131/2017 v rozsudku, přičemž jak původní

nařízení č. 455/2009 Sb. (THC měříme obsah THC nejméně z pěti celých rostlin včetně kořene, **byly zrušeny nálezem pléna** soudce zpravodaje JUDr. Pavla Šámala **dne 27. dubna 2021 sp. zn. Pl. ÚS 98/2**

6. Zda měly být obě tato výše uvedená nařízení vlády ignorována dle právně nadřazené definice **konopí dle § 2 ZoNL**, jak tvrdila policie přesně 8 let předtím a je též doloženo do řízení sp. zn.: SPR. ÚS 700/24 a sdělení dle sp. zn.: SPR. ÚS 700/24 dne 29. července 2024 (viz dále), **že máme rozhodnutí Úřadu o ochranu osobních údajů ke stížnosti na sdělení Ústavního soudu ve věci SPR US 700/24, žalovat u Evropského soudu pro lidská práva**, namísto toho, aby ústavní soud vydal informaci, jak může být tolik protichůdných norem a tvrzením souladných se zákonem a dokonce trestem bez zákonné opory, nám přijde jako papežská rada z bezmoci tolika nepravd.
7. Přičemž ZoNL má v § 2 tři odlišné verze vzorku s odlišným výsledkem THC dle normy EU a OSN, přitom ZoNL vůbec neurčuje tzv. reprezentativní vzorek, což je jedem z klíčových parametrů objektivit měření obsahu THC konopí, kdy je dle ZoNL možné říci se zákonem, že vzorek je 1) kvetoucí vrcholík, 2) plodonosný vrcholík a 3) celá nadzemní část rostliny jsou jedno a totéž?! Žádná česká „norma“, tedy obě nařízení vlády č. 455/2009 Sb. a č. 3/2012 Sb. a také ani § 2 ZoNL vůbec neřeší pouze v unijním předpisu uvedené parametry objektivit měření obsahu určité molekuly v rostlinách dle EU normy (OSN norma je tvrdší – na pašeráky drog, proto nerozlišuje): a. 1) kdy se má kontrolní šetření konat (období sběru reprezentativního vzorku), b. 2) kde se má sbírat reprezentativní vzorek měření (střed záhonu/pole), c. 3) řeší – ale naprosto a zcela rozdílně - co z rostliny konopí se má sbírat k měření (která část rostliny konopí je měřena na obsah THC, což je ale u obou nařízení vlády naprosto odlišný výsledek obsahu THC a do toho zmatku d. Protože § 2 ZoNL má tři zcela odlišné definice vzorku stran obsahu účinných látek, takže každé měření vykazuje zcela pochopitelně odlišné výsledky! i. Kvetoucí vrcholík (samec i samice) ii. Plodonosný vrcholík (samice) iii. Celá nadzemní část rostliny konopí včetně plodonosných a kvetoucích vrcholíků iv. Vůbec se přitom nikým odpovědným neřeší, že rostlina konopí je dvoudomou rostlinou a žádný z našich kriminalizovaných členů nepěstoval feminizovaná semena konopí na výrobu tzv. marihuany, což nikoho nezajímalo
8. **Nicméně ústavní soud od řízení sp.zn. III. ÚS 3354/16 tvrdil, že konopné prekurzory se měří na obsah THC unijní normou z nejméně 50. rostlin konopí (vrcholíků), resp. že z unijní metodiky vychází, jak soudci opakovaně v rozporu s důkazy uvedli, ale neřekli kam.**
9. Dále pak, zda tyto trestní předpisy č.3/2012 Sb. a do roku 2012 č. 455/2009 Sb.² příloha I A 1/1 (tzn. z homogenizovat vrcholíky nejméně 5 rostlin konopí současně pro vyvození trestnosti, resp. dříve do roku 2012 nejméně 5 celých zhomogenizovaných rostlin konopí současně), jak v rozporu s důkazy k měření obsahu THC tvrdila předsedkyně senátu 3T131/2017 v rozsudku, přičemž jak původní nařízení č. 455/2009 Sb. dne 27. dubna 2021 sp. zn. Pl. ÚS 98/20 zrušil ústavní soud.
10. Zda je v rozporu se zákonem vědomě nepravdivě tvrdit a vyvěšovat to na web, že policie měří obsah THC v konopí podle unijní normy z celé nadzemní části rostliny a dopočítává s nulovým obsahem THC vše, co neprošlo sítím, neboť tvrzení na webu je zcela opačné, že tak unijní norma nečiní viz bludy měření z celé <https://www.policie.cz/clanek/metodikamereni-thc.aspx>, vzorku a zejména reprezentativního vzorku. EU nedopočítává nikdy s nulovým obsahem THC vše, co neprošlo sítím „českých znalců“ k homogenizaci, ale naopak dbá na EU stanovených parametrech objektivit!
11. Zda je zákonné, že policie uměle navyšuje obsah THC v konopí dekarboxylací, aniž je k tomu řádný předpis! A zcela bezostyšně to policie na sebe zveřejní, natolik nekompetentní a arogantní je zastupitelství a obecná justice včetně ústavní justice, důkaz jistoty, že vás zavřou, kdy chtějí, zde: <https://www.policie.cz/clanek/metody-zkoumani-thc-a-thca.aspx>
12. . Kreativita měření THC v konopí na <https://www.policie.cz/clanek/zadost-o-informace-k-expertizam.aspx> Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje (dále jen „povinný subjekt“) obdrželo dne 3. června 2021 žádost pana Mgr. Dušana Dvořáka (dále jen „žadatel“) podanou

1. Zrušeno nálezem dne 27. dubna 2021 sp. zn. Pl. ÚS 98/20

podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“). Žádost obsahovala rovněž i plnou moc ze dne 18. května 2021. Předmětem žádosti bylo celkem 8 dotazů k vážení konopí a výrobků z něj a měření obsahu THC v trestních věcech podatele v letech 2009 až 2019.

- a. K Vaší žádosti Vám ve spolupráci s odborem kriminalistické techniky a expertíz Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje (dále jen „OKTE“) sdělujeme následující:
- b. 1. Z jakého důvodu policie konopí zabrané v letech 2008-2015 jako celek nezávažila a uváděla pouze váhu po překatrování, ale konopí zabrané v letech 2016-2019 již bylo jako celek závaženo. Vysvětlete tyto odlišné postupy.
- c. Na dotaz týkající se přepočítávání obsahu THC na celou rostlinnou hmotu Vás odkazují na sdělení ze dne 25. července 2014 zaslané ze strany OKTE žadateli, kterým bylo na tento dotaz již odpovězeno. Ve smyslu § 3 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. lze k dotazu uvést, že v ojedinělých případech bylo dodatečně ze strany zadavatelů dotazováno celkové množství předložené rostlinné hmoty. Aby se takovým dotazům předešlo, začal se tento údaj do odborných vyjádření postupně uvádět.
- d. 2. Z jakého důvodu policie ani v letech 2016-2019, kdy konopí jako celek závažila, nepočítala obsah THC z celku, jak občanům veřejně garantuje na webu www.policie.cz/clanek/metodika-mereni-thc.aspx/ a jak uvádí v definici konopí v § 2 zákon o návykových látkách, kdy tuto věc odmítá v trestním a správním řízení justice všech stupňů a prokuratura všech stupňů vysvětlit a odůvodnit.
- e. V tomto bodě Vás předně odkazují na sdělení OKTE ze dne 25. července 2014 a 10. července 2015 zaslané žadateli. Ve smyslu § 3 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. lze k dotazu doplnit, že dle Nařízení vlády č. 455/2009 Sb., které bylo upraveno Nařízením vlády č. 2/2012 Sb., je v příloze č. 1, části A, v bodu 1 uvedeno, že „Rostliny konopí (Cannabis sp.) - všechny druhy a odrůdy, které obsahují více než 0,3 % látek ze skupiny tetrahydrokanabinolů v kvetoucím nebo plodonosném vrcholíku rostliny konopí (s výjimkou zrn) včetně listů, se považují za rostliny obsahující omamnou nebo psychotropní látku.“
- f. Citovaný článek z webu Policie ČR je odpověď na žádost ze dne 7. března 2013 a je výstupem odborem kriminalistické techniky a expertíz Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje. Odpověď na tento dotaz nelze považovat za garanci postupu všech článků Policie ČR, ačkoli se tento postup zkoumání konopí s postupem OKTE zásadně neliší.
- g. 3. Protože Ø obsah THC v 3.485 rostlinách konopí a již zpracovaném konopí zabraném v letech 2009-2019 je cca 1 % THC, citujte prosím odbornou literaturu, odkud čerpáte informace, že konopí s obsahem 1 % THC je marihuana k toxikomanii.
 - i. Pracoviště OKTE nepoužívá slovní spojení „marihuana k toxikomanii“, nýbrž „rostlinná hmota využitelná k toxikomanii“, která blíže specifikuje, o jaký rostlinný materiál se jedná. Tedy části rostlin konopí, které jsou běžně zneužívány k intoxikaci, tzn. nadzemní části rostliny zbavené stonků a semen, pokud jsou v předloženém materiálu přítomny, a částí, které jsou větší než 2 mm.
- h. Laboratoř provádí kvantitativní stanovení THC v rostlinném materiálu. Posuzovat, zda je zjištěný obsah THC v rozporu se zákonem, pracovišti OKTE nepřisluší.
- i. 4. Protože v každé úrodě v letech 2009-2019 jste měli více než 50 rostlin konopí a protože unijní norma k měření THC k zjištění Ø THC uvádí, že je třeba měřit obsah z nejméně 60-200 rostlin konopí, vysvětlete, proč jste někdy měřili obsah z jedné rostliny samostatně, jindy z dvaceti, ale nikdy nejméně z 50 rostlin a více, abyste zjistili Ø obsah THC, když jsem policii, prokuratuře i soudu doložil, že jedna a tatáž rostlina může mít dle Lumíra Hanuše až 28-násobný obsah THC, tzn. může mít 0,3 % THC, ale taky 8,4 % THC, nerozumím, proč k tomu soudy a prokuratura mlčí.

- j. Kvantitativní stanovení THC v rostlinném materiálu pro účely správního a trestního řízení není omezeno na počet rostlin.
- k. 5. Sdělte mi, jak často od roku 2008 dosud měnila laboratoř (datum) policie měřící mně zabrané konopí v letech 2009-2019:
- l. 1. zakoupený standard THC
- m. 2. kalibrovala měřící analytické přístroje
- n. 3. z jakého důvodu neuvádí odchylky \pm ve výsledku obsahu THC v konopí jako civilní akreditované laboratoře.
- o. Ad 5.1. Pokud nastane situace, kdy je nutno přistoupit k sestavení nové kalibrační křivky, využívá OKTE vždy nového certifikovaného referenčního materiálu zakoupeného od renomovaných subjektů oprávněných k jejich prodeji.
- p. Ad 5.2. Ke kvantitativnímu stanovení obsahu THC v rostlinné hmotě je používáno zařízení, jehož proces měření je plně automatizován. Zařízení je jednou ročně servisováno odbornou firmou a validováno v souladu s nastaveným systémem kvality – zkušební laboratoř OKTE č. 1600 akreditovaná ČIA dle ČSN EN ISO/IEC 17025:2018. Jednotlivá měření se provádějí ze tří navážek předem zhomogenizovaného vzorku metodou interního standardu a kontrolují se jednotlivé změřené hodnoty, zda jsou homogenní a tudíž není žádná tato hodnota příliš odlišná. V opačném případě by se celé měření opakovalo. Tudíž za normálních okolností není objektivní důvod pochybovat o správnosti měření. Přesto z důvodu, aby byly zaregistrovány a tudíž včas eliminovány případné neočekávané neshody s implementovaným procesem měření, je laboratoř OKTE veden tzv. regulační diagram. V případě vybočení z jeho mezí jsou analýzy zastaveny a jsou provedena nápravná opatření vedoucí ke správným výstupům.
- q. Ad 5.3. Pro jednoznačně nařizování uvádění odchylky měření ve výstupech neexistuje žádný příslušný právní předpis.
- r. 6. Vysvětlete, proč byla zabraná konopná léčiva poprvé zvážena až při posledním zabraném majetku v roce 2019.
- s. Pracoviště OKTE nedisponuje metodikou vhodnou pro stanovení obsahu THC v konopné masti, resp. tinktuře, a omezuje se pouze na kvalitativní analýzu, která prokázala přítomnost THC v předložených mastech. Vážení předložených konopných mastí je prováděno s obalem a je údajem pouze orientačním, bez kvantitativního stanovení obsahu THC bezpředmětným.
- t. 7. Vysvětlete, proč zabraná konopná léčiva nikdy neměříte na obsah THC.
- u. Pracoviště OKTE nedisponuje metodikou vhodnou pro stanovení obsahu THC v konopné masti, resp. tinktuře.
- v. 8. Vysvětlete, proč zabraná konopná léčiva někdy navrhnete k likvidaci, např. úroda v roce 2011, kdy byl zabráno téměř 180 ks konopných léčiv (z toho 5 kilo konopné masti) a jindy, např. úroda v roce 2018, mi navrhujete vrátit.
- w. Ve smyslu § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. Vám sdělujeme, že Vámi požadovanými informacemi povinný subjekt nedisponuje, neboť tyto neexistují, nebyly nikterak zaznamenány a ani není povinností povinného subjektu je mít či případně vytvářet.
 - i. Ve smyslu § 3 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. lze nicméně k uváděným příkladům uvést, že v roce 2011 rozhodl o propadnutí zabraného materiálu státu Okresní soud v Prostějově na návrh státního zástupce (viz příloha). V roce 2018 rozhodovalo o (ne)vrácení oddělení obecné kriminality územního odboru Prostějov povinného subjektu. V kontextu tohoto příkladu je nutné uvést, že povinný subjekt nemá povinnost se vyjadřovat nebo jakkoliv hodnotit rozhodnutí jiných institucí veřejné správy.
- x. Srovnej, jak chutná moc u Kriminálního ústavu dne 25.7.2024, že policie (nově, zcela nově) vždy a vždy a vždy měřila údajně podle normy OSN pro pašeráky drog již před vstupem do EU a jasně a přesně postupy údajně měla už před nástupem sametových

komoušů: <https://www.konopijelek.cz/novinky/explicitni-dukaz-statni-svevole-pri-mereni-obsahu-thc-vkonopi/> Proč ale podle těchto postupů policie podle EU i OSN nikdy neměřila THC v konopí našich pěstitelů, když je umí sama na sebe veřejně napráskat, jak to měří a co je vzorek a reprezentativní vzorek, když šetří nás jako pašeráky, zemědělce nebo léčitele.

- y. Zda nepřehodnotit výroky předsedy ústavního soudu ke kárným podnětům (také) na níže uvedené soudce v řízeních pod sp. zn.: SPR. ÚS 773/24 dne 13. září 2024 a sp. zn.: SPR. ÚS 758/24 dne 13. září 2024 a zda by neměly být výroky revokovány s ohledem na **neexistenci žádné právně závazné zákonné normy a udílení dokonce trestů vězení bez jakéhokoliv zákona.**

Podáváme proto tímto společně (viz. zmocnění všech nevládních organizací asociace doložené do řízení SPR ÚS 792/24) se stěžovatelem a zmocněncem Mgr. Dušanem Dvořákem a Mgr. Radomírou Dvořákovou **návrh na vyloučení soudce senátu sp.zn. I.ÚS 2573/24 JUDr. Jaromíra Jirsy a návrh na vyloučení z posuzování našeho návrhu na vyloučení soudce Jirsy stejně nezákonně a vědomě nepravdivě jednající všechny soudce jmenované předchozím prezidentem a aktivně působícími na ústavním soudu, kteří nadto rozhodovali o mých stížnostech. Stačí CTRL 1 F. a klíčové slovi**

Kromě důkazů vědomě nezákonného jednání výše uvedených soudců k právu OSN a EU současně uvedení neseznali uvedení soudci porušením základních práv jako opakovaná těžká ublížení na zdraví s následkem smrti způsobené důvodně podezřelými soudci a státními zástupci na okresním a krajském soudu a zastupitelství při vědomém porušení § 149 odst. 4 a 5 tr. zákoníku zvláště pak, kdy možná došlo k porušením práva na zákonného soudce (SDEU) také ve věci sp.zn. I. ÚS 2573/24

Dále od strany 6 do strany 24 dokládáme rešerše všech dovolání a skoro všech ústavních stížností Dvořákových s ohledem na pátou ústavní stížnost ve věci Charlotty, od 24 do strany 60 je výtah klíčových slov pomocí **ctrl + f** strany 60-61 je plná moc a odkazy na stránky na důkazy nepravdivých tvrzen všech zúčastněných. Od strany 61 do strany 63 jsou výtahy klíčových sdělení ke dvanácti argumentacím měření THC, předběžných otázek SDEU a dalších.

V Olomouci dne 23.9.2024

Mgr. Vand Prokešová

Kontrola a vypravil: Ing. Martin Dindoš

Rešerše a analýzy klíčových slov k ústavní stížnosti 8. trestnímu řízení s rodinou Dvořákových u Okresního soudu v Prostějově sp.zn.3T131/2017 (odrůda Charlottina pavučina), resp. exekuce majetků asociace Cannabis is The Cure. Charlotta, již byla 4x u ústavního soudu³⁴⁵⁶

1. První stížnost

1. První exekuce ospělovské úrody léčebného konopí a produktů z něj v majetku odborné společnosti Konopí je lék, z.s. (IČ: 22727281) z let 2008-2009 dne 18. 8. 2009 na Příkaz Okresního soudu v Prostějově

Příkaz vydala předsedkyně senátu 3T: JUDr. Adéla Pluskalová

Okresní státní zástupci: Mgr. Ivo Černík a JUDr. Naděžda Kezňáková

Soudila předsedkyně senátu 2T: Mgr. Ivona Otrubová 13. 7. 2010 - 27. 10. 2010 - dosud nevyjasněno

II. ÚS 664/12 ze dne 13. 4. 2012

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/ii-us-664-12-1>

Ústavní soud rozhodl dne 13. dubna 2012 mimo ústní jednání a bez přítomnosti účastníků v senátě složeném z předsedy Jiřího Nykodýma, soudců Pavla Holländera a Dagmar Lastovecké o ústavní stížnosti Mgr. Dušana Dvořáka, zastoupeného Mgr. Dominikou Kovaříkovou, advokátkou se sídlem v Olomouci, Riegrova 14, proti rozsudku Okresního soudu v Prostějově sp. zn. 2 T 104/2010 ze dne 27. října 2010, rozsudku Krajského soudu v Brně sp. zn. 3 To 25/2011 ze dne 9. března 2011 a usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 8 Tdo 1231/2011 ze dne 27. října 2011 (<https://kraken.slv.cz/8Tdo1231/2011>) a o spojeném návrhu na zrušení ustanovení § 283, § 284, § 285 a § 286 trestního zákoníku a § 24 písm. a) zákona č. 167/1998 Sb., takto: **Ústavní stížnost a návrh na zrušení zákonných ustanovení se odmítají, protože nedošlo k porušení napadených čl. 1, čl. 4 odst. 4, čl. 15 odst. 2, čl. 31, čl. 36, čl. 38 odst. 1, čl. 39 a čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a spolu s ústavní stížností se odmítají taktéž návrhy na zrušení shora označených zákonných ustanovení.**

S touto stížností souvisí také ústavní stížnost sp. zn. III. ÚS 396/16, ve které bylo napadáno porušení základních práv a svobod nepovolením obnovy řízení s tvrzením justice, že stěžovatel byl pět let nepřičetný, když tvrdil, že konopí není prekurzor a že policie nedisponuje právním předpisem k měření obsahu THC v konopí a je povinna šetřit vážná ublížení na zdraví s následkem smrti.

³ Sp. zn. IV. ÚS 1153/19 ze dne 14. 6. 2019, <https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iv-us-1153-19-1>

⁴ sp. zn. IV. ÚS 2456/19 ze dne 3. 9. 2019, <https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iv-us-2456-19-1>

⁵ Sp.zn. III. ÚS 2005/21 ze dne 7. 9. 2021, <https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iii-us-2005-21-1>

⁶ sp. zn. I. ÚS 2121/21 ze dne 16. 09. 2021, <https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/i-us-2121-21-1>

III. ÚS 396/16 ze dne 3. 5. 2016

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iii-us-396-16-1>

Ústavní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Josefa Fialy a soudců Jana Filipa a Radovana Suchánka (soudce zpravodaje), ve věci ústavní stížnosti stěžovatelů Mgr. Dušana Dvořáka a Mgr. Radky Dvořákové, zastoupených Mgr. Pavlem Andrllem, advokátem, sídlem Kratochvílova 624/43, 750 02 Přerov, proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 22. září 2015 sp. zn. 4 To 273/2015, proti usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 26. června 2015 č. j. **2 T 104/2010-1238**, proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 22. září 2015 sp. zn. 4 To 271/2015, a proti usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 26. června 2015 č. j. 2 T 104/2010-1239, spojené s návrhem na zrušení 1) § 283 až 287 a § 289 odst. 3 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, 2) nařízení vlády č. 3/2012 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 455/2009 Sb., kterým se pro účely trestního zákoníku stanoví, které rostliny nebo houby se považují za rostliny a houby obsahující omamnou nebo psychotropní látku a jaké je jejich množství větší než malé ve smyslu trestního zákoníku, 3) § 2 písm. d), § 5 odst. 5, § 15 písm. e), § 24 odst. 1 písm. a), § 24a, § 24b a § 29 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, 4) zákona č. 50/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, 5) vyhlášky č. 221/2013 Sb., kterou se stanovují podmínky pro předepisování, přípravu, výdej a používání individuálně připravovaných léčivých přípravků s obsahem konopí pro léčebné použití, a 6) vyhlášky č. 236/2015 Sb., o stanovení podmínek pro předepisování, přípravu, distribuci, výdej a používání individuálně připravovaných léčivých přípravků s obsahem konopí pro léčebné použití, za účasti Krajského soudu v Brně a Okresního soudu v Prostějově jako účastníků řízení, a Krajského státního zastupitelství v Brně a Okresního státního zastupitelství v Prostějově jako vedlejších účastníků, takto: **Ústavní stížnost se odmítá, protože nedošlo k porušení ústavně zaručených práv zakotvených v čl. 1 až 5, čl. 6 odst. 1 a 2, čl. 7, čl. 8 odst. 1 a 2, čl. 9 odst. 1, čl. 10, čl. 11 odst. 1, čl. 12 odst. 3, čl. 15 odst. 1 a 2, čl. 17, čl. 20 odst. 1, čl. 23, čl. 26 odst. 1, čl. 27 odst. 1, čl. 31, čl. 36 odst. 1 a 2, čl. 37 odst. 3, čl. 38, čl. 39 a čl. 40 odst. 1 a 2 Listiny základních práv a svobod a tímto se odmítá i zrušení v záhlaví uvedených právních předpisů, resp. jejich jednotlivých ustanovení.**

S touto stížností souvisí 16. stížnost I. ÚS 3432/19 č.1 - č.3, kdy nebyl opět povolen návrh na obnovu řízení.

2. Druhá stížnost

2. Druhá exekuce ospělovské úrody léčebného konopí a produktů z něj v majetku zřizovatelů Edukativní konopné kliniky (IČ: 22680101, IČ: 22727281, IČ: 22724303) z roku 2010 dne 2. 9. 2010 na Příkaz Okresního soudu v Prostějově; váže se k šesté a dvanácté stížnosti (4 rozhodnutí ve věci 3T)

Okresní státní zástupci: Mgr. Ivo Černík a JUDr. Naděžda Kezňiklová
Soudila předsedkyně senátu 2T: Mgr. Ivona Otrubová - dosud nevyjasněno

IV. ÚS 4859/12 ze dne 29. 5. 2013

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iv-us-4859-12-1>

Ústavní soud České republiky rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Židlické a soudců Vlasty Formánkové a Miloslava Výborného mimo ústní jednání bez přítomnosti účastníků ve věci ústavní stížnosti Mgr. Dušana Dvořáka, zastoupeného Mgr. Dominikou Kovaříkovou, advokátkou se sídlem v Olomouci, Horní náměstí 365/7, proti usnesením Krajského státního zastupitelství v Brně ze dne 21. října 2012 č.j. 5 KZT 46/2012-19, a Okresního státního zastupitelství v Prostějově ze dne 27. září 2012, č.j. 1 ZT 244/2010-214, takto: **Ústavní stížnost se odmítá, protože nedošlo k porušení ústavně zaručeného práva na spravedlivý proces, zakotveného v čl. 36 odstavec 1 a v čl. 38 odstavci 2 Listiny základních práv a svobod.**

Ke sp. zn. **IV. ÚS 4859/12 se váže: NS sp.zn. 3 Tz 1/2012**, rozhodnutí ze dne **23. 2. 2012**

<https://kraken.slv.cz/3Tz1/2012> Dotčené předpisy: § 146a odst. 2 tr. ř.

Nejvyšší soud České republiky projednal ve veřejném zasedání konaném dne 23. února 2012 v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Šabaty a soudců JUDr. Vladimíra Jurky a JUDr. Eduarda Teschlera stížnost pro porušení zákona, kterou podal ministr spravedlnosti České republiky ve prospěch obviněného Mgr. Dušana Dvořáka, proti usnesení státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Prostějově ze dne 10. 3. 2011, sp. zn. 1 ZT 244/2010, a podle § 268 odst. 2, § 269 odst. 2 a § 270 odst. 1 tr. ř. rozhodl takto: **Pravomocným usnesením státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Prostějově ze dne 10. 3. 2011, sp. zn. 1 ZT 244/2010, byl porušen zákon v ustanovení § 146a odst. 2 tr. ř. v neprospěch obviněného Mgr. Dušana Dvořáka. Napadené usnesení se zrušuje a podle § 270 odst. 1 tr. ř. bylo přikázáno Okresnímu soudu v Prostějově, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl, přičemž při svém rozhodování bude podle § 270 odst. 4 tr. ř. vázán právním názorem, který vyslovil ve věci Nejvyšší soud. Okresní soud se pak při svém rozhodování bude zabývat věcnou správností napadeného usnesení. Nejvyšší soud v této souvislosti zdůrazňuje, že v novém řízení nemůže dojít ke změně rozhodnutí v neprospěch obviněného, neboť Nejvyšší soud vyslovil, že zákon byl porušen v jeho neprospěch (viz § 273 tr. ř.).**

3. Třetí stížnost

3. Třetí exekuce ospělovské úrody léčebného konopí a produktů z něj v majetku asociace Cannabis is the cure (IČ: 26670232) z roku 2011 na Příkaz Okresního soudu v Prostějově

Soudila předsedkyně senátu 3T: JUDr. Adéla Pluskalová - dosud nevyjasněno

II. ÚS 1311/13 ze dne 30. 5. 2013

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/ii-us-1311-13-1>

Ústavní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Jiřího Nykodýma a soudců Stanislava Balíka a Dagmar Lastovecké o ústavní stížnosti Mgr. Dušana Dvořáka, zastoupeného Mgr. Dominikou Kovaříkovou, advokátkou, se sídlem v Olomouci, proti usnesení státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně č. j. 5 KZT 9/2013-23 ze dne 22. února 2013, a usnesení státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Prostějově č. j. 1 ZT 55/2012-79 ze dne 25. ledna 2013, za účasti 1) Krajského státního zastupitelství v Brně a 2) Okresního státního zastupitelství v Prostějově, jako účastníků řízení, takto: **Ústavní stížnost se odmítá, neboť nebyla porušena základní práva stěžovatele podle čl. 1, čl. 5, čl. 10 odst. 2, čl. 15, čl. 36 odst. 1 a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.**

Ke sp. zn. **II. ÚS 1311/13 se váže: NS sp.zn. 6 Tdo 1493/2014**, rozhodnutí ze dne **10. 12. 2014**

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/nscr/6-tdo-1493-2014>

Nejvyšší soud rozhodl v neveřejném zasedání dne 10. prosince 2014 o dovolání, které podal obviněný Mgr. Dušan Dvořák proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 25. 6. 2014, č. j. 5 To 174/2014-87, v trestní věci vedené u Okresního soudu v Prostějově pod sp. zn. 3 Nt 1151/2014, takto: **Podle § 265k odst. 1, 2 tr.ř. se zrušují usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 25. 6. 2014, č. j. 5 To 174/2014-87, a usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 17. 4. 2014, č. j. 3 Nt 1151/2014-73. Současně se zrušují všechna další rozhodnutí na uvedená usnesení obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 265/ odst. 1 tr. ř. se Okresnímu soudu v Prostějově přikazuje, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.**

4. Čtvrtá stížnost

4. Čtvrtá exekuce ospělovské úrody léčebného konopí a produktů z něj v majetku asociace Cannabis is the cure (IČ: 26670232) z roku 2012 na Příkaz Okresního soudu v Prostějově

Soudila předsedkyně senátu 2T: Mgr. Ivona Otrubová - dosud nevyjasněno

II. ÚS 289/14 ze dne 19. 2. 2014

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/ii-us-289-14-1>

Ústavní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Stanislava Balíka a soudců Radovana Suchánka a Jiřího Zemánka o ústavní stížnosti Mgr. Dušana Dvořáka, zastoupeného JUDr. Jaroslavem Klimešem, advokátem, se sídlem Wellnerova 1215/1, Olomouc, proti usnesení Krajského státního zastupitelství v Brně č. j. 5 KZT 70/2013-16 ze dne 25. 11. 2013, a usnesení Okresního státního zastupitelství v Prostějově č. j. ZT 108/2013-90 ze dne 25. 10. 2013, spojené s návrhem na zrušení ustanovení § 283, § 284, § 285 a § 286 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, takto: **Ústavní stížnost a návrh s ní spojený se odmítají, protože nedošlo k porušení napadených čl. 1, čl. 2**

odst. 1 - 3, čl. 3 odst. 1 a 3, čl. 4 odst. 1 - 4, čl. 5, čl. 10 odst. 1 - 3, čl. 11 odst. 1, čl. 12 odst. 3, čl. 15 odst. 1 a 2, čl. 20 odst. 1, čl. 23, čl. 26 odst. 1, čl. 27 odst. 1, čl. 31, čl. 36 odst. 1 a 2, čl. 37 odst. 3, čl. 38 odst. 1 a 2, čl. 39 a čl. 40 odst. 1 a 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen "Listina") a stejný osud tak stíhá návrh na zrušení ustanovení § 283, § 284, § 285 a § 286 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "tr. zákoník"), a to z důvodu nepřipustného, krutého a letitého omezování základních práv a svobod státními orgány České republiky.

Ke sp. zn. **II. ÚS 289/14 ze dne 19. 2. 2014** se váže: **II. ÚS 3196/15 ze dne 14. 4. 2016**

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/ii-us-3196-15-1>

Ústavní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Josefa Fialy a soudců Jana Filipa a Radovana Suchánka (soudce zpravodaje), ve věci ústavní stížnosti stěžovatele Mgr. Dušana Dvořáka, zastoupeného Mgr. Pavlem Andrlem, advokátem, sídlem Kratochvílova 624/43, Přerov, proti usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne **4. května 2012 sp. zn. 0 Nt 820/2011, proti usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 15. dubna 2014 sp. zn. 2 Nt 1151/2014**, proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 20. května 2014 sp. zn. 8 To 198/2014, a proti usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. května 2015 sp. zn. 11 Tdo 181/2015, <https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/nscr/11-tdo-181-2015>, spojené s návrhem na zrušení 1) § 283 až 287 a § 289 odst. 3 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, 2) nařízení vlády č. 3/2012 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 455/2009 Sb., kterým se pro účely trestního zákoníku stanoví, které rostliny nebo houby se považují za rostliny a houby obsahující omamnou nebo psychotropní látku a jaké je jejich množství větší než malé ve smyslu trestního zákoníku, 3) § 2 písm. d), § 5 odst. 5, § 15 písm. e), § 24 odst. 1 písm. a), § 24a, § 24b a § 29 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, 4) zákona č. 50/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, 5) vyhlášky č. 221/2013 Sb., kterou se stanovují podmínky pro předepisování, přípravu, výdej a používání individuálně připravovaných léčivých přípravků s obsahem konopí pro léčebné použití, a 6) vyhlášky č. 236/2015 Sb., o stanovení podmínek pro předepisování, přípravu, distribuci, výdej a používání individuálně připravovaných léčivých přípravků s obsahem konopí pro léčebné použití, za účasti Nejvyššího soudu, Krajského soudu v Brně a Okresního soudu v Prostějově, jako účastníků řízení, a Nejvyššího státního zastupitelství, Krajského státního zastupitelství v Brně a Okresního státního zastupitelství v Prostějově jako vedlejších účastníků, takto: **Ústavní stížnost se odmítá, neboť nebyla porušena jeho ústavně zaručená práva, zakotvená v čl. 1 až 5, čl. 6 odst. 1 a 2, čl. 7, čl. 8 odst. 1 a 2, čl. 9 odst. 1, čl. 10, čl. 11 odst. 1, čl. 12 odst. 3, čl. 15 odst. 1 a 2, čl. 17, čl. 20 odst. 1, čl. 23, čl. 26 odst. 1, čl. 27 odst. 1, čl. 31, čl. 36 odst. 1 a 2, čl. 37 odst. 3,**

čl. 38, čl. 39 a čl. 40 odst. 1 a 2 Listiny základních práv a svobod. Spolu se stížností se odmítají i všechny spolu s ní podané návrhy.

Ke sp. zn. **II. ÚS 289/14 ze dne 19. 2. 2014** se dále váže: NS sp.zn. **11 Tdo 61/2018**, rozhodnutí ze dne **25. 1. 2018**

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/nscr/11-tdo-61-2018>

Nejvyšší soud rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 25. 1. 2018 o dovolání Mgr. Dušana Dvořáka proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 8. 2017, sp. zn. 5 To 297/2017, jako soudu druhého stupně v trestní věci vedené u Okresního soudu v Prostějově pod sp. zn. 2 Nt 1151/2014, takto: **Podle § 265i odst. 1 písm. a) tr. ř. se dovolání Mgr. Dušana Dvořáka odmítá, jelikož bylo shledáno nepřipustným.**

5. Pátá stížnost

5. Pátá stížnost související přímo s předchozími čtyřmi trestními řízeními

II. ÚS 1091/16 ze dne 24. 5. 2016

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/ii-us-1091-16-1>

Ústavní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Jiřího Zemánka, soudce Ludvíka Davida a soudce zpravodaje Pavla Rychetského ve věci ústavní stížnosti stěžovatele Mgr. Dušana Dvořáka, zastoupeného Mgr. Matějem Skalickým, advokátem se sídlem Praha 10, Počernická 988/8, proti rozsudku Okresního soudu v Olomouci ze dne 16. února 2016 č. j. 11 C 54/2015-107, spojený s návrhem na zrušení § 17 odst. 1 a 2 zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, za účasti Okresního soudu v Olomouci jako účastníka řízení a příspěvkové organizace Vojenská nemocnice Olomouc, IČ: 60800691, se sídlem Olomouc - Klášterní Hradisko, Sušilovo nám. 1/5, zastoupené JUDr. Lubomírem Minaříkem, advokátem se sídlem Olomouc, Vídeňská 635/8, jako vedlejší účastnice řízení, takto: **Ústavní stížnost a návrh s ní spojený se odmítají, neboť nebylo porušeno stěžovatelovo právo na spravedlivý proces. Ustanovení § 17 odst. 1 a 2 zákona č. 379/2005 Sb., na jejichž základě byl stěžovatel omezen na osobní svobodě, nejsou v rozporu s čl. 4 odst. 3, čl. 7 odst. 2 a čl. 11 odst. 5 Listiny.**

6. Šestá stížnost

6. Šestá stížnost se váže ke druhé stížnosti (viz výše)

III. ÚS 3354/16 #1 ze dne 5. 10. 2017

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iii-us-3354-16-1>

Ústavní soud rozhodl mimo ústní jednání a v nepřítomnosti účastníků v senátu složeném z předsedy Jana Filipa, soudce Radovana Suchánka a soudce zpravodaje Jaroslava Fenyka o ústavní stížnosti stěžovatele Mgr. Dušana Dvořáka, zastoupeného Mgr. Pavlem Andrllem, advokátem se sídlem Kratochvílova 624/43, Přeřov, směřující proti usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 26. května 2015, sp. zn. 3 Nt 1151/2014, usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 14. října 2015, sp. zn. 5 To 317/2015, a proti usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. května 2016, sp. zn. 6 Tdo 323/2016, <https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/nscr/6-tdo-323-2016>, za účasti Okresního soudu v Prostějově, Krajského soudu v Brně a Nejvyššího soudu jako účastníků řízení a Okresního státního zastupitelství v Prostějově, Krajského státního zastupitelství v Brně a Nejvyššího státního zastupitelství jako vedlejších účastníků řízení, takto: **Ústavní stížnost se odmítá, protože nedošlo k porušení čl. 90 Ústavy České republiky a jeho ústavně zaručených základních práv na spravedlivý proces dle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, ani právo vlastnit majetek a domáhat se ochrany tohoto vlastnictví dle čl. 11 odst. 1 Listiny.**

III. ÚS 3354/16 #2 ze dne 25. 10. 2017

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iii-us-3354-16-2>

Ústavní soud rozhodl mimo ústní jednání a v nepřítomnosti účastníků v senátu složeném z předsedy Jana Filipa, soudce Radovana Suchánka a soudce zpravodaje Jaroslava Fenyka o ústavní stížnosti stěžovatele Mgr. Dušana Dvořáka, zastoupeného Mgr. Pavlem Andrllem, advokátem se sídlem Kratochvílova 624/43, Přeřov, směřující proti usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 26. května 2015, sp. zn. 3 Nt 1151/2014, usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 14. října 2015, sp. zn. 5 To 317/2015, a proti usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. května 2016, sp. zn. 6 Tdo 323/2016, <https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/nscr/6-tdo-323-2016>, za účasti Okresního soudu v Prostějově, Krajského soudu v Brně a Nejvyššího soudu jako účastníků řízení a Okresního státního zastupitelství v Prostějově, Krajského státního zastupitelství v Brně a Nejvyššího státního zastupitelství jako vedlejších účastníků řízení, takto: **Usnesení Ústavního soudu ze dne 5. října 2017 sp. zn. III. ÚS 3354/16, se opravuje tak, že v odstavci 56. odůvodnění se namísto nesprávně uvedeného počtu patnácti obálek uvádí správný počet šestnácti obálek.**

7. Sedmá stížnost

7. Sedmá stížnost se týká všech předchozích stížností, neboť je ve věci opakovaných pokusů justice omezit svéprávnost stěžovatele; váže se k osmé stížnosti

II. ÚS 198/18 ze dne 6. 3. 2018

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/ii-us-198-18-1>

Ústavní soud rozhodl soudkyní zpravodajkou Kateřinou Šimáčkovou o návrzích a) Dušana Dvořáka a b) Canabis is The Cure, z. s., se sídlem v Olomouci, Přichystalova 180/14, obou bez právního zastoupení, proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 11. 2017 č. j. 17 Co 195/2017- 886 a usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 26. 7. 2017 č. j. 0 Nc 7044/2016-505, takto: **Návrh se z důvodu procesních chyb odmítá.**

8. Osmá stížnost

8. Osmá stížnost se váže k sedmé stížnosti

IV. ÚS 2771/18 ze dne 11. 9. 2018

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iv-us-2771-18-1>

Ústavní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Jana Musila, soudce zpravodaje Jaromíra Jirsy a soudce Jana Filipa o ústavní stížnosti Mgr. Dušana Dvořáka, zastoupeného Mgr. Davidem Macháčkem, advokátem se sídlem v Kladně, T. G. Masaryka 108, proti usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 18. května 2018, č. j. 17 Co 62/2018-999, a Okresního soudu v Prostějově ze dne 27. března 2018, č. j. 0 Nc 7044/2016-913, za účasti Krajského soudu v Brně a Okresního soudu v Prostějově jako účastníků řízení, takto: **Ústavní stížnost se odmítá, neboť nebyla porušena stěžovatelova práva [čl. 7 odst. 2 a 10 Listiny základních práv a svobod, ani právo zakotvené v čl. 36 odst. 1 Listiny.**

9. Devátá stížnost

9. Devátá stížnost se týká exekucí úrod konopí za roky 2014-2015

II. ÚS 2804/18 ze dne 16. 10. 2018

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/ii-us-2804-18-1>

Ústavní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ludvíka Davida a soudce Vojtěcha Šimíčka (zpravodaj) a soudkyně Kateřiny Šimáčkové ve věci ústavní stížnosti stěžovatele Mgr. Dušana Dvořáka, zastoupeného Mgr. Davidem Macháčkem, advokátem se sídlem T. G. Masaryka 108, Kladno, směřující proti rozsudku Okresního soudu v Prostějově ze dne 25. 5. 2017, č. j. 11 T 130/2016-1644, usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 7. 12. 2017, č. j. 7 To 362/2017-1976, a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 5. 2018, č. j. 11 Tdo 426/2018-114, <https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/nscr/11-tdo-426-2018>, spojenou s návrhem na zrušení ustanovení § 283 až 287, § 289 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, § 2 písm. d), § 5 odst. 5, § 15 písm. e), § 24 odst. 1 písm. a), § 24a, § 24b a § 29 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, ve znění pozdějších předpisů, vyhlášky Ministerstva zdravotnictví č. 221/2013 Sb., kterou se stanovují podmínky pro předepisování, přípravu, výdej a používání individuálně připravovaných léčivých přípravků s obsahem konopí pro léčebné použití, ve znění pozdějších předpisů, nařízení vlády č. 455/2009 Sb., kterým se pro účely trestního zákoníku stanoví, které rostliny nebo houby se považují za rostliny a houby obsahující omamnou nebo psychotropní látku a jaké je jejich množství větší než malé ve smyslu trestního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, za účasti Okresního soudu v Prostějově, Krajského soudu v Brně a Nejvyššího soudu, jako účastníků řízení, takto: **Ústavní stížnost a návrh s ní spojený se odmítají, neboť obecné soudy svým postupem neporušily čl. 1, čl. 3 odst. 1 a 3, čl. 4, čl. 5, čl. 6 odst. 1 a 2, čl. 7 odst. 1 a 2, čl. 8 odst. 1 a 2, čl. 10 odst. 1 až 3, čl. 11 odst. 1, čl. 12 odst. 3, čl. 15 odst. 1 a 2, čl. 17, čl. 20 odst. 1, čl. 23, čl. 26 odst. 1, čl. 27 odst. 1, čl. 31, čl. 36 odst. 1 a 2, čl. 37 odst. 3, čl. 38 odst. 1 a čl. 39 Listiny základních práv a svobod, ani práva, která jsou zaručena Listinou základních práv Evropské unie a Úmluvy o lidských právech a biomedicíně.**

Nepovolení obnovy tohoto trestního řízení se týká níže uvedené stížnosti č. 17.

10. Desátá stížnost

10. Desátá stížnost se týká Konopné církve (KC)

I. ÚS 3995/18 ze dne 12. 3. 2019, ke které se váže druhá kasační stížnost Konopné církve a opětovného nepoložení předběžné otázky SDEU od roku 2010

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/i-us-3995-18-1>

Ústavní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Uhlíře, soudců JUDr. Tomáše Lichovníka a JUDr. Vladimíra Sládečka (soudce zpravodaj) o ústavní stížnosti Mgr. Dušana Dvořáka, zastoupeného Mgr. Davidem Macháčkem, advokátem se sídlem T. G. Masaryka 108, Kladno, proti rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2018 č. j. 1 As 204/2018-204, <https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/nsscr/1-as-204-2018-204>, rozsudku Krajského soudu v Brně ze

dne 22. 5. 2018 č. j. 22 A 70/2016-557 a rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 21. 9. 2016 č. j. KUOK 93502/2016, sp. zn. KÚOK/83452/2016/ODSH-SD/7471, takto: **Ústavní stížnost se odmítá, neboť nedošlo k porušení ústavně zaručených práv podle čl. 36 Listiny základních práv a svobod.**

11. Jedenáctá stížnost

11. Jedenáctá stížnost se týká Konopné církve (KC)

II. ÚS 503/19 ze dne 26. 3. 2019

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/ii-us-503-19-1>

Ústavní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Vojtěcha Šimíčka, soudkyně Kateřiny Šimáčkové a soudce Ludvíka Davida (soudce zpravodaj) o ústavní stížnosti stěžovatele Mgr. Dušana Dvořáka, zastoupeného Mgr. Davidem Macháčkem, advokátem se sídlem T. G. Masaryka 108, Kladno, proti usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2018 č. j. 7 As 188/2018-386, <https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/nsscr/7-as-188-2018-386>, rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 3. 2018 č. j. 11 A 1/2017- 388 a rozhodnutí Ministerstva kultury ze dne 22. 12. 2016 č. j. MK 78898/2016 OLP, takto: **Ústavní stížnost se odmítá, neboť nedošlo k porušení základních práv a svobod stěžovatele, garantovaných čl. 15 odst. I, čl. 16 odst. I, čl. 36 odst. 1 a čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.**

<https://www.konopijelek.cz/novinky/doplneni-kasacni-stiznosti-v-zalezitosti-konopne-cirkve-nejvyssimu-soudu-8-12-2022/>

12. Dvanáctá stížnost

8. Exekuce ospělovské úrody léčebného konopí odrůdy Charlotta (Charlottina pavučina) v majetku asociace Cannabis is the cure (IČ: 26670232) z roku 2016 na Příkaz Okresního soudu v Prostějově

Soudila předsedkyně senátu 3T: JUDr. Adéla Pluskalová - dosud nevyjasněno
Odvolání soudil předseda senátu 8TO: JUDr. Vlastimír Čech

IV. ÚS 1153/19 ze dne 14. 6. 2019

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iv-us-1153-19-1>

Ústavní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Jaromíra Jirsy jako soudce zpravodaje a soudců Jana Filipa a Jaroslava Fenyka o ústavní stížnosti stěžovatele Mgr. Dušana Dvořáka, zastoupeného Mgr. Davidem Macháčkem, advokátem se sídlem v Kladně, T. G. Masaryka 108, proti usnesením Nejvyššího soudu ze dne 13. prosince 2018, č. j. 11 Tdo 1455/2018-301, <https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/nscr/11-tdo-1455-2018>, Krajského soudu v Brně ze dne 22. května 2018, č. j. 8 To 102/2018-998, a č. j. 8 To 102/2018-1014, a rozsudku Okresního soudu v Prostějově ze dne 6. února 2018, č. j. 3 T 131/2017-627, ve spojení s návrhem na předností projednání věci, s návrhem na přiznání práva na náhradu nákladů řízení před Ústavním soudem, s návrhem na obnovu řízení o některých ústavních stížnostech, a s návrhem na zrušení § 283 - 287 a § 289 odst. 3 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů; nařízení vlády č. 455/2009 Sb., kterým se pro účely trestního zákoníku stanoví, které rostliny nebo houby se považují za rostliny a houby obsahující omamnou nebo psychotropní látku a jaké je jejich množství větší než malé ve smyslu trestního zákoníku, ve znění nařízení vlády č. 3/2012 Sb.; ustanovení § 2 písm. d), § 5 odst. 5, § 15 písm. e), § 24 odst. 1, písm. a), § 24a, 24b a 29 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů; zákona 378/2007 Sb. o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění zákona č. 50/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů; zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů; vyhlášky č. 221/2013 Sb., kterou se stanovují podmínky pro předepisování, přípravu, výdej a používání individuálně připravovaných léčivých přípravků s obsahem konopí pro léčebné použití; a vyhlášky č. 236/2015 Sb., o stanovení podmínek pro předepisování, přípravu, distribuci, výdej a používání individuálně připravovaných léčivých přípravků s obsahem konopí pro léčebné použití, za účasti Nejvyššího soudu, Krajského soudu v Brně a Okresního soudu v Prostějově jako účastníků řízení a Nejvyššího státního zastupitelství, Krajského státního zastupitelství v Brně a Okresního státního zastupitelství v Prostějově jako vedlejších účastníků takto: **Ústavní stížnost a návrhy k ní připojené se odmítají, neboť nebyla porušena stěžovatelova práva, zakotvená v čl. 1, čl. 3 odst. 1, čl. 4, čl. 5, čl. 6 odst. 1 a 2, čl. 7, čl. 8 odst. 1 a 2, čl. 10, čl. 11 odst. 1, čl. 12 odst. 3, čl. 15 odst. 1 a 2, čl. 17, čl. 20 odst. 1, čl. 23, čl. 26 odst. 1, čl. 27 odst. 1, čl. 31, čl. 36 odst. 1 a 2, čl. 37 odst. 3, čl. 38 odst. 1 a čl. 39 Listiny základních práv a svobod.**

Ke sp. zn. **IV. ÚS 1153/19 ze dne 14. 6. 2019** se váže: **IV. ÚS 2456/19**
<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iv-us-2456-19-1>

Ústavní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Jaromíra Jirsy a soudců Josefa Fialy a Jana Filipa (soudce zpravodaje) o ústavní stížnosti stěžovatele D. D., zastoupeného Mgr. Davidem Macháčkem, advokátem, sídlem T. G. Masaryka 108, Kladno, proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. května 2019 č. j. 8 To 192/2019-558 a usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 18. dubna 2019 č. j. 3 T 131/2017-2151, spojené s návrhy na zrušení § 283 až 287 a § 289 odst. 3 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů; nařízení vlády č. 455/2009 Sb., kterým se pro účely trestního zákoníku stanoví, které rostliny nebo houby se považují za rostliny a houby obsahující omamnou nebo psychotropní látku a jaké je jejich množství větší než malé ve smyslu trestního zákoníku, ve znění nařízení vlády č. 3/2012 Sb.; ustanovení § 2 písm. d), § 5 odst. 5, § 15 písm. e), § 24 odst. 1, písm. a), § 24a, 24b a 29 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů; zákona č. 50/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění

pozdějších předpisů; vyhlášky č. 221/2013 Sb., kterou se stanovují podmínky pro předepisování, přípravu, výdej a používání individuálně připravovaných léčivých přípravků s obsahem konopí pro léčebné použití a vyhlášky č. 236/2015 Sb., o stanovení podmínek pro předepisování, přípravu, distribuci, výdej a používání individuálně připravovaných léčivých přípravků s obsahem konopí pro léčebné použití, za účasti Krajského soudu v Brně a Okresního soudu v Prostějově, jako účastníků řízení, a Krajského státního zastupitelství v Brně a Okresního státního zastupitelství v Prostějově, jako vedlejších účastníků řízení, takto: **Ústavní stížnost a návrhy s ní spojené se odmítají, neboť § 2 nařízení vlády č. 207/1920 Sb., o uvolnění výroby a obchodu s konopím a konopnými výrobky, podle něž se uvolňuje výroba a obchod s konopím a konopnou koudelí, jakož i s veškerými polotovary a výrobky konopnými není v rozporu s nařízením vlády č. 455/2009 Sb., na základě kterého došlo k odsouzení stěžovatele, a zároveň postup policejního orgánu při zjišťování celkové váhy rostlin a zjištění obsahu množství látky (tetrahydrokanabinol) není v rozporu se zákony.**

Ke sp. zn. **IV. ÚS 1153/19 ze dne 14. 6. 2019** se dále váže: **III. ÚS 2005/21**

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iii-us-2005-21-1>

Ústavní soud rozhodl soudcem zpravodajem Radovanem Suchánkem o ústavní stížnosti stěžovatele D. D., t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Břeclav, zastoupeného Mgr. Davidem Macháčkem, advokátem, sídlem T. G. Masaryka 108, Kladno, proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 25. května 2021 č. j. 8 To 357/2020-2752 a usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 24. září 2020 č. j. 3 T 131/2017-2497, za účasti Krajského soudu v Brně a Okresního soudu v Prostějově, jako účastníků řízení, a Krajského státního zastupitelství v Brně a Okresního státního zastupitelství v Prostějově, jako vedlejších účastníků řízení, takto: **Ústavní stížnost se odmítá, neboť nebyla porušena práva stěžovatele na spravedlivý proces a ani trestní senát, ani odvolací trestní senát nebyl podjatý.**

Ke sp. zn. **IV. ÚS 1153/19 ze dne 14. 6. 2019** se dále váže: **I. ÚS 2121/21**

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/i-us-2121-21-1>

Ústavní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Vladimíra Sládečka, soudce Jaromíra Jirsy a soudce zpravodaje Jaroslava Fenyka ve věci ústavní stížnosti stěžovatele D. D., t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Břeclav, zastoupeného Mgr. Davidem Macháčkem, advokátem se sídlem T. G. Masaryka 108, Kladno, proti usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 24. 9. 2020, č. j. 3 T 131/2017-2499, a usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 25. 5. 2021, č. j. 8 To 356/2020-2746, za účasti Okresního soudu v Prostějově a Krajského soudu v Brně, takto: **Ústavní stížnost se odmítá a všechny body stěžovatelovy argumentace se zamítají, neboť nebyla porušena žádná jeho práva, a to ani presumpce nevinu u Okresního soudu v Prostějově.**

13. Třináctá stížnost

13. Třináctá stížnost se týká prvních čtyř ústavních stížností (viz výše)

II. ÚS 1524/19 ze dne 2. 7. 2019

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/ii-us-1524-19-1>

Ústavní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Vojtěcha Šimíčka, soudce Ludvíka Davida (soudce zpravodaj) a soudkyně Kateřiny Šimáčkové ve věci ústavní stížnosti stěžovatele Mgr. Dušana Dvořáka, zastoupeného Mgr. Davidem Macháčkem, advokátem se sídlem T. G. Masaryka 108, Kladno, proti sdělení Nejvyššího státního zastupitelství ze dne 19. 6. 2019 č. j. 3 SPR 19/2019-62, sdělení Vrchního státního zastupitelství v Olomouci ze dne 3. 5. 2019 č. j. 1 SPR 47/2019-188, sdělení Krajského státního zastupitelství v Brně ze dne 19. 3. 2019 č. j. 1 SPR 132/2019-20, sdělení Okresního státního zastupitelství v Prostějově ze dne 8. 3. 2019 sp. zn. SPR 120/2019, usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 22. 3. 2019 č. j. 11 T 130/2016-3639, usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 16. 4. 2019 č. j. 2 T 104/2010-2992, usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 18. 4. 2019 č. j. 3 T 131/2017-2151, usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. 5. 2019 č. j. 8 To 192/2019-558, ve spojení s návrhem na přednostní projednání věci, návrhem na zrušení § 283-287 a § 289 odst. 3 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů; nařízení vlády č. 455/2009 Sb., kterým se pro účely trestního zákoníku stanoví, které rostliny nebo houby se považují za rostliny a houby obsahující omamnou nebo psychotropní látku a jaké je jejich množství větší než malé ve smyslu trestního zákoníku, ve znění nařízení vlády č. 3/2012 Sb.; ustanovení § 2 písm. d), § 5 odst. 5, § 15 písm. e), § 24 odst. 1, písm. a), § 24a, 24b a 29 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů; zákona č. 50/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů; vyhlášky č. 221/2013 Sb., kterou se stanovují podmínky pro předepisování, přípravu, výdej a používání individuálně připravovaných léčivých přípravků s obsahem konopí pro léčebné použití; a vyhlášky č. 236/2015 Sb., o stanovení podmínek pro předepisování, přípravu, distribuci, výdej a používání individuálně připravovaných léčivých přípravků s obsahem konopí pro léčebné použití, takto: **Ústavní stížnost a návrhy s ní spojené se odmítají, neboť nebylo porušeno stěžovatelovo právo na spravedlivý proces podle čl. 36 Listiny základních práv a svobod a jeho právo na zákonného soudce.**

14. Čtrnáctá stížnost

14. Čtrnáctá stížnost je uvedena již ve dvanácté stížnosti, protože se týká úrody Charlotta z roku 2016 (Charlottina pavučina)

IV. ÚS 2456/19 ze dne 3. 9. 2019

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iv-us-2456-19-1>

Ústavní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Jaromíra Jirsy a soudců Josefa Fialy a Jana Filipa (soudce zpravodaje) o ústavní stížnosti stěžovatele Mgr. Dušana Dvořáka, zastoupeného Mgr. Davidem Macháčkem, advokátem, sídlem T. G. Masaryka 108, Kladno, proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 21. května 2019 č. j. 8 To 192/2019-558 a usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 18. dubna 2019 č. j. 3 T 131/2017-2151, spojené s návrhy na zrušení § 283 až 287 a § 289 odst. 3 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů; nařízení vlády č. 455/2009 Sb., kterým se pro účely trestního zákoníku stanoví, které rostliny nebo houby se považují za rostliny a houby obsahující omamnou nebo psychotropní látku a jaké je jejich množství větší než malé ve smyslu trestního zákoníku, ve znění nařízení vlády č. 3/2012 Sb.; ustanovení § 2 písm. d), § 5 odst. 5, § 15 písm. e), § 24 odst. 1, písm. a), § 24a, 24b a 29 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů; zákona č. 50/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů; vyhlášky č. 221/2013 Sb., kterou se stanovují podmínky pro předepisování, přípravu, výdej a používání individuálně připravovaných léčivých přípravků s obsahem konopí pro léčebné použití a vyhlášky č. 236/2015 Sb., o stanovení podmínek pro předepisování, přípravu, distribuci, výdej a používání individuálně připravovaných léčivých přípravků s obsahem konopí pro léčebné použití, za účasti Krajského soudu v Brně a Okresního soudu v Prostějově, jako účastníků řízení, a Krajského státního zastupitelství v Brně a Okresního státního zastupitelství v Prostějově, jako vedlejších účastníků řízení, takto: **Ústavní stížnost a návrhy s ní spojené se odmítají, neboť nebyla porušena stěžovatelova práva, zejména vyplývající z čl. 2, 3, 5 a 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.**

15. Patnáctá stížnost

15. Patnáctá stížnost se týká příkazů k domovní prohlídce v 10. trestním řízení, ve kterém byl stěžovatel následně, v roce 2021, kdy už byl dva roky ve výkonu trestu, poprvé u okresního a krajského soudu zproštěn podezření, že spáchal zvláště závažný zločin nedovolené výroby drog

II. ÚS 2836/19 ze dne 24. 9. 2019

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/ii-us-2836-19-1>

Ústavní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Vojtěcha Šimíčka (soudce zpravodaj), soudce Ludvíka Davida a soudkyně Kateřiny Šimáčkové ve věci ústavní stížnosti stěžovatele Mgr. Dušana Dvořáka, zastoupeného Mgr. Davidem Macháčkem, advokátem se sídlem T. G. Masaryka 108, Kladno, kterou se domáhá zrušení příkazu k domovní prohlídce a prohlídce jiných prostor a pozemků Okresního soudu v Prostějově ze dne 14. 8. 2019, č. j. 0 Nt 1357/2019-3, za účasti Okresního soudu v

Prostějově, jako účastníka řízení, takto: **Ústavní stížnost se odmítá, neboť nedošlo k porušení jeho práva na spravedlivý proces zaručeného čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, k porušení práva na soukromí dle čl. 7 Listiny a práva na nedotknutelnost obydlí podle čl. 12 Listiny.**

16. Šestnáctá stížnost

16. Šestnáctá stížnost se týká první ústavní stížnosti, která byla rozhodována ve třech navzájem si protiřečících usneseních

I.ÚS 3432/19 č.1 - č.3

I. ÚS 3432/19 ze dne 11. 2. 2020

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/i-us-3432-19-1>

Ústavní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Vladimíra Sládečka a soudce Tomáše Lichovníka a soudce zpravodaje Davida Uhlíře o ústavní stížnosti stěžovatele Mgr. Dušana Dvořáka, zastoupeného Mgr. Davidem Macháčkem, advokátem se sídlem T. G. Masaryka 108, Kladno, směřující proti usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 16. dubna 2019, sp. zn. 2 T 104/2010, a usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 19. června 2019, č. j. 3 To 185/2019-3210, a o návrhu na zrušení § 283 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, takto: **Ústavní stížnost a návrh se odmítají, protože nedošlo k porušení čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.**

I. ÚS 3432/19 #2 ze dne 12. 5. 2020

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/i-us-3432-19-2>

POZOR - ZRUŠENO usnesením I.ÚS 3432/19 ze dne 17. 6. 2020

Ústavní soud rozhodl ve věci ústavní stížnosti stěžovatele Mgr. Dušana Dvořáka, zastoupeného Mgr. Davidem Macháčkem, advokátem se sídlem T. G. Masaryka 108, Kladno, směřující proti usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 16. dubna 2019, sp. zn. 23 T 104/2010, a usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 19. června 2019, č. j. 3 To 185/2019-3210, a o návrhu na zrušení § 283 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, takto: **V odůvodnění usnesení Ústavního soudu ze dne 11. 2. 2020 sp. zn. I. ÚS 3432/19 se na prvním řádku druhé strany opravuje nesprávně označený Krajský soud v Brně, pobočka v Olomouci, opravuje na správné označení Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci.**

I. ÚS 3432/19 #3 ze dne 17. 6. 2020

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/i-us-3432-19-3>

Ústavní soud rozhodl ve věci ústavní stížnosti stěžovatele Mgr. Dušana Dvořáka, zastoupeného Mgr. Davidem Macháčkem, advokátem se sídlem T. G. Masaryka 108, Kladno, směřující proti usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 16. dubna 2019, č. j. 2 T 104/2010-2992, a usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 19. června 2019, č. j. 3 To 185/2019-3210, a o návrhu na zrušení § 283 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, takto: **I. V odůvodnění usnesení Ústavního soudu ze dne 11. 2. 2020, č. j. I. ÚS 3432/19-35, se na prvním řádku druhé strany text "Krajského soudu v Brně, pobočky v Olomouci, ze dne 20. 2. 2017, č. j. 5 Nt 111/2016-305," opravuje na text "Okresního soudu v Olomouci ze dne 20. 2. 2017, č. j. 5 Nt 111/2016-305, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě, pobočky v Olomouci, ze dne 30. 3. 2017, č. j. 68 To 89/2017-543,".**

II. Usnesení Ústavního soudu ze dne 12. 5. 2020, č. j. I. ÚS 3432/19-41, se ruší.

17. Sedmnáctá stížnost

17. Sedmnáctá stížnost se týká nepovolené obnovy sedmého trestního řízení vedeného výše v deváté stížnosti pod 11 T 130/2016

III. ÚS 3967/19 ze dne 7. 5. 2020

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iii-us-3967-19-1>

Ústavní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Jiřího Zemánka, soudce Radovana Suchánka a soudkyně zpravodajky Milady Tomkové o ústavní stížnosti stěžovatele Mgr. Dušana Dvořáka, zastoupeného Mgr. Davidem Macháčkem, advokátem, sídlem kanceláře T. G. Masaryka 108, Kladno, proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 12. září 2019 č. j. 7 To 163/2019-4087 a proti usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 22. března 2019 č. j. 11 T 130/2016-3639, a návrhu na zrušení § 283 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, za účasti Krajského soudu v Brně a Okresního soudu v Prostějově, jako účastníků řízení, a Krajského státního zastupitelství v Brně a Okresního státního zastupitelství v Prostějově, jako vedlejších účastníků, takto: **Ústavní stížnost a návrhy s ní spojené se odmítají, neboť nebylo dotčeno jeho ústavně zaručeného základní právo na soudní ochranu, garantované čl. 36 Listiny základních práv a svobod.**

18. Osmnáctá stížnost

18. Osmnáctá stížnost se týká opakovaně doložené nemajetnosti stěžovatele a nepřidělení advokáta určeného soudem

III. ÚS 1914/20 ze dne 19. 1. 2021

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iii-us-1914-20-1>

Ústavní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Radovana Suchánka (soudce zpravodaje) a soudců Vojtěcha Šimíčka a Jiřího Zemánka o ústavní stížnosti stěžovatele Mgr. Dušana Dvořáka, t. č. Věznice Břeclav, zastoupeného Mgr. Davidem Macháčkem, advokátem, sídlem T. G. Masaryka 108, Kladno, proti usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 28. dubna 2020 č. j. 4 Cmo 60/2020-2284 a Krajského soudu v Brně ze dne 10. března 2020 č. j. 18 Cm 236/2016-2257, za účasti Vrchního soudu v Olomouci a Krajského soudu v Brně, jako účastníků řízení, a Univerzity Palackého v Olomouci, sídlem Křížkovského 511/8, Olomouc, jako vedlejší účastnice řízení, takto: **Ústavní stížnost se odmítá, neboť nedošlo k porušení čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.**

19. Devatenáctá stížnost

19. Devatenáctá ústavní stížnost se týká nepřidělení advokáta ex offio v důsledku nemajetnosti stěžovatele

II. ÚS 2145/20 ze dne 31. 8. 2020

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/ii-us-2145-20-1>

Ústavní soud rozhodl soudcem zpravodajem Ludvíkem Davidem ve věci ústavní stížnosti stěžovatele Mgr. Dušana Dvořáka, t. č. ve Věznici Břeclav, P. O. Box 74, Břeclav, proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 4. 6. 2020 č. j. 9 Nt 3/2020-1020, takto: **Ústavní stížnost se odmítá z důvodu procesních závad.**

20. Dvacátá stížnost

20. Dvacátá stížnost se týká deváté exekuce ospělovské úrody léčebného konopí a produktů z něj v majetku asociace Cannabis is the cure, z.s. v roce 2018 na Příkaz okresního soudu v Prostějově

II. ÚS 2855/20 ze dne 19. 10. 2020

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/ii-us-2855-20-1>

Ústavní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Kateřiny Šimáčkové (soudkyně zpravodajky) a soudců Ludvíka Davida a Davida Uhlíře o ústavní stížnosti stěžovatele Mgr. Dušana Dvořáka, t.č. ve VTOS Věznice Břeclav, zastoupeného Mgr. Davidem Macháčkem, advokátem se sídlem T. G. Masaryka

108, Kladno, proti usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 6. 2020 č. j. 11 Tdo 1478/2019-3016, <https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/nscr/11-tdo-1478-2019>, proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 13. 6. 2019 č. j. 3 To 124/2019-2717 a proti rozsudku Okresního soudu v Prostějově ze dne 5. 2. 2019 č. j. 2 T 63/2018-1274, takto: **Ústavní stížnost se odmítá, neboť nebyly porušeny články 3, 4, 36 a 40 Listiny základních práv a svobod.**

21. Dvacátá první stížnost

21. Dvacátá první stížnost se týká 10. úrody konopí a 10. trestního řízení

IV. ÚS 3353/20 ze dne 2. 2. 2021

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iv-us-3353-20-1>

Ústavní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Pavla Šámala (soudce zpravodaje) a soudců Josefa Fialy a Jana Filipa o ústavní stížnosti stěžovatele Mgr. Dušana Dvořáka, t. č. ve Věznici Břeclav, zastoupeného JUDr. Jiřím Teryngelem, advokátem, sídlem Ke Klimentce 2186/15, Praha 5 - Smíchov, proti usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. srpna 2020 č. j. 11 Tdo 674/2020-1909, <https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/nscr/11-tdo-674-2020>, usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 6. února 2020 č. j. 3 To 15/2020-1560 a rozsudku Okresního soudu v Prostějově ze dne 3. prosince 2019 č. j. 3 T 70/2019-1411, za účasti Nejvyššího soudu, Krajského soudu v Brně a Okresního soudu v Prostějově, jako účastníků řízení, a Nejvyššího státního zastupitelství, Krajského státního zastupitelství v Brně a Okresního státního zastupitelství v Prostějově, jako vedlejších účastníků řízení, takto: **Ústavní stížnost se odmítá, neboť nedošlo k porušení ústavně zaručených základních práv a svobod zakotvených v čl. 36 odst. 1, čl. 38 odst. 1 a čl. 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 a čl. 9 odst. 2 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.**

22. Dvacátá druhá stížnost

22. Dvacátá druhá stížnost se týká přeměny podmínky v trest

III. ÚS 2005/21 ze dne 7. 9. 2021

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iii-us-2005-21-1>

Ústavní soud rozhodl soudcem zpravodajem Radovanem Suchánkem o ústavní stížnosti stěžovatele Mgr. Dušana Dvořáka, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Břeclav, zastoupeného Mgr. Davidem Macháčkem, advokátem, sídlem T. G. Masaryka 108, Kladno, proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 25. května 2021 č. j. 8 To 357/2020-2752 a usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 24. září 2020 č. j. 3 T 131/2017-2497, za účasti Krajského soudu v Brně a Okresního soudu v Prostějově, jako účastníků řízení, a Krajského státního zastupitelství v Brně a Okresního státního zastupitelství v Prostějově, jako vedlejších účastníků řízení, takto: **Ústavní stížnost se odmítá, neboť nedošlo k porušení čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod**

23. Dvacátá třetí stížnost

23. Dvacátá třetí stížnost se týká 10. trestního řízení v roce 2018, souvisí s již projednávanou 21. stížností

III. ÚS 2084/21 ze dne 2. 11. 2021

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iii-us-2084-21-1>

Ústavní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Jiřího Zemánka, soudce zpravodaje Pavla Rychetského a soudce Vojtěcha Šimíčka o ústavní stížnosti stěžovatele Mgr. Dušana Dvořáka, t. č. Věznice Břeclav, zastoupeného Mgr. Davidem Macháčkem, advokátem, sídlem T. G. Masaryka 108, Kladno, proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 25. května 2021 č. j. 8 To 370/2020-2112 a usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 29. září 2020 č. j. 3 T 70/2019-1988, za účasti Krajského soudu v Brně a Okresního soudu v Prostějově, jako účastníků řízení, takto: **Ústavní stížnost se odmítá, neboť nebylo porušeno právo na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a právo na ochranu vlastnictví majetku zaručené čl. 11 Listiny.**

24. Dvacátá čtvrtá stížnost

24. Dvacátá čtvrtá stížnost se týká nemajetnosti, která byla už projednávaná v deváté, třinácté, a sedmnácté stížnosti

III. ÚS 2105/21 ze dne 16. 11. 2021

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iii-us-2105-21-1>

Ústavní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Radovana Suchánka a soudců Vojtěcha Šimíčka a Jiřího Zemánka (soudce zpravodaje) o ústavní stížnosti stěžovatele Mgr. Dušana Dvořáka, t. č. ve Věznici Břeclav, zastoupeného Mgr. Davidem Macháčkem, advokátem, sídlem T. G. Masaryka 108, Kladno, proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 25. května 2021 č. j. 8 To 358/2020-4359 a usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 29. září 2020 č. j. 11 T 130/2016-4254, za účasti Krajského soudu v Brně a Okresního soudu v Prostějově, jako účastníků řízení, takto: **Ústavní stížnost se odmítá, neboť nebyla porušena stěžovatelova ústavně zaručená práva, a to právo na soudní ochranu zakotvené v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a právo na ochranu vlastnictví zakotvené v čl. 11 listiny**

25. Dvacátá pátá stížnost

25. Dvacátá pátá stížnost se týká Charlotty, která byla projednávaná v předchozích stížnostech výše (12., 13., 14., 22., 25.)

I. ÚS 2121/21 ze dne 16. 9. 2021

<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/i-us-2121-21-1>

Ústavní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Vladimíra Sládečka, soudce Jaromíra Jirsy a soudce zpravodaje Jaroslava Fenyka ve věci ústavní stížnosti stěžovatele Mgr. Dušana Dvořáka, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Břeclav, zastoupeného Mgr. Davidem Macháčkem, advokátem se sídlem T. G. Masaryka 108, Kladno, proti usnesení Okresního soudu v Prostějově ze dne 24. 9. 2020, č. j. **3 T 131/2017-2499**, a usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 25. 5. 2021, č. j. 8 To 356/2020-2746, za účasti Okresního soudu v Prostějově a Krajského soudu v Brně, takto: **Ústavní stížnost se odmítá, neboť nebyla porušena stěžovatelova ústavně zaručená základní práva garantovaná čl. 36 Listiny základních práv a svobod a čl. 37 Listiny.**

Analýzy klíčových slov

1. První stížnost

1. Usnesení NS sp. zn. **8 Tdo 1231/2011** ze dne 27. října 2011 (<https://kraken.slv.cz/8Tdo1231/2011>)

1.1. Měření obsahu THC:

Závěr o obsahu látky THC v zajištěných vzorcích vyplynul z výsledků provedeného dokazování, a byl učiněn v souladu se zákonem. Takto učiněná skutková zjištění byla podkladem pro následné právní závěry.

1.2. Předběžná otázka SDEU:

V případě námitek obviněného, jimiž se domáhal předložení předběžné otázky Soudnímu dvoru Evropské unie, a to s předpokladem na rozpor naší právní úpravy s evropským právem, je nutné konstatovat, že s touto námitkou se příhodně vypořádal soud odvolací, který k výhradám týkajícím se zákona č. 167/1998 Sb. v souvislosti se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES, uvedl, že v případě zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách se nejedná o takovou technickou normu, kterou je třeba nahlásit, neboť zákon o návykových látkách upravuje v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropských společenství zacházení s prekurzory a pomocnými látkami a stanoví pravomoc a působnost správních orgánů nad dodržováním povinností stanovených tímto zákonem a přímo použitelnými předpisy Evropských společenství, které podle těchto přímo použitelných předpisů Evropských společenství vykonává členský stát.

Nejvyšší soud k této argumentaci odvolacího soudu navíc doplňuje, že nedovolenost činnosti, která je obviněnému kladena za vinu, a její trestnost, jsou odvozeny od podmínek, jež jsou stanoveny zákonem č. 167/1998 Sb. o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, který byl zpracován na podkladě modelové legislativy Organizace spojených národů a předpisů Evropské unie. Jak vyplývá z důvodové zprávy k tomuto zákonu, vychází ze všech mezinárodních podkladů v problematice drog rozhodných, jako je např. Model Legislation z června 1992 vypracovaný Světovou zdravotnickou organizací Program OSN pro kontrolu drog a bylo využito směrnic Evropské unie - nařízení Rady Evropských společenství č. 3677/90 ze dne 13. 12. 1990, nařízení Evropských společenství č. 900/92 ze dne 31. 3. 1992, nařízení Komise Evropských společenství č. 376/92 z 21. 12. 1992, směrnice Rady Evropských společenství č. 109/92 ze dne 14. 12. 1992 a nařízení Komise Evropských společenství č. 2959/93 ze dne 27. 10. 1993. Reaguje i na pozdější změny v této evropské legislativě [srov. Jednotnou úmluvu o omamných látkách (viz vyhláška č. 47/1965 Sb., ve znění

sděl. č. 458/1991 Sb.); Úmluvu o psychotropních látkách (viz. vyhláška č. 62/1989 Sb.); Úmluvu proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami (sděl. č. 462/1991 Sb.); Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ze dne 11. února 2004 o prekursorech drog; nařízení Rady (ES) č. 111/2005 ze dne 22. prosince 2004, kterým se stanoví pravidla pro sledování obchodu s prekursory drog mezi Společenstvím a třetími zeměmi; nařízení Komise (ES) č. 1277/2005 ze dne 27. července 2005, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 o prekursorech drog a k nařízení Rady (ES) č. 111/2005, kterým se stanoví pravidla pro sledování obchodu s prekursory drog mezi Společenstvím a třetími zeměmi]. Je tedy zřejmé, že předmětným zákonem Česká republika splnila všechny požadavky kladené na právní úpravu týkající se drog a naše vnitrostátní předpisy plně z uvedené evropské legislativy navazují a jsou s ní v souladu.

Ze všech těchto důvodů Nejvyšší soud neshledal žádné rozpory ve stávající právní úpravě týkající se drog, event. návykových látek v České republice s Evropskými právními normami vydanými v této oblasti. Rovněž i trestněprávní úprava obsažena mimo jiné i v ustanovení § 283 tr. zákoníku s těmito evropskými normami plně koresponduje. Nejsou tudíž dány žádné okolnosti, které by vytvářely podmínky proto, aby byla tato věc v rámci předběžné otázky předkládána Soudnímu dvoru Evropské unie, jak se obviněný domáhal.

1.3. Netrestnost skutku (subsidiarita):

Pokud obviněný v dovolání namítal, že jeho jednání není možné podle této právní kvalifikace posuzovat, neboť nedosahuje dostatečné společenské škodlivosti předpokládané ustanovení § 12 odst. 2 tr. zákoníku, a že se soudy nižších stupňů řádně nevypořádaly s uplatněním zásady subsidiarity trestní represe, Nejvyšší soud k tomu připomíná, že obecně je trestným činem takový protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a který vykazuje znaky uvedené v tomto zákoně (§ 13 odst. 1 tr. zákoníku). Společenská škodlivost ovšem není zákonným znakem trestného činu, protože má význam jen jako jedno z hledisek pro uplatňování zásady subsidiarity trestní represe ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku. Trestní zákoník nevymezuje žádná hlediska pro stanovení konkrétní míry či stupně společenské škodlivosti činu, který se má považovat za trestný čin. Zásadně tedy platí, že každý protiprávní čin, který vykazuje všechny znaky uvedené v trestním zákoníku, je trestným činem, a proto ho obecně nelze považovat za čin, který není společensky škodlivý. Opačný závěr v podobě konstatování nedostatečné společenské škodlivosti činu by bylo možné učinit jen výjimečně v případech, v nichž z určitých závažných důvodů není vhodné uplatňovat trestní represu a pokud posuzovaný čin svou závažností neodpovídá ani těm nejlehčím, běžně se vyskytujícím trestným činům dané právní kvalifikace. V projednávané věci však nebylo zjištěno nic výjimečného, co by vylučovalo možnost uplatnění trestní represe vůči němu, a to ani s ohledem na to, že obviněný, jak po celé trestní řízení a ve všech opravných prostředcích shodně namítal, že uvedená činnost byla výrazně společensky prospěšná, neboť se snažil pomáhat nemocným lidem tím, že jim připravoval z konopí a konopných produktů různé látky a léky (např. masti, jimiž tlumil jejich bolesti), a že z tohoto důvodu založil občanské sdružení Konopí je lék. K tomu lze poukázat i na závěry, které v obdobném duchu učinil i krajský soud, jenž k nim na straně 7 odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že to, že obviněný založil společnost Konopí je lék, ho neopravňovalo k pěstování konopí a jeho zpracování, a tedy k výrobě a

nakládání s omamnými a psychotropními látkami, když ani stanovy o takové činnosti nehovořily.

V této souvislosti považuje Nejvyšší soud za nutné připomenout, že jsou obecně známy léčebné účinky zejména produktů z marihuany, a již bylo i oficiálními lékařskými institucemi potvrzeno, že takové efekty přípravky marihuany mají (lze připomenout, že v tomto duchu se připravuje a zvažuje i nová právní úprava). Rovněž soud považuje za opodstatněné zmínit, že není pochyb o tom, že obviněný uvedenou léčebnou činností provozoval. To však nezbavuje obviněného trestní odpovědnosti, neboť jemu za vinu kladená trestná činnost spočívala, jak je zdůrazněno, v tom, že uvedené návykové látky zpracovával do podoby materiálu využitelného pro toxikomanii. Také jak je patrné z protokolu o domovní prohlídce, v době jejího uskutečnění nebyly nalezeny žádné přípravky, které by mohly sloužit ryze a toliko k léčebným účelům.

Je tedy patrné, že tak jak byl skutek obviněného zjištěn, obviněný jím naplnil po všech stránkách znaky uvedeného trestného činu, který je i se zřetelem na jeho prokázaný rozsah, činem společensky škodlivým. Není pochyb, že v uvedeném rozsahu i způsobem, jakým obviněný s omamnými látkami nakládal, porušil zájem na ochraně společnosti a lidí proti možnému ohrožení, které vyplývá z nekontrolovaného nakládání s omamnými a psychotropními látkami, jak uvedený zločin předpokládá. Uplatnění trestní represe a trestněprávních důsledků s ní spojených, jsou nezbytné, a s ohledem na charakter trestné činnosti, která spočívá ve zpracování produktů konopí jako návykové látky i nutné.

Je vhodné navíc zmínit, že pokud jde o tu část činnosti obviněného, v níž sloužil nemocným lidem a pomáhal jim, odrazila se tato skutečnost, kterou soudy braly ve prospěch obviněného na zřetel, v tom, že obviněnému uložily mírný trest jak do druhu i jeho výměry.

2. Usnesení ÚS sp. zn. II. **ÚS 664/12** ze dne 13. 04. 2012 (<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/ii-us-664-12-1>)

- 2.1. Měření obsahu THC: -
- 2.2. Předběžná otázka SDEU:

Dovolací soud dále také podrobně objasnil, z jakých důvodů nepředložil Soudnímu dvoru Evropské unie k rozhodnutí předběžnou otázku. Učinil totiž závěr, že zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, není technickou normou, kterou je třeba nahlásit podle směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 98/34, o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů s tím, že takový postup je vyloučen již s ohledem na ustanovení § 1 odst. 1 uvedeného zákona, podle něhož povinnosti stran zacházení s prekurzory a pomocnými látkami vykonává podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství členský stát. Jak dále uvedl, neshledal žádné rozpory ve stávající právní úpravě týkající se drog, event. návykových látek v České republice s Evropskými právními normami vydanými v této oblasti a také trestněprávní úprava obsažená mimo jiné i v ustanovení § 283 trestního zákoníku s těmito evropskými normami plně koresponduje a nejsou tudíž dány žádné okolnosti, které by vytvářely podmínky pro to, aby se daná věc v rámci předběžné otázky předkládala Soudnímu dvoru Evropské unie. Uvedený závěr Ústavní soud akceptuje a zároveň připomíná roli

Nejvyššího soudu, jemuž jako vrcholnému soudnímu orgánu především přísluší ve smyslu ustanovení § 14 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, sjednocovat judikaturu nižších soudů a jimi prováděný výklad jednoduchého práva. Ústavní soud tak neshledal porušení práva stěžovatele na spravedlivý proces, v jeho rámci ani porušení práva na zákonného soudce. Stejně tak nepřisvědčil stěžovateli v tom, že došlo k porušení čl. 40 odst. 6 Listiny. Ve svém nálezu sp. zn. IV. ÚS 158/2000 ze dne 22. 1. 2001 dal najevo, že použití nového práva je pro pachatele příznivější tehdy, jestliže jeho ustanovení posuzovaná jako celek skýtají výsledek příznivější, než právo dřívější. V posuzované věci obecné soudy aplikovaly nový trestní zákoník s ohledem na svůj závěr, že jeho použití je pro stěžovatele příznivější s ohledem na možnosti uložení podmíněného trestu. Možností aplikovat předcházející trestní zákon pokud jde o posouzení trestnosti činu z hlediska naplnění jednoho z tehdejších znaků skutkové podstaty trestného činu - materiálního znaku nebezpečnosti činu pro společnost se sice soudy výslovně nezabývaly, nicméně ve smyslu ustanovení § 12 odst. 2 nového trestního zákoníku jednání stěžovatele hodnotily též z pohledu společenské škodlivosti a to se závěrem již shora uvedeným, jež nasvědčuje tomu, že by stěží ve stěžovatelově případě uvažovaly o nenaplnění materiálního znaku skutkové podstaty trestného činu, tak jak byl v obecné části vymezen dříve platným trestním zákoníkem.

2.3. Netrestnost skutku (subsidiarita): -

3. Usnesení ÚS sp. zn. **III. ÚS 396/16** ze dne 03. 05. 2016 (<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iii-us-396-16-1>)

- 3.1. Měření obsahu THC: -
- 3.2. Předběžná otázka SDEU: -
- 3.3. Netrestnost skutku (subsidiarita): -

2. Druhá stížnost

4. Rozhodnutí NS sp. zn. **3 Tz 1/2012** ze dne 23. 2. 2012 (<https://kraken.slv.cz/3Tz1/2012>)

- 4.1. Měření obsahu THC: -
- 4.2. Předběžná otázka SDEU: -
- 4.3. Netrestnost skutku (subsidiarita): -

5. Usnesení ÚS sp. zn. **IV. ÚS 4859/12** ze dne 29. 05. 2013

- 5.1. Měření obsahu THC: -
 - 5.2. Předběžná otázka SDEU: -
 - 5.3. Netrestnost skutku (subsidiarita): -
-

3. Třetí stížnost

6. Usnesení NS sp.zn. **6 Tdo 1493/2014** ze dne 10. 12. 2014

(<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/nscr/6-tdo-1493-2014>)

- 6.1. Měření obsahu THC: -
- 6.2. Předběžná otázka SDEU:

V další části svého dovolání konkretizuje předběžné otázky s konstatováním, že Nejvyššímu soudu ve smyslu § 267 odst. 3 Smlouvy o fungování EU, vyplývá povinnost jím předložené otázky předložit Soudnímu dvoru EU k rozhodnutí.

Závěrem podaného dovolání pak navrhl, aby Nejvyšší soud zrušil dovoláním napadené rozhodnutí i usnesení jemu předcházející, a věc předal jinému soudu, pokud rozhodnutí neučiní přímo Nejvyšší soud (jinak navrhuje po zrušení „věc přikázat Okresnímu soudu v Olomouci, in eventum Krajskému soudu v Ostravě – pobočka Olomouc“).

Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 265c tr. ř.) shledal, že dovolání obviněného je přípustné [§ 265a odst. 1, 2 písm. e) tr. ř.], bylo podáno osobou oprávněnou prostřednictvím obhájce [§ 265d odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. ř.], v zákonné lhůtě a na místě, kde lze podání učinit (§ 265e odst. 1, 2 tr. ř.). Dovolání obsahuje i obligatorní náležitosti stanovené v § 265f odst. 1 tr. ř.

Protože dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b tr. ř., bylo dále nutno posoudit, zda obviněným vznesené námitky naplňují jím uplatněné zákonem stanovené dovolací důvody, jejichž existence je současně nezbytnou podmínkou provedení přezkumu napadeného rozhodnutí dovolacím soudem podle § 265i odst. 3 tr. ř.

V podaném dovolání obviněný výslovně poukazuje na shora zmíněné dovolací důvody, vymezené v § 265b odst. 1 písm. a), b), g), j), k) tr. ř. Z podaného dovolání však také vyplývá, že obviněný na straně 2. svého dovolání poukazuje na tu skutečnost, že soudkyně Okresního soudu v Prostějově sice odkazuje ve svém rozhodnutí na skutečnost, že trestní stíhání obviněného bylo proti obviněnému podle § 172 odst. 1 písm. e) tr. ř. zastaveno, „avšak dovolateli neustanovila povinnost advokátního zastoupení a toho, koho dne 9. 4. 2014 s razítkem podatelny soudu žádal dovolatel mít právním zástupcem, soudkyně zamítla“. Byť uvedená výhrada obviněného není výslovně podřazena pod dovolací důvod podle § 265b odst. 2 písm. c) tr. ř., musel se jí Nejvyšší soud s ohledem na její obsah a okolnosti dané trestní věci zabývat.

Nejvyšší soud z rozhodnutí Okresního soudu v Prostějově ze dne 17. 4. 2014, č. j. 3 Nt 1151/2014-73, zjistil, že trestní stíhání obviněného pro pokus přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 21 odst. 1 k § 283 odst. 1 tr. zákoníku bylo zastaveno, neboť obviněný nebyl pro nepřičetnost trestně odpovědný. Dále samosoudkyně v odůvodnění zmíněného usnesení uvedla, že „přestože trestní stíhání dříve obviněného bylo dříve zastaveno s odůvodněním, že dříve obviněný nebyl v době spáchání skutku přičetný, tj. trestně odpovědný, neshledal soud u dříve odsouzeného ve smyslu § 36a odst. 1 písm. c) tr. ř. důvody nutné obhajoby. V tomto směru soud poukazuje na obsah spisu a množství různých podání dříve obviněného týkajících se, ať už osoby soudkyně JUDr. Pluskalové, či všech možných, různých v minulosti probíhajících trestních řízení vedených u

zdejšího soudu, stejně jako na vystoupení a výpověď dříve obviněného u veřejného zasedání. Z uvedeného dle názoru samosoudkyně jednoznačně plyne, že dříve obviněný je schopen se náležitě hájit, a pro případ, že chtěl využít právních rad některého obhájce, měl možnost si jej zvolit“.

Z usnesení státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Prostějově ze dne 25. 10. 2013, č. j. ZT 108/2013-90, ve spojení s usnesením státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně ze dne 25. 11. 2013, Nejvyšší soud zjistil, že trestní stíhání obviněného pro pokus přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 21 odst. 1 k § 283 odst. 1 tr. zákoníku bylo podle § 172 odst. 1 písm. e) tr. ř. zastaveno, neboť obviněný nebyl v době činu pro nepřičetnost trestně odpovědný. Uvedená skutečnost měla již soudu prvního stupně signalizovat, že patrně budou dány důvody nutné obhajoby jak má na mysli ustanovení § 36a odst. 1 písm. c) tr. ř., (§ 36 odst. 2 tr. ř.), pokud byly uvedené důvody shledány v probíhajícím trestním stíhání. S ohledem na uvedenou skutečnost měl soud prvního stupně poučit obviněného o jeho právech ve smyslu nutné obhajoby, a to za situace, kdy sám, jak uvádí v dovolání se domáhal právního zastoupení. Jak vyplývá z odůvodnění rozhodnutí státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Prostějově ze dne 25. 10. 2013, č. j. ZT 108/2013-90, „vznikly v průběhu trestního řízení pochybnosti, že obviněný může trpět duševní poruchou, která v době činu mohla vyloučit nebo snížit jeho přičetnost“. Z důvodu shora uvedeného bylo nařízeno zkoumání duševního stavu Mgr. D. D., přičemž následně bylo znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie diagnostikováno „závažné duševní onemocnění chorobného charakteru z okruhu schizofrenních psychóz – schizoafektivní porucha. Z důvodu uvedené poruchy nebyl obviněný v době inkriminovaného činu schopen svoje jednání ovládat a rovněž nebyl schopen rozpoznat nebezpečnost svého jednání. Rozpoznávací a ovládací schopnosti byly vlivem uvedené poruchy v době činu vymizelé. Současně znalkyně uvedla, že „vlivem duševního onemocnění není Mgr. D. D. schopen účasti u soudního jednání.“ Přes uvedený závěr znalkyně (ale také shora uváděný poznatek státní zástupkyně, který ji vedl k nařízení zkoumání duševního stavu Mgr. D. D.) dospěla samosoudkyně k závěru, že vzhledem k chování Mgr. D. D. u veřejného zasedání a v předchozích vystoupeních, kterými se jmenovaný Mgr. D. D. v řízení před soudy presentoval, je schopen náležitě se hájit sám, a pokud chtěl využít právních rad některého obhájce, měl možnost si obhájce zvolit.

K uvedené argumentaci je potřebné uvést, že podle § 36a odst. 1 písm. c) tr. ř. ve vykonávacím řízení, v němž soud rozhoduje ve veřejném zasedání, musí mít odsouzený obhájce jsou-li pochybnosti o jeho způsobu náležitě se hájit. Obdobná úprava je také vymezena v ustanovení § 36 odst. 2 tr. ř. Přestože znalkyně konstatovala duševní poruchu a hovoří o závažném duševním onemocnění a vylučuje účast Mgr. D. D. u soudního jednání v důsledku duševního onemocnění, soudkyně z podání Mgr. D. D. a chování u veřejného zasedání dospívá k závěru, že nejsou pochybnosti o schopnosti obviněného náležitě se hájit, přestože znalecký posudek konstatuje, že pobyt obviněného vlivem shora uváděné poruchy na svobodě může být nebezpečný, pokud nebude užívat doporučenou medikaci a vlivem duševního onemocnění není schopen účasti u soudního jednání. Také tato skutečnost měla vést soud prvního stupně k obezřetnosti při posuzování důvodu nutné obhajoby a např. výsledkem znalkyně objasnit, zda za uvedené mezidobí došlo ke změně, která by odůvodňovala konání veřejného zasedání bez nutnosti ustanovit Mgr. D. D. obhájce.

S ohledem na shora uvedené pochybení musel Nejvyšší soud zrušit nejen dovoláním napadené rozhodnutí soudu druhého stupně, který na uvedenou skutečnost nereagoval, ale zejména bylo nutno zrušit usnesení soudu prvního stupně, kterým došlo k porušení ustanovení o povinnosti nutné obhajoby u veřejného zasedání. Vzhledem k tomu, že bylo zjištěno pochybení v základním ustanovení – nutné obhajobě, bylo nutno zrušit ve věci vydaná usnesení soudu prvního i druhého stupně o zabránění věci. V důsledku zrušení těchto usnesení jsou zrušena také další rozhodnutí, na zrušená usnesení obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Po zrušení se věc vrací soudu prvního stupně, jehož úkolem bude dát Mgr. D. D. prostor pro zvolení si obhájce, a pokud tohoto práva nevyužije obhájce mu ustanovit, a to za situace, že znalkyně shledá i nadále důvody, pro které Mgr. D. D. není schopen účasti u soudního jednání. Zcela závěrem Nejvyšší soud poukazuje na ustanovení § 134 tr. ř. a nezbytnost důsledně respektovat v rozhodnutích soudu prvního stupně i soudu odvolacího (stížnostního) obsahové náležitosti odůvodnění.

6.3. Netrestnost skutku (subsidiarita): -

7. Usnesení ÚS sp. zn. II. ÚS 1311/13 ze dne 30. 05. 2013 (<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/ii-us-1311-13-1>)

7.1. Měření obsahu THC:

Poukazuje i na to, že objem účinné látky v rostlinách, které u něj byly zajištěny, nebyl řádně zjištěn, protože žádná policejní metodika k měření THC v konopí neexistuje.

Vzhledem k tomu, že ústavní stížnost je z hlediska skutku, jeho právní kvalifikace a odůvodnění zastavení trestního řízení analogická s ústavní stížností stěžovatele vedenou pod sp. zn. IV. ÚS 4859/12, požádal, aby předmětná ústavní stížnost byla z důvodu hospodárnosti a rychlosti soudního řízení a ochrany práv (nejen) stěžovatele projednána a rozhodnuta v rámci řízení vedeného pod sp. zn. IV. ÚS 4859/12.

7.2. Předběžná otázka SDEU: -

7.3. Netrestnost skutku (subsidiarita): -

4. Čtvrtá stížnost

8. Usnesení NS sp. zn. 11 Tdo 181/2015 ze dne 20. 05. 2015
(<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/nscr/11-tdo-181-2015>)

8.1. Měření obsahu THC:

K námitce, že ve věci není splněn základní předpoklad trestnosti jeho činu, neboť v důsledku metodologicky nesprávného posouzení koncentrace účinné látky THC bylo pěstování konopí dovozatelem nesprávně hodnoceno jako nedovolené, je však třeba uvést, že zákon o návykových látkách konkrétní návod, jakým způsobem objem účinné látky zjistit, nestanoví. Zde je však třeba uvést, že stanovení obsahu účinné látky je metodologicky zpracováno normativně na úrovni práva Evropské unie. Lze odkázat na Nařízení Komise (ES) č. 2316/1999 ze dne 22. října 1999, kterým se stanoví prováděcí

pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1251/1999 o režimu podpor pro producenty některých plodin na orné půdě, a to ve znění Nařízení Komise (ES) č. 327/2002 ze dne 21. února 2002. Posledně citované nařízení přitom ve své příloze V. vložilo do novelizovaného nařízení č. 2316/1999 novou přílohu XIII., již byla stanovena závazná „Metoda společenství pro kvantitativní určování obsahu delta-9-thc (tetrahydrokanabinolu) v odrůdách konopí“. Přestože tato metodika je stanovena primárně pro potřeby regulace v oblasti zemědělství, podstatné je, že jde o exaktní vědeckou metodu sloužící pro stanovení obsahu THC za účelem odlišení „technických“ odrůd rostliny konopí. Z tohoto exaktního normativně stanoveného metodického standardu pak vychází i znalecká metodika Kriminalistického ústavu v Praze, kterou závazně přejímají podřízená pracoviště odborů kriminalistické techniky a expertíz krajských ředitelství policie.

Odborným zkoumáním zajištěného konopí byla zjištěna přítomnost THC vždy vyšší než 0,3 %.

Výhrady dovolatel učinil také k metodice měření obsahu THC, což považuje za základní otázku k posouzení trestnosti jeho jednání, neboť nesprávnou metodou měření bylo pěstování konopí vyhodnoceno jako protizákonné. Argumentace, kterou tuto námitku podkládá, je však zásadně postavena na skutkových výhradách, a to navíc bez konkrétního vymezení pochybení, které při měření mělo nastat. Dovolatel pouze hypotetizuje, že doporučený postup kriminalistického ústavu může, ale nemusí policejní orgán zvolit, přičemž vyslovuje nespokojenost nad stavem legislativy České republiky, která podle něj od vstupu do EU nečinila závaznou normu pro měření obsahu THC v konopí. Nejvyšší soud tak pouze v souladu s vyjádřením státního zástupce uvádí, že Nařízení Komise (ES) č. 327/2002 ze dne 21. února 2002, kterým se mění nařízení (ES) č. 2316/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1251/1999 o režimu podpor pro producenty některých plodin na orné půdě, upravuje v příloze XIII. zařazené do přílohy V. „Metodu společenství pro kvantitativní určování obsahu delta-9thc (tetrahydrokanabinolu) v odrůdách konopí“. Ačkoliv zákon o návykových látkách nijak nevymezuje metody postupu měření koncentrace THC v konopí, činí tak právní akt komunitárního práva, ze kterého vychází znalecký postup kriminalistického ústavu a odborných pracovišť provádějících předmětné měření.

Z odůvodnění rozhodnutí soudů obou stupňů je rovněž zřejmé, že zajištěné konopí bylo podrobeno odbornému zkoumání, přičemž ze závěrů odborných vyjádření byla ve zkoumaných vzorcích zjištěna přítomnost THC, jehož obsah byl vždy vyšší než 0,3.

8.2. Předběžná otázka SDEU:

Státní zástupce se neztotožňuje ani s požadavkem dovolatele na předložení předběžných otázek Soudnímu dvoru Evropské unie. V prvé řadě je totiž třeba zdůraznit, že část navrhovaných otázek ani nemá relevantní vztah k nyní předložené věci, ale jde o širší problematiku právní úpravy nakládání s konopím, kterou se dovolatel zabývá na aktivistické bázi. Smyslem předběžné otázky ve smyslu § 9a tr. ř. je přitom zjištění výkladu práva Evropské unie v tom rozsahu, v jakém je to potřebné pro dané rozhodnutí ve věci samé. Předběžné otázky proto nelze chápat jako univerzální prostředek výkladu veškerých právních otázek, které jsou předmětem zájmu dovolatele. Z tohoto hlediska není vůbec možné zabývat se otázkami uvedenými pod body 4/ - 10/, které se s předmětem rozhodování Okresního soudu v Prostějově

obsahově zcela míjejí. K otázkám pod bodem 1/ - 3/ lze odkázat na výše uvedené, tedy, že otázkou notifikace se již zabývaly jak Nejvyšší soud, tak i Ústavní soud. Dovolatel přitom nepřichází s přesvědčivými argumenty, jež by měly nasvědčovat tomu, že předmětná problematika by měla být řešena z pohledu práva Evropské unie odlišně. Zde lze odkázat i na závěry vyplývající z rozsudku Soudního dvora Evropské unie ve věci C-137/09 (Marc Michel Josemans proti Burgemeester van Maastricht).

Ve vztahu k uplatněnému dovolacímu důvodu podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. tak podle státního zástupce lze shrnout, že dovolatel svým jednáním naplnil znaky činu jinak trestného, konkrétně zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, dílem dokonaného, dílem ve stadiu pokusu.

...

Důvod dovolání podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. je dán v případech, kdy rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotně právním posouzení. Předně je třeba zdůraznit, že v rámci rozhodování o dovolání vychází Nejvyšší soud zásadně ze skutkových zjištění provedených soudy v předchozím řízení a pouze hodnotí, zda skutek nebo jiná okolnost skutkové povahy byly správně právně posouzeny, tj. zda jsou právně kvalifikovány v souladu s příslušnými ustanoveními hmotného práva. V rámci tohoto dovolacího důvodu lze tedy především namítat, že skutek, tak jak byl v předchozím řízení zjištěn, byl nesprávně právně kvalifikován jako konkrétní trestný čin, ačkoli ve skutečnosti šlo o jiný trestný čin nebo se dokonce o žádný trestný čin nejednalo. Lze také namítat jiné nesprávné hmotněprávní posouzení než posouzení skutku, pokud spočívá v posouzení některé jiné skutkové okolnosti, jež má svůj základ v hmotném právu, a to jak v hmotném právu trestním, tak případně i v dalších právních odvětvích. Nesprávnost může rovněž spočívat v chybně posouzené předběžné otázce. S poukazem na tento dovolací důvod však nelze přezkoumávat a hodnotit správnost a úplnost zjištění skutkového stavu či prověřovat úplnost provedeního dokazování a správnost hodnocení důkazů ve smyslu § 2 odst. 5 a 6 tr. ř. či namítat jiné porušení trestního řádu (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 15. 4. 2004, sp. zn. IV. ÚS 449/03). Dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. tedy neumožňuje brojit proti porušení procesních předpisů, ale výlučně proti nesprávnému hmotněprávnímu posouzení (viz usnesení Ústavního soudu ze dne 1. září 2004, sp. zn. II. ÚS 279/03). Není možné namítat nic proti samotným skutkovým zjištěním soudu, proti tomu, jak soud hodnotil důkazy, v jakém rozsahu provedl dokazování, jak postupoval při provádění důkazů, apod. V tomto směru se totiž jedná o aplikaci procesních předpisů, zejména ustanovení § 2 odst. 5, 6 tr. ř. o postupu orgánů činných v trestním řízení při zjišťování skutkového stavu a při hodnocení důkazů. Pro úplnost je třeba dodat, že ani v žádném z dalších dovolacích důvodů uvedených v § 265b odst. 1 trestní řád nepřipouští jako důvod dovolání, že by rozhodnutí bylo založeno na nesprávném nebo neúplném skutkovém zjištění.

Nejvyšší soud se již v dřívější trestní věci dovolatele zabýval jeho námitkou k notifikaci ustanovení zákona o návykových látkách a v rozhodnutí ze dne 27. 10. 2011, sp. zn. 8 Tdo 1231/2011, konstatoval, že v případě zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách se nejedná o takovou technickou normu, kterou je třeba nahlásit, neboť zákon o návykových látkách upravuje v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropských

společenství zacházení s prekurzory a pomocnými látkami a stanoví pravomoc a působnost správních orgánů nad dodržováním povinností stanovených tímto zákonem a přímo použitelnými předpisy Evropských společenství, které podle těchto přímo použitelných předpisů Evropských společenství vykonává členský stát. V deklarovaném rozhodnutí Nejvyšší soud rovněž neshledal důvody k předložení předběžné otázky Soudnímu dvoru Evropské unie s odůvodněním, že nedovolenost činností, které jsou obviněnému kladeny za vinu, a jejich trestnost, jsou odvozeny od podmínek, jež jsou stanoveny zákonem č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, který byl zpracován na podkladě modelové legislativy Organizace spojených národů a předpisů Evropské unie. Jak vyplývá z důvodové zprávy k tomuto zákonu, vychází ze všech mezinárodních podkladů v problematice drog rozhodných, jako je např. Model Legislation z června 1992 vypracovaný Světovou zdravotnickou organizací – Program OSN pro kontrolu drog a bylo využito směrnic Evropské unie – nařízení Rady Evropských společenství č. 3677/90 ze dne 13. 12. 1990, nařízení Evropských společenství č. 900/92 ze dne 31. 3. 1992, nařízení Komise Evropských společenství č. 376/92 z 21. 12. 1992, směrnice Rady Evropských společenství č. 109/92 ze dne 14. 12. 1992 a nařízení Komise Evropských společenství č. 2959/93 ze dne 27. 10. 1993. Reaguje i na pozdější změny v této evropské legislativě [srov. Jednotnou úmluvu o omamných látkách (viz vyhláška č. 47/1965 Sb., ve znění sděl. č. 458/1991 Sb.); Úmluvu o psychotropních látkách (viz vyhláška č. 62/1989 Sb.); Úmluvu proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami (sděl. č. 462/1991 Sb.); Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ze dne 11. února 2004 o prekursorech drog; nařízení Rady (ES) č. 111/2005 ze dne 22. prosince 2004, kterým se stanoví pravidla pro sledování obchodu s prekursory drog mezi Společenstvím a třetími zeměmi; nařízení Komise (ES) č. 1277/2005 ze dne 27. července 2005, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 o prekursorech drog a k nařízení Rady (ES) č. 111/2005, kterým se stanoví pravidla pro sledování obchodu s prekursory drog mezi Společenstvím a třetími zeměmi]. Je tedy zřejmé, že předmětným zákonem Česká republika splnila všechny požadavky kladené na právní úpravu týkající se drog a naše vnitrostátní předpisy plně z uvedené evropské legislativy vycházejí a jsou s ní v souladu. Správnost těchto závěrů byla ostatně následně potvrzena usnesením Ústavního soudu ze dne 13. 4. 2012, sp. zn. II. ÚS 664/12. Ústavní soud přitom i nadále potvrzuje výše uvedenou argumentaci, kdy ke stížnosti dovolatele, ve které opětovně požadoval předložení předběžných otázek k Soudnímu dvoru, odkázal v usnesení ze dne 19. 2. 2014, sp. zn. II. ÚS 289/14, na výše uvedené rozhodnutí, a tedy neshledal žádné důvody k tomuto postupu, neboť neexistují žádné rozpory ve stávající právní úpravě drog, a to ani z hlediska trestněprávního postihu podle § 283 až 286 tr. zákoníku. Nejvyšší soud ani nyní neshledává jakékoliv důvody pro odklon od výše rozebraných argumentů, a proto nepřistoupil na požadavek dovolatele na předložení předběžných otázek vymezených v dovolání k Soudnímu dvoru Evropské unie.

Lze ještě dodat, že předložení předběžné otázky k soudnímu dvoru upravuje § 9a tr. ř. Podle čl. 267 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie může soud členského státu, jehož rozhodnutí lze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, předložit předběžnou otázku Soudnímu dvoru a požádat ho o rozhodnutí o ní, jestliže potřebuje výklad Smlouvy nebo jiného unijního práva k tomu, aby mohl ve věci rozhodnout. Vzhledem k tomu, že však soud členského státu nemůže posuzovat

platnost právního aktu unijního orgánu nebo právní normy unijního práva, musí vždy požádat o rozhodnutí o předběžné otázce, má-li za to, že právní akt unijního práva je neplatný, neboť jen Soudní dvůr může výlučně rozhodnout o neplatnosti právní normy evropského práva. V nyní projednávané věci však nevystává ani jeden z nastíněných problémů, neboť soud při posuzování v této věci nehodnotí žádný právní akt unijního práva a rovněž pro rozhodnutí ve věci nevystává potřeba výkladu jakéhokoliv unijního práva. Předložení předběžné otázky k Soudnímu dvoru Evropské unie na základě ustanovení § 9a tr. ř. nelze založit na nespokojenosti dovolatele s národní úpravou, případně jeho zájmu dozvědět se názor Soudního dvora k sestaveným otázkám, které většinou ani přímo nesouvisí s projednávaným případem.

8.3. Netrestnost skutku (subsidiarita): -

9. Usnesení NS sp. zn. **11 Tdo 61/2018** ze dne 25. 01. 2018

(<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/nscr/11-tdo-61-2018>)

- 9.1. Měření obsahu THC: -
- 9.2. Předběžná otázka SDEU: -
- 9.3. Netrestnost skutku (subsidiarita): -

10. Usnesení ÚS sp. zn. II. ÚS 289/14 ze dne 19. 02. 2014 (<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/ii-us-289-14-1>)

10.1. Měření obsahu THC:

Poukazuje též na to, že objem účinné látky v rostlinách, které u něj byly zajištěny, nebyl řádně zjištěn, protože žádná policejní metodika k měření THC v konopí neexistuje.

Ústavní soud předesílá, že zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o Ústavním soudu"), v ustanovení § 43 přiznává Ústavnímu soudu v zájmu racionality a efektivity jeho řízení pravomoc posoudit přijatelnost návrhu předtím, než dospěje k závěru, že o návrhu rozhodne meritorně nálezem. V této fázi řízení je zpravidla možno rozhodnout bez dalšího jen na základě obsahu napadených rozhodnutí orgánů veřejné moci a údajů obsažených v samotné ústavní stížnosti, případně z příslušného spisu. Tato relativně samostatná část řízení nemá kontradiktorní charakter.

Ústavní soud opakovaně konstatuje, že ústavní stížnost je ve smyslu § 43 odst. 2 písm. a) zákona o Ústavním soudu zjevně neopodstatněná také v případě, kdy v ní namítané stejné tvrzení o porušení základního práva a svobody bylo již dříve Ústavním soudem posouzeno, a z něj vycházející (obdobná) ústavní stížnost byla shledána nedůvodnou nebo neopodstatněnou; jinak řečeno, je-li napadené rozhodnutí obecného soudu konformní s dříve vyslovenými závěry Ústavního soudu, není důvod pro zásah do jeho rozhodovací činnosti.

Skutkově i právně shodnou problematiku Ústavní soud již řešil, a to na základě obsahově obdobných ústavních stížností téhož stěžovatele podaných proti dalším usnesením Okresního státního zastupitelství v Prostějově a Krajského státního

zastupitelství v Brně, jimiž byla pro nepřičetnost stěžovatele v době spáchání činů zastavena jeho další dvě trestní stíhání pro jednání kvalifikovaná jako zvlášť nebezpečný zločin výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy. Ústavní soud obě tyto ústavní stížnosti odmítl jako zjevně neopodstatněné, neboť neshledal, že by napadenými rozhodnutími o zastavení trestního stíhání byla porušena stěžovatelem tvrzená ústavní práva (viz usnesení sp. zn. IV. ÚS 4859/12 ze dne 29. 5. 2013 a usnesení sp. zn. II. ÚS 1311/13 ze dne 30. 5. 2013, dostupná na <http://nalus.usoud.cz>). Od závěrů vyslovených v uvedených rozhodnutích Ústavní soud neshledal důvod se jakkoliv odklánět a v podrobnostech na ně odkazuje.

10.2. Předběžná otázka SDEU:

Obdobné námitky ostatně Ústavní soud přezkoumával již v řízení vedeném na základě jiné ústavní stížnosti stěžovatele pod sp. zn. II. ÚS 664/12, a neshledal je opodstatněnými. Ústavní soud v něm mj. akceptoval závěr soudu, že nejsou dány žádné okolnosti, které by vytvářely podmínky pro to, aby byla věc v rámci předběžné otázky předkládána Soudnímu dvoru Evropské unie, když neshledal žádné rozpory ve stávající právní úpravě týkající se drog, event. návykových látek v České republice s evropskými právními normami vydanými v této oblasti a také trestněprávní úprava obsažená mj. i v ustanovení § 283 tr. zákoníku s těmito evropskými normami plně koresponduje. Součástí uvedené ústavní stížnosti byl i akcesorický návrh stěžovatele na zrušení ustanovení §§ 283 až 286 tr. zákoníku, který Ústavní soud také odmítl. I na tyto své dřívější závěry, vyslovené v usnesení sp. zn. II. ÚS 664/12 ze dne 13. 4. 2012 Ústavní soud plně odkazuje v souvislosti s opětovně vznesenými návrhy na položení předběžné otázky Soudnímu dvoru Evropské unie a na zrušení ustanovení § 283 až § 286 tr. zákoníku.

10.3. Netrestnost skutku (subsidiarita):

I v nyní posuzované věci stěžovatel založil svou argumentaci na přesvědčení, že jeho jednání není v rozporu se zákonem, a že orgány činné v trestním řízení se konstatováním o jeho nepřičetnosti vyhýbají řešení případu ve prospěch stěžovatele. Jak je však patrné z odůvodnění napadených usnesení, policejní orgán se musel primárně zabývat otázkou, zda stěžovatel netrpí duševní poruchou, která by mohla v době spáchání činu vyloučit nebo snížit jeho přičetnost, neboť o tom v průběhu trestního řízení vznikly důvodné pochybnosti. Proto opatřením podle § 105 odst. 1 tr. ř., s odkazem na § 116 odst. 1 tr. ř. nařídil vyšetření jeho duševního stavu soudní znalkyní z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, přičemž ze závěrů vypracovaného znaleckého posudku vyplynulo, že u stěžovatele bylo diagnostikováno závažné duševní onemocnění, pro něž v době spáchání činu nebyl schopen svoje jednání ovládat a nebyl ani schopen rozpoznat jeho společenskou nebezpečnost.

Podle čl. 39 Listiny jen zákon stanoví, které jednání je trestným činem a jaký trest, jakož i jaké jiné újmy na právech nebo majetku lze za jeho spáchání uložit. Podle čl. 2 odst. 2 Listiny lze státní moc uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který stanoví zákon. Pro posouzení projednávané věci je rozhodné ustanovení § 26 tr. zákoníku, podle něhož ten, kdo pro duševní poruchu v době spáchání činu nemohl rozpoznat jeho protiprávnost nebo ovládat své jednání, není za tento čin trestně odpovědný. Pokud k takovému závěru přibraná znalkyně dospěla,

neměl policejní orgán jinou možnost, než trestní stíhání stěžovatele zastavit z důvodu § 172 odst. 1 písm. e) tr. ř., neboť nebyla naplněna jedna ze základních podmínek trestní odpovědnosti - přítomnost pachatele v době spáchání jednání, v němž by mohl být spatřován trestný čin. Je přitom nerozhodné, že stěžovatel s řádně odůvodněnými závěry napadených usnesení nesouhlasí a polemizuje s nimi. Jak připomněl Ústavní soud ve shora uvedeném usnesení sp. zn. II. ÚS 1311/13, není zaručeno právo určité osoby, aby jiná osoba byla stíhána a odsouzena, protože trestní řízení představuje toliko vztah mezi pachatelem a státem, český trestní proces tradičně není ani založen na principu, že by měl někdo oprávnění, aby proti němu bylo vedeno trestní stíhání. K porušení základních práv proto zásadně nemůže dojít tím, že proti někomu není vedeno trestní stíhání vůbec, ani tím, že je zahájené trestní stíhání ukončeno, aniž by o něm rozhodoval meritorně soud.

S ohledem na výše uvedené se Ústavní soud již nezabýval tvrzením stěžovatele, že jeho jednání není s ohledem na různá rozhodnutí Evropské komise a Evropského soudního dvora společensky škodlivé ani trestné.

11. Usnesení ÚS sp. zn. II. **ÚS 3196/15** ze dne 14. 04. 2016 (<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/ii-us-3196-15-1>)

- 11.1. Měření obsahu THC: -
- 11.2. Předběžná otázka SDEU: -
- 11.3. Netrestnost skutku (subsidiarita):

9. Těžiště stěžovatelovy argumentace se nadto do značné míry pohybuje v rovině polemiky s mírou legálnosti výroby a držení omamných a psychotropních látek, která je obecně stanovena v České republice příslušnými platnými právními předpisy. Úvahy de lege ferenda přitom referenční měřítko ústavněprávního přezkumu nepředstavují. Ústavní soud nemůže být rozsuzovatelem diskusí politického a odborného charakteru. Nastavení trestněprávní politiky v tomto směru je věcí zákonodárce.

5. Pátá stížnost

12. Usnesení ÚS sp. zn. II. **ÚS 1091/16** ze dne 24. 05. 2016 (<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/ii-us-1091-16-1>)

- 12.1. Měření obsahu THC: -
- 12.2. Předběžná otázka SDEU: -
- 12.3. Netrestnost skutku (subsidiarita): -

6. Šestá stížnost

13. Usnesení NS sp. zn. **6 Tdo 323/2016** ze dne 31. 05. 2016
(<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/nscr/6-tdo-323-2016>)

- 13.1. Měření obsahu THC:

29. Výhrady vyjádřil dovolatel také směrem k absenci právní normy zakotvující pravidla pro určení vzorku k měření obsahu THC v konopí. Dovolatel však již blíže ve vztahu ke konkrétnímu případu nikterak nevymezuje pochybení, jehož se orgány činné v trestním řízení měly v souvislosti s tvrzenou skutečností dopustit. Dovolatel tak pouze obecně hodnotí uvedený stav jako stav popírající základní zásady trestního práva a právního státu, přičemž lze uzavřít, že takovéto tvrzení dovolatele nelze hodnotit jako podřaditelné pod některý z uvedených dovolacích důvodů.

30. Nejvyšší soud tak pouze ve stručnosti reaguje na uvedenou námitku dovolatele, že nařízení Komise (ES) č. 1122/2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 73/2009, pokud jde o podmíněnost, modulaci a integrovaný administrativní a kontrolní systém v rámci režimů přímých podpor pro zemědělce stanovených v uvedeném nařízení, a k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o podmíněnost v rámci režimu přímé podpory pro odvětví vína, upravuje v příloze I. metodu společenství pro kvantitativní určování obsahu delta-9thc (tetrahydrokanabinolu) v odrůdách konopí. Ačkoliv zákon o návykových látkách nijak nevymezuje metody postupu měření koncentrace THC v konopí, činí tak právní akt tehdejšího komunitárního práva, ze kterého vycházel znalecký postup kriminalistického ústavu a odborných pracovišť provádějících předmětné měření.

13.2. Předběžná otázka SDEU:

25. Zjevně neopodstatněným je nutno také shledat tvrzení dovolatele, že na něj dopadající ustanovení zákona o návykových látkách nelze aplikovat, neboť tato nebyla ze strany České republiky notifikována, a proto jsou nevymahatelná. Dovolatel v této souvislosti navíc požadoval předložení věci k Soudnímu dvoru Evropské unie s celkem jedenácti předběžnými otázkami, jež v dovolání sám zformuloval a následně změnil v jeho doplnění.

26. Stran požadavku dovolatele týkajícího se předložení předběžných otázek k Soudnímu dvoru Nejvyšší soud shodně s jeho předchozím rozhodnutím ze dne 27. 10. 2011, sp. zn. 8 Tdo 1231/2011 a rozhodnutím ze dne 20. 5. 2015, sp. zn. 11 Tdo 181/2015 podává, že předložení předběžné otázky k Soudnímu dvoru Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“) upravuje § 9a tr. ř. Z čl. 267 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva“) a rozhodovací praxe Soudního dvora vyplývá, že soud členského státu, jehož rozhodnutí lze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, může předložit předběžnou otázku Soudnímu dvoru a požádat ho o rozhodnutí o ní, jestliže potřebuje výklad Smlouvy nebo jiného unijního práva k tomu, aby mohl ve věci rozhodnout, popř. má-li za to, že právní akt unijního práva je neplatný, neboť jen Soudní dvůr může výlučně rozhodnout o neplatnosti právní normy evropského práva. Naproti tomu obligatorně je soud k takovému postupu zavázán v případě, pokud vyvstane jedna z výše uvedených otázek u soudu členského státu, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva.

27. Nejvyššímu soudu na tomto místě nezbývá než zopakovat, že stejně jako obsah předmětného dovolání, tak také většina z dovolatelem navrhovaných předběžných otázek přímo nesouvisí s předmětem dovolání a vyjadřuje pouze jakousi osobní nespokojenost dovolatele s právní úpravou, ať už na národní či evropské úrovni. Je pravdou, že polemika dovolatele týkající se možnosti posouzení zákona o návykových

látkách coby technického předpisu ve smyslu čl. 1 odst. 11 směrnice 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů, by svým charakterem zřejmě základní předpoklady pro předložení předběžné otázky Soudnímu dvoru formulované v čl. 267 Smlouvy v hrubých rysech naplňovat mohla, v konkrétním případě však má Nejvyšší soud za to, že otázka potřeby výkladu uvedeného aktu unijního práva Soudním dvorem v konkrétním případě nenastala. S nemožností posouzení zákona o návykových látkách tak, jak je zde předestřeno, byl dovolatel sám již několikrát seznámen nejen prostřednictvím rozhodnutí soudů nižších stupňů, ale i soudu Nejvyššího a Ústavního (např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 5. 2015, sp. zn. 11 Tdo 181/2015 či usnesení Ústavního soudu ze dne 13. 4. 2012, sp. zn. II. ÚS 664/12). Nejvyšší soud znovu připomíná, že v případě zákona o návykových látkách se nejedná o technickou normu ve smyslu čl. 1 odst. 11 směrnice 98/34/ES, neboť tento zákon v posuzovaném období upravoval v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropských společenství zacházení s prekurzory a pomocnými látkami a stanovil pravomoc a působnost správních orgánů nad dodržováním povinností stanovených tímto zákonem a přímo použitelnými předpisy Evropských společenství, které podle těchto přímo použitelných předpisů Evropských společenství vykonával členský stát.

28. Nejvyšší soud se tak, s ohledem na skutečnost, že v projednávané věci nebyl hodnocen akt unijního práva z hlediska jeho platnosti, jakož i na absenci potřeby výkladu relevantních aktů unijního práva, v souladu s ustanovením § 9a tr. ř. a čl. 276 Smlouvy, rozhodl dovolatelem v formulované otázce Soudnímu dvoru nepředložit.

13.3. Netrestnost skutku (subsidiarita):

17. Ve světle výše uvedených skutečností tak Nejvyšší soud sice hodnotí námitky týkající se absence zákonných znaků trestného činu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a § 283 odst. 1 tr. zákoníku v jednání dovolatele, ohledně kterého bylo trestní stíhání podle § 172 odst. 1 písm. e) tr. ř. zastaveno, jako námitky formálně podřaditelné pod deklarovaný dovolací důvod, avšak zároveň jako námitky zjevně neopodstatněné.

18. Z provedeného dokazování soudů nižších stupňů vyplývá, že dovolatel na svém pozemku bez příslušného povolení vypěstoval konopí, z něhož bylo možné získat takové množství sušené rostlinné hmoty, ve které množství účinné látky delta-9tetrahydrokanabinolu (dále jen „THC“) přesáhlo množství menší než malé ve smyslu nařízení vlády č. 467/2009 Sb., kterým se pro účely trestního zákoníku stanoví, co se považuje za jedy a jaké je množství větší než malé u omamných látek, psychotropních látek, přípravků je obsahujících a jedů, ve znění účinném do 22. 8. 2013, přičemž při domovní prohlídce a prohlídce jiných prostor bylo zajištěno konopí, jakož i další věci související s jeho zpracováním a užitím. Rovněž byla zajištěna již zpracovaná rostlina konopí, sušená rostlinná hmota přímo využitelná pro toxikomanii. Odborným zkoumáním zajištěných a ve výroku usnesení soudu prvního stupně specifikovaných rostlin konopí v nich byla zjištěna přítomnost THC vždy vyšší než 0,3 %.

19. V souvislosti se shora uvedeným nařízením vlády č. 467/2009 Sb. musí Nejvyšší soud odkázat na usnesení velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne

27. 2. 2013, sp. zn. 15 Tdo 1003/2012, kde se vyjádřil k problematice kvalifikačních znaků a jejich naplnění v případě trestného činu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy, které bylo publikované pod č. 44/2013 Sb. rozh. tr.

20. Zákaz pěstování konopí s obsahem THC vyšším než 0,3 % je explicitně vymezen v § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění účinném do 31. 12. 2012 (dále jen „zákon o návykových látkách“), který uváděl, že se zakazuje pěstovat druhy a odrůdy rostliny konopí (rod Cannabis), které mohou obsahovat více než 0,3 % látek ze skupiny tetrahydrokanabinolů.

21. Také další argumentaci dovolatele vztahující se k absenci zákonných znaků předmětného trestného činu, a sice neexistence jakékoliv zákonné regulace pěstování konopí s obsahem do 0,3 % THC v celé rostlině, popř. i s kořenem do 100 m² na jednu osobu, jakož i tvrzení o možnosti neomezeného pěstování konopí, je-li určeno pro zahradnické a průmyslové účely, nemůže Nejvyšší soud přisvědčit.

40. S ohledem na možnost trestněprávní kvalifikace předmětného jednání dovolatele specifikovaného výše a s tím spojenou skutečnost, že zabraný předmětný rostlinný materiál byl nedovolenou omamnou a psychotropní látkou vykazující škodlivé účinky na lidské zdraví a představoval ohrožení bezpečnosti lidí, majetku nebo společnosti, dospěl nalézací soud ke správnému závěru, že bylo namístě zasáhnout postupem podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku do vlastnických práv dovolatele. Nejvyšší soud v tomto směru doplňuje, že ačkoliv soud prvního stupně rozhodl o zabrání věci podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku a soud druhého stupně v odůvodnění zamítané stížnosti mylně uvedl jako důvod pro zabrání také § 101 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku (popř. § 101 odst. 1 písm. a), c) tr. zákoníku) jedná se pouze zjevnou chybu v psaní nemající vliv na meritum věci, neboť následující text odůvodnění se svým obsahem zcela nepochybně vztahuje k důvodu zabrání věci podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku (srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. 4. 2001, sp. zn. 5 Tdo 331/2007).

14. Usnesení ÚS sp. zn. III. ÚS 3354/16 ze dne 05. 10. 2017

(<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iii-us-3354-16-1>)

14.1. Měření obsahu THC:

25. Námitku ad 1) Ústavní soud nemůže uznat za důvodnou. Definice konopí podle § 2 písm. d) zákona o návykových látkách je dostatečně určitá na to, aby na jejím základě stěžovatel mohl předvídat, co se považuje za konopí, resp. za jakých okolností bude rostlina konopí či její část v botanickém slova smyslu považována za konopí ve smyslu řečeného zákona (kvetoucí či plodonosný vrcholík vždy, tedy i samostatně, nadzemní část rostliny jen tehdy, je-li její součástí vrcholík). S tím koresponduje i ustanovení § 24 odst. 1 písm. a) zákona o návykových látkách platné a účinné v rozhodném období, které zakotvovalo rovněž dostatečně určitý zákaz pěstování druhů a odrůd rostlin konopí, které mohou obsahovat více než 0,3 % látek ze skupiny THC. Z formulace "mohou obsahovat víc než" je totiž zcela zřejmé, že zakázáno je pěstování takových druhů či odrůd rostlin konopí, které mohou být potenciálně obsahovat vyšší podíl látek

ze skupiny THC, ať už by byl tento měřen z kvetoucího vrcholíku, plodonosného vrcholíku či nadzemní části rostliny, jejíž součástí je vrcholík.

26. Stěžovatel tedy věděl, že nechce-li se dopustit porušení § 24 odst. 1 písm. a) zákona o návykových látkách, může pěstovat jen takové druhy či odrůdy konopí, u nichž více než 0,3 % THC nemůže obsahovat ani ta část uvedená v § 2 písm. d) zákona o návykových látkách, která je na THC nejbohatší. Nejde tedy o porušení zásady nullum crimen sine lege certa, neboť stěžovatel věděl dostatečně určitě, jaké odrůdy a druhy konopí nesmí pěstovat.

27. Námitka ad 2) s projednávanou věcí nesouvisí. Stěžovatel netvrdí, že by jiným postupem měření bylo u něho dosaženo takového výsledku, který by odůvodňoval jiné rozhodnutí nalézacího soudu o návrhu na zabrání věci specifikovaných sub 3.

28. Ani námitce ad 3) Ústavní soud nemohl přisvědčit. Stěžovatel touto námitkou pouze opakuje svou argumentaci z řízení před obecnými soudy, s níž se tyto soudy přesvědčivě vypořádaly. Podrobněji se jí věnoval zejména Nejvyšší soud na s. 9 a násl. svého napadeného usnesení, přičemž uzavřel, že metodika měření obsahu THC v daném případě vycházela ze standardů obsažených v nařízení Komise. Stěžovatel ve své ústavní stížnosti ani jejich doplněních tento závěr Nejvyššího soudu nezpochybnil a nijak nevysvětlil, proč by tento závěr měl být mylný, pouze zopakoval, že měření v jeho případě mělo být provedeno podle nařízení Komise. Rovněž stěžovatel ani v této námitce netvrdil, že by při měření způsobem, který subjektivně považoval za správný, dospěl k odlišnému výsledku než při měření způsobem, který subjektivně považoval za nesprávný a kterým byl obsah THC v zabavených rostlinách konopí v jeho případě zjištěn. Tato jeho námitka proto nemá ústavněprávní relevanci.

14.2. Předběžná otázka SDEU: -

14.3. Netrestnost skutku (subsidiarita):

23. Nutno upozornit i na skutečnost, že Ústavní soud se již v minulosti zabýval argumentací stěžovatele směřující jak k samotnému posouzení trestnosti jeho jednání ve vztahu k pěstování konopí (usnesení Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 664/12 ze dne 13. 4. 2012), tak údajně účelového zastavování trestních stíhání vedených proti němu z důvodu nepřičetnosti (usnesení Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 4859/12 ze dne 29. 5. 2013, sp. zn. II. ÚS 1311/13 ze dne 30. 5. 2013 či sp. zn. II. ÚS 289/14 ze dne 19. 2. 2014), jakož i uložení ochranného opatření zabrání věci - látek a předmětů využitelných pro toxikomanií (usnesení Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 3196/15 ze dne 14. 4. 2016). Od svých dřívějších závěrů nemá přitom Ústavní soud důvod se odchylovat.

15. Usnesení ÚS sp. zn. III. **ÚS 3354/16 #2** ze dne 25. 10. 2017

(<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iii-us-3354-16-2>)

- Oprava početní chyby (15 -> 16 obálek)

7. Sedmá stížnost

16. Usnesení ÚS sp. zn. II. **ÚS 198/18** ze dne 06. 03. 2018 (<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/ii-us-198-18-1>)

16.1. Měření obsahu THC: -

- 16.2. Předběžná otázka SDEU: -
16.3. Netrestnost skutku (subsidiarita): -
odmítnuto pro neodstraněné vady
-

8. Osmá stížnost

17. Usnesení ÚS sp. zn. **IV. ÚS 2771/18** ze dne 11. 09. 2018
(<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iv-us-2771-18-1>)
17.1. Měření obsahu THC: -
17.2. Předběžná otázka SDEU: -
17.3. Netrestnost skutku (subsidiarita): -
-

9. Devátá stížnost

18. Usnesení NS sp. zn. **11 Tdo 426/2018** ze dne 30. 05. 2018
(<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/nscr/11-tdo-426-2018>)
18.1. Měření obsahu THC:

... část v počtu 55 kusů byla již vypěstována a nacházela se v půdních prostorách uvedeného domu ve stadiu sušení, kdy ze všech těchto rostlin po příslušném procesu – kompletním vysušení, odstranění toxikologicky nevýznamných stonků a semen a zpracování do podoby toxikomansky využitelné drtě složené z usušeného květenství a horních lístků konopí, způsobilé ke spotřebě jako tzv. marihuana, mohl získat 15 657,22 g sušené rostlinné hmoty, obsahující 135 g zakázaného množství účinné látky delta-9-tetrahydrokanabinolu (THC), přičemž část rostlin měl již také zpracovanou do stadia usušených vrcholíků a listů konopí, kdy po odstranění toxikologicky nevyužitelného materiálu stonků a semen mohl získat 144,32 g, které obsahovaly celkem 7,37 g účinné látky delta-9-tetrahydrokanabinolu (THC), jenž je principiálním psychotomimetikem, kdy celkem takto disponoval či mohl disponovat s 15 801,64 g sušiny, obsahující 142,37 g zakázané účinné látky THC, tedy tzv. Marihuany,

... vypěstoval nejméně 52 rostlin konopí, které následně usušil, přičemž z těchto rostlin po odstranění toxikologicky nevýznamných stonků a semen a zpracování do podoby toxikomansky využitelné drtě složené z usušeného květenství a horních lístků konopí, způsobilé ke spotřebě jako tzv. marihuana, mohl získat 281,37 g sušené rostlinné hmoty, obsahující 3,1805 g zakázaného množství účinné látky delta-9-tetrahydrokanabinolu (THC), jenž je principiálním psychotomimetikem,

- 18.2. Předběžná otázka SDEU: -
18.3. Netrestnost skutku (subsidiarita):

Uvedená námitka tak spíše směřuje k ustanovení § 12 odst. 2 tr. zákoníku, tedy k zásadě subsidiarity trestní represe. Z tohoto hlediska se jí však zabýval již soud prvního stupně a s jeho právním posouzením se lze ztotožnit. Obviněný totiž marihuanu „ordinoval“ poměrně širokému okruhu osob sám bez odborného zdravotnického vzdělání a doložených informací o jejich zdravotním stavu, což bylo zjištěno z jeho vlastní

výpovědi. Nabízel ji také prostřednictvím webových stránek za úplatu, byť skrytou za členské příspěvky spolku. Jeho „vyšší ideály“ tak lze přirovnat k pachateli, který okrádá bohaté z přesvědčení o společenské prospěšnosti takového jednání. V daném případě zákonodárce vyjádřil v právním řádu způsob nakládání s konopím, jež může obsahovat omamnou a psychotropní látku, přičemž vymezil podmínky, za kterých lze s touto rostlinou nakládat jako s léčivem. Má-li obviněný odlišný názor na to, jaká by právní úprava měla být, může se jej snažit prosadit např. tak, že on sám bude kandidovat do zákonodárného sboru, přesvědčí o něm poslance a bude lobovat za zákonnou změnu apod. Pokud však volí cestu porušování právních norem, musí být připraven nést následky. Zcela správně tedy odvolací soud hodnotil přesvědčení obviněného pouze v rámci přezkumu výroku o trestu, nikoli jako okolnosti, která by měla snižovat společenskou škodlivost jeho jednání do té míry, že by se nejednalo o trestný čin. V případě obviněného se také neuplatní princip ultima ratio, neboť se podobného jednání dopouští opakovaně. Pokud pak jde o poněkud paušální a blíže nezdůvodněnou námitku, kterou obviněný poukázal na okolnosti vylučující protiprávnost, lze beze zbytku odkázat na to, co na str. 12 svého rozhodnutí uvedl soud prvního stupně.

19. Usnesení ÚS sp. zn. **II. ÚS 2804/18** ze dne 16. 10. 2018 (<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/ii-us-2804-18-1>)

19.1. Měření obsahu THC: -

19.2. Předběžná otázka SDEU:

10. Judikatura Ústavního soudu týkající se (ne)podávání předběžných otázek konzistentně uvádí, že pouze svévolná nebo neudržitelná aplikace unijního práva obecnými soudy spojená s nepoložením předběžné otázky je porušením práva na spravedlivý proces a zákonného soudce (podrobně např. nález ze dne 11. 9. 2018, sp. zn. II. ÚS 3432/17). Jak již bylo shora odůvodněno, ve vztahu k případné notifikaci citovaných právních předpisů není unijní prvek v přezkoumávaném trestním řízení vůbec relevantní. V souvislosti s údajným porušením čl. 34 SFEU se Ústavní soud taktéž domnívá, že postup obecných soudů neporušuje vymezený doktrinní rámec. Ze stěžovatelem citovaného rozhodnutí Soudního dvora (rozsudek ze dne 16.12. 2010, Josemans, C-137-09, všechna rozhodnutí Soudního dvora jsou dostupná na https://curia.europa.eu/jcms/jcms/j_6/cs/) v rozporu s jeho tvrzením neplyne, že by byl v rámci EU zaručen zcela volný pohyb marihuany, byť pro lékařské a vědecké účely. Naopak, dané rozhodnutí jasně uvádí, že v tomto případě má jít o obchod "přísně kontrolovaný", čemuž česká úprava odpovídá. Výklad unijního práva obecnými soudy v tomto není svévolný či neudržitelný. Konečně námitky směřující proti průběhu dokazování pouze polemizují s hodnocením a závěry obecných soudů, potažmo obecným přístupem k regulaci konopných drog v ČR. Výše již bylo zdůrazněno, že Ústavní nemůže být stavěn do role další instance obecného soudnictví, není ani oprávněn v řízení o ústavní stížnosti abstraktně posuzovat efektivitu protidrogové politiky státu.

19.3. Netrestnost skutku (subsidiarita): -

10. Desátá stížnost

20. Rozsudek NSS č.j. **1 As 204/2018 - 204** ze dne 26. 09. 2018

(<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/nsscr/1-as-204-2018-204>)

- 20.1. Měření obsahu THC: -
- 20.2. Předběžná otázka SDEU: -
- 20.3. Netrestnost skutku (subsidiarita): -

21. Usnesení ÚS sp. zn. **I. ÚS 3995/18** ze dne 12. 03. 2019 (<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/i-us-3995-18-1>)

- 21.1. Měření obsahu THC: -
- 21.2. Předběžná otázka SDEU: -
- 21.3. Netrestnost skutku (subsidiarita): -

11. Jedenáctá stížnost

22. Usnesení NSS č.j. **7 As 188/2018 - 386** ze dne 20. 12. 2018

(<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/nsscr/7-as-188-2018-386>)

- 22.1. Měření obsahu THC: -
- 22.2. Předběžná otázka SDEU:

[12] K požadavku stěžovatele na předložení předběžných otázek Soudnímu dvoru je vhodné v souladu s rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 9. 2011, č. j. 2 Ans 9/2011 - 336, připomenout, že v případě předběžné otázky podle čl. 267 Smlouvy o fungování EU vnitrostátní soudy obecně nestíhají povinnost předběžnou otázku podat. Taková povinnost dopadá za situací předpokládaných čl. 267 Smlouvy o fungování EU a judikaturou jej vykládající pouze na soud, „jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva.“ Takovým soudem Městský soud v Praze není, na rozdíl například od Nejvyššího správního soudu. Jak však zejména připomněl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 7. 2007, sp. zn. 3 As 22/2006 (publ. pod č. 1321/2007 Sb. NSS): „První a základní podmínkou pro položení předběžné otázky krajským soudem nebo Nejvyšším správním soudem však je, že tyto soudy považují rozhodnutí Soudního dvora Evropských společenství o předběžné otázce za nutné k tomu, aby ve věci mohly rozhodnout.“ Nad rámec závěru o nepřipustnosti kasační stížnosti je proto třeba přisvědčit odůvodnění městského soudu (bod 19. rozsudku), proč nebyly splněny podmínky pro položení předběžných otázek. Těžiště rozhodnutí městského soudu skutečně nespočívalo v posouzení hmotněprávních podmínek pro registraci navrhované církve, ale v tom, že nebyly splněny podmínky pro zastavení správního řízení namísto meritorního posouzení žádosti stěžovatele. Městský soud proto nepochybil, pokud neshledal důvod k předložení předběžných otázek a tento důvod neshledal následně ani Nejvyšší správní soud.

- 22.3. Netrestnost skutku (subsidiarita): -

23. Usnesení ÚS sp. zn. **II. ÚS 503/19** ze dne 26. 03. 2019 (<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/ii-us-503-19-1>)

- 23.1. Měření obsahu THC: -
- 23.2. Předběžná otázka SDEU:

6. Z výše uvedených důvodů Ústavní soud ústavní stížnost odmítl zčásti jako návrh zjevně neopodstatněný podle § 43 odst. 2 písm. a) zákona o Ústavním soudu a zčásti jako návrh nepřipustný podle § 43 odst. 1 písm. e) téhož zákona. S ohledem na důvody odmítnutí ústavní stížnosti se Ústavní soud nezabýval stěžovatelovým návrhem na položení předběžné otázky Soudnímu dvoru Evropské unie.

- 23.3. Netrestnost skutku (subsidiarita): -

24. Rozsudek **NSS č.j. 5 As 21/2022 - 83** ze dne 10. 03. 2023

(<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/nsscr/5-as-21-2022-83>)

- 24.1. Měření obsahu THC: -
- 24.2. Předběžná otázka SDEU:

[53] Co se týče stěžovatelem navrhovaných předběžných otázek, Nejvyšší správní soud uvádí, že se týkají nakládání s konopím a upínají se k zákonu č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, k otázkám právní úpravy nakládání s konopím, její interpretace a vymáhání, a nesouvisí tak s předmětem nyní posuzované věci. Na tom nic nemění ani stěžovatelovo tvrzení, že v důsledku omezení výroby, importu a exportu výrobků z konopí je de facto omezena činnost Konopné církve, neboť nemůže nakládat s konopnými modlitebními pomůckami ani pro své členy vyrábět konopné masti a oleje. V posuzovaném řízení totiž jde pouze o registraci Konopné církve, nikoliv o její faktické fungování. Jakkoliv by mohlo být zodpovězení předběžných otázek pro stěžovatele užitečné, v nynějším řízení pro jejich položení není prostor, neboť ve věci samé lze rozhodnout bez jejich zodpovězení, pro předmět řízení tedy nejsou relevantní – srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 7. 2007, č. j. 3 As 22/2006-138, č. 1321/2007 Sb. NSS, podle něhož „[p]rvní a základní podmínkou pro položení předběžné otázky krajským soudem nebo Nejvyšším správním soudem však je, že tyto soudy považují rozhodnutí Soudního dvora Evropských společenství o předběžné otázce za nutné k tomu, aby ve věci mohly rozhodnout“.

[54] Stěžovatel dále navrhoval předložení předběžných otázek týkajících se možnosti zamítnout registraci církve a omezovat jejich činnost na základě předpisu, který není zákonem, neboť zákon o církvích a náboženských společnostech dle jeho názoru není zákonem s ohledem na čl. 41 odst. 2 Listiny. Nejvyšší správní soud konstatuje, že podle tohoto článku platí: „Kde se v Listině mluví o zákonu, rozumí se tím zákon Federálního shromáždění, jestliže z ústavního rozdělení zákonodárné pravomoci nevyplývá, že úprava přísluší zákonům národních rad.“ Toto ustanovení odráží skutečnost, že byla Listina přijata v době České a Slovenské Federativní Republiky, a bylo tak třeba zohlednit, jakým způsobem byla zákonodárná kompetence rozdělena mezi Federální shromáždění a národní rady států. Z dnešního hlediska již toto ustanovení nemá

žádnou relevanci. Zákon o církvích a náboženských společnostech byl vydán v souladu s Ústavou České republiky, která způsob vydávání zákonů upravuje. Stěžovatelem navrhované předběžné otázky proto postrádají smyslu. Navíc nijak nesouvisí s právem EU, které otázky registrace církví a náboženských společností neupravuje.

24.3. Netrestnost skutku (subsidiarita): -

12. Dvanáctá stížnost

25. Usnesení NS sp. zn. **11 Tdo 1455/2018** ze dne 13. 12. 2018

(<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/nscr/11-tdo-1455-2018>)

25.1. Měření obsahu THC:

Nejvyšší soud je nucen konstatovat, že obviněný za celou dobu, po kterou se dopouští páčání trestné činnosti, nekriticky vychází ze svého bezdůvodného přesvědčení, že pěstování konopí a jeho užití je bez dalšího prospěšná činnost, a zcela přitom opomíjí existenci podmínek, které zákonodárce s takovým postupem pojí. Jak bylo poukázáno již Ústavním soudem ve shora uvedeném usnesení sp. zn. III. ÚS 3354/16, ani před namítanými novelami zákona o návykových látkách, ani později, nebyl dán stav, který by komukoli umožňoval pěstovat konopí s obsahem více než 0,3 % THC bez získání potřebného povolení, resp. splnění dalších podmínek (viz § 2 písm. d), § 4, § 8, § 24 písm. a) zákona o návykových látkách). Pokud tedy i v nyní projednávané věci bylo v místě bydliště obviněného nalezeno výše uvedené množství rostlin, resp. bylo prokázáno množství toxikomanicky zpracovatelné sušiny s obsahem přesahující daný limit, je naprosto bezpředmětné zabývat se mylnými a účelovými premisami obviněného. Ostatně Ústavní soud se ve svém rozhodnutí rovněž věnoval velmi podrobně namítané otázce notifikační povinnosti a v tomto směru obviněnému nepřisvědčil. Lze tedy uzavřít, že jakékoliv porušení unijního či národního práva v daném směru, či vyloučení protiprávnosti jednání obviněného není opodstatněné. Vzhledem k mnoha opakovaným úvahám v předchozích dovolacích řízeních, či řízeních o ústavní stížnosti, na něž bylo poukázáno výše, nepovažuje Nejvyšší soud v tomto ohledu za potřebné uvozenou materii dále rozvádět, ale v podrobnostech poukazuje na dříve citovaná rozhodnutí. Stejně tak dospěl, jako tomu bylo v minulosti, k závěru o nedůvodnosti postupu předložením předběžných otázek Soudnímu dvoru EU v rozsahu, v jakém to navrhuje obviněný.

Totéž platí o námitce k údajně nejednotnému, neverifikovatelnému či nepodloženému způsobu měření obsahu THC expertními orgány. I zde bylo nalézacím soudem i odvolacím soudem (bod 6 rozsudku okresního soudu, a dále též str. 7 – 8 usnesení krajského soudu) správně poukázáno na dlouhodobé opakování takové argumentace, jakož i vypořádání se s ní již v předchozích usneseních Nejvyššího soudu, jak ze dne 31. 5. 2016, sp. zn. 6 Tdo 323/2016, tak ze dne 20. 5. 2015, sp. zn. 11 Tdo 181/2015, v nichž je podrobně rozvedena problematika metodiky měření obsahu THC, vycházející ze standardů obsažených v nařízeních Evropské komise, na kterých následně staví své závěry znalecké postupy odborných orgánů provádějících dotčené měření.

25.2. Předběžná otázka SDEU:

Stejně tak dospěl, jako tomu bylo v minulosti, k závěru o nedůvodnosti postupu předložením předběžných otázek Soudnímu dvoru EU v rozsahu, v jakém to navrhuje obviněný.

25.3. Netrestnost skutku (subsidiarita):

Nejvyšší soud tak může poukázat na širokou paletu rozhodnutí, ať již pramenících z řízení před ním, jako dovolacím soudem, tak před soudy nalézacími či odvolacími, popř. též Ústavním soudem, který projednával ústavní stížnosti předkládané obviněným, kdy všechny tyto orgány se věnovaly téměř shodným otázkám, které jim obviněný předkládal. Nejinak je tomu i v nyní projednávané věci. Je přitom třeba zdůraznit, že všemi námitkami, které uplatnil obviněný u Nejvyššího soudu se velmi podrobně zabýval již soud prvního stupně. Ten podal nejen velmi výstižný přehled dosavadního protiprávního jednání D. D., ale velmi podrobně a výstižně věnoval prostor veškerým otázkám, které obviněný nadnesl.

...

Ostatně Ústavní soud se ve svém rozhodnutí rovněž věnoval velmi podrobně namítané otázce notifikační povinnosti a v tomto směru obviněnému nepřisvědčil. Lze tedy uzavřít, že jakékoliv porušení unijního či národního práva v daném směru, či vyloučení protiprávnosti jednání obviněného není opodstatněné. Vzhledem k mnoha opakovaným úvahám v předchozích dovolacích řízeních, či řízeních o ústavní stížnosti, na něž bylo poukázáno výše, nepovažuje Nejvyšší soud v tomto ohledu za potřebné uvozenou materii dále rozvádět, ale v podrobnostech poukazuje na dříve citovaná rozhodnutí.

26. Usnesení ÚS sp. zn. **IV. ÚS 1153/19** ze dne 14. 06. 2019 (<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iv-us-1153-19-1>)

26.1. Měření obsahu THC: -

26.2. Předběžná otázka SDEU:

Požaduje-li stěžovatel, aby byly Soudnímu dvoru položeny předběžné otázky, nepovažuje Ústavní soud s ohledem na okolnosti zjištěné předchozích řízeních a na charakter ústavní stížnosti takový krok za nutný.

26.3. Netrestnost skutku (subsidiarita):

Namítá-li přitom v ústavní stížnosti, že v jeho věci absentuje subjektivní i objektivní stránka trestného činu, Ústavní soud jeho přesvědčení nesdílí, a nadto konstatuje, že takovou námitku měl uplatnit již ve svých opravných prostředcích, nikoliv až v ústavní stížnosti - v tomto rozsahu jsou jeho námitky nepřípustné, neboť stěžovatel fakticky nevyčerpal všechny procesní prostředky, které mu zákon k ochraně práv poskytuje a vyloučením obecných soudů z možnosti reagovat na ně by byla porušena zásada subsidiarity ústavní stížnosti (viz například usnesení ze dne 28. června 2004 sp. zn. I. ÚS 260/02, všechna rozhodnutí též na <http://nalus.usoud.cz>). Odkazuje-li stěžovatel na nálezný sp. zn. IV. ÚS 3892/18, pak Ústavní soud uvádí, že v dané věci byla pro stěžovatelku jedinou vhodnou léčbou aplikace léčebného konopí, které jí však

zdravotní pojišťovna nebyla ochotna proplácet; v právě projednávané věci je stěžovatel pěstitelem konopí, pouze tvrdí existenci výzkumné činnosti, ačkoliv ji nijak neprokázal a snaží se obcházením zákona zajistit si (vypěstovat) dostatek vhodných rostlin pro potřeby své a svých příznivců v rámci "konopné církve".

13. Třináctá stížnost

27. Usnesení ÚS sp. zn. II. ÚS 1524/19 ze dne 02. 07. 2019 (<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/ii-us-1524-19-1>)

27.1. Měření obsahu THC:

4. Okresní soud v Prostějově v záhlaví uvedenými usneseními zamítl návrh na povolení obnovy řízení vedených pod sp. zn. 11 T 130/2016, 2 T 104/2010 a 3 T 131/2017. Soud předně neshledal důvod pro spojení trestních věcí, neboť každé trestní řízení se nachází v jiné fázi a ke každému řízení je příslušný jiný zákonný soudce. Po provedení důkazů v jednotlivých řízeních soud dospěl k závěru, že nejsou dány důvody pro povolení obnovy řízení. Znalecký posudek znaleckého ústavu Psychiatrické nemocnice Bohnice nepředstavuje novou skutečnost, neboť již byl proveden v nalézacím řízení. Důvodné pak neshledal ani stěžovatelovy argumenty týkající se jeho práva na svobodu vyznání; práva na ochranu života a zdraví; okolností vylučujících protiprávnost; trestného činu neposkytnutí pomoci; povahy konopí jako prekurzoru; nevymahatelnosti ustanovení zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů; návrhu na podání předběžné otázky Soudnímu dvoru Evropské unie; způsobu měření obsahu THC v konopí; odborného posudku Tomáše Záborského; dostupnosti lékařské péče; či interpelace ministra zdravotnictví. V záhlaví označeným usnesením Krajského soudu v Brně byla zamítnuta stěžovatelova stížnost proti v záhlaví uvedenému usnesení Okresního soudu v Prostějově č. j. 3 T 131/2017-2121. V odůvodnění uvedl, že podmínky pro povolení obnovy řízení jsou ze zákona vymezeny velmi úzce; řízení o povolení obnovy se omezuje jen na řešení otázky, zda vyšly najevo takové skutečnosti nebo důkazy, které předpokládá § 278 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů.

10. Z argumentace stěžovatele v ústavní stížnosti se podává, že stěžovatel pokračuje v polemice se skutkovými hodnoceními a právními závěry státního zastupitelství a obecných soudů a pouze opakuje námitky, které již uvedl v předchozím řízení. Se stěžovatelovými argumenty se státní zastupitelství i obecné soudy vypořádaly v napadených rozhodnutích a sděleních, přičemž jejich závěry nejsou neudržitelné. Ústavnímu soudu nenáleží vstupovat do právního a skutkového hodnocení orgánů činných v trestním řízení. Na ústavní rovině zásah do práv stěžovatele Ústavní soud neshledal. Odkazuje-li stěžovatel na nález sp. zn. IV. ÚS 492/18, pak Ústavní soud uvádí, že dané rozhodnutí bylo založeno na odlišných skutkových i právních otázkách než nyní posuzovaná věc.

27.2. Předběžná otázka SDEU: dtto

27.3. Netrestnost skutku (subsidiarita): dtto

14. Čtrnáctá stížnost

28. Usnesení ÚS sp. zn. **IV. ÚS 2456/19** ze dne 03. 09. 2019
(<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iv-us-2456-19-1>)

28.1. Měření obsahu THC:

6. Pro posuzovanou věc je podstatné, že se stěžovatelovou argumentací a totožným petitum se Ústavní soud vypořádal již v usnesení ze dne 2. 7. 2019 sp. zn. II. ÚS 1524/19 (všechna rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná na <http://nalus.usoud.cz>). Totéž platí o návrzích na zrušení v záhlaví uvedených právních předpisů. Na odůvodnění uvedeného rozhodnutí lze tedy stěžovatele zcela odkázat. V nové ústavní stížnosti nepředložil žádné nové argumenty, které by mohly přimět Ústavní soud ke změně právního názoru. Postup obecných soudů totiž z ústavněprávního hlediska zcela obstojí.

28.2. Předběžná otázka SDEU: -

28.3. Netrestnost skutku (subsidiarita): -

15. Patnáctá stížnost

29. Usnesení ÚS sp. zn. II. ÚS 2836/19 ze dne 24. 09. 2019 (<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/ii-us-2836-19-1>)

29.1. Měření obsahu THC: -

29.2. Předběžná otázka SDEU: -

29.3. Netrestnost skutku (subsidiarita): -

16. Šestnáctá stížnost

30. Usnesení ÚS sp. zn. **I. ÚS 3432/19** ze dne 11. 02. 2020 (<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/i-us-3432-19-1>)

30.1. Měření obsahu THC: -

30.2. Předběžná otázka SDEU: -

30.3. Netrestnost skutku (subsidiarita): -

17. Sedmnáctá stížnost

31. Usnesení ÚS sp. zn. **III. ÚS 3967/19** ze dne 07. 05. 2020
(<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iii-us-3967-19-1>)

31.1. Měření obsahu THC: -

31.2. Předběžná otázka SDEU:

22. Neobstojí rovněž stěžovatelova námitka stran zásahu do základního práva na soudní ochranu nepředložením předběžné otázky Soudnímu dvoru Evropské unie. Touto argumentací se Ústavní soud již také zabýval minimálně ve shora citovaných usneseních sp. zn. III. ÚS 3354/16 a sp. zn. II. ÚS 2804/18. Vzhledem k tomu, že

stěžovatel byl stěžovatelem rovněž v těchto řízeních, jsou mu závěry Ústavního soudu známé a není důvod na nich cokoli měnit. Rozbor podaný v doplnění ústavní stížnosti vyjadřuje výrazný nesouhlas stěžovatele s rozhodovací praxí Ústavního soudu, nepředstavuje však důvod pro změnu přístupu. Ústavní soud stěžovateli připomíná, že Ústavní stížnost směřuje proti rozhodnutí o návrhu na povolení obnovy řízení. Nejedná se o ústavní překum meritorního rozhodnutí, kterým byl stěžovatel uznán vinným, a byl mu uložen trest. Právo Evropské unie rovněž nepatří mezi skutečnosti a důkazy a stěžovatelova argumentace o právu Evropské unie, jakkoli obsáhlá, pro toto řízení nemůže být relevantní. I tyto námitky proto Ústavní soud posoudil jako zjevně neopodstatněné.

24. Návrh na zrušení části právního předpisu a návrh na položení předběžné otázky Soudnímu dvoru Evropské unie jsou k podané ústavní stížnosti návrhy akcesorickými a sdílejí její osud. Jelikož ústavní stížnost byla odmítnuta jako zjevně neopodstatněná, nezbylo Ústavnímu soudu než bez dalšího odmítnout též návrh na zrušení § 283 trestního zákoníku a návrh na položení předběžné otázky.

31.3. Netrestnost skutku (subsidiarita):

19. Okresní soud se v odůvodnění svého ústavní stížností napadeného usnesení důkladně věnuje argumentům stěžovatele a vysvětluje, proč nejsou argumenty a tvrzení stěžovatele způsobilé vyvolat obnovu řízení. Co se týče skutečností, které stěžovatel pokládá za nové, okresní soud poukazuje na to, že byly součástí meritorního řízení a byly tedy i podkladem následných rozhodnutí. Nejedná se proto o nové skutečnosti. Okresní soud se také věnuje dalším důvodům, pro které stěžovatel navrhuje obnovu řízení, a vysvětluje, proč se nejedná o důvody způsobilé obnovu vyvolat. Ústavní soud zde připomíná, že institut obnovy řízení směřuje k dokazování, nikoli k hodnocení, zda bylo zasaženo do základních práv a svobod obviněného (v tomto případě stěžovatele) či k jiným čistě právním otázkám, včetně odkazů na princip subsidiarity a zákonnosti trestní represe. Tyto námitky stěžovatele jsou proto zjevně neopodstatněné.

18. Osmnáctá stížnost

32. Usnesení ÚS sp. zn. **III. ÚS 1914/20** ze dne 19. 01. 2021

(<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iii-us-1914-20-1>)

- 32.1. Měření obsahu THC: -
- 32.2. Předběžná otázka SDEU: -
- 32.3. Netrestnost skutku (subsidiarita): -

19. Devatenáctá stížnost

33. Usnesení ÚS sp. zn. **II. ÚS 2145/20** ze dne 31. 08. 2020 (<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/ii-us-2145-20-1>)

- 33.1. Měření obsahu THC: -
- 33.2. Předběžná otázka SDEU: -

33.3. Netrestnost skutku (subsidiarita): -

20. Dvacátá stížnost

34. Usnesení NS sp. zn. **11 Tdo 1478/2019** ze dne 17. 06. 2020

(<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/nscr/11-tdo-1478-2019>)

34.1. Měření obsahu THC: -

34.2. Předběžná otázka SDEU: -

34.3. Netrestnost skutku (subsidiarita):

Ohledně námitek absence jednotlivých znaků skutkové podstaty pak státní zástupce konstatuje, že obviněný patrně nerozlišuje objekt a objektivní stránku trestného činu, když k objektivní stránce vysvětluje, že nebyl zasažen objekt trestného činu. Ve vztahu k námitce týkající se objektu trestného činu, který dle obviněného „je zcela nekonkrétně uveden v rozsudku“, má státní zástupce za to, že není zřejmé, jak jinak by měl být podle dovolatele objekt (ve výroku rozsudku soudu prvního stupně, když samotné odůvodnění zásadně nelze napadat dovoláním) uveden.

14. Podle státního zástupce je navíc objekt trestného činu z výroku rozsudku nalézacího soudu zcela jednoznačně patrný, a to sice přímo z právního posouzení předmětného skutku. Každá skutková podstata každého trestného činu totiž v sobě zahrnuje mimo jiné i objekt, přičemž v tomto případě jím je „zájem na ochraně společnosti a lidí proti možnému ohrožení, které vyplývá z nekontrolovaného nakládání s jedy, omamnými a psychotropními látkami, přípravky obsahujícími omamnou nebo psychotropní látku a prekursorů“ (ŠÁMAL, P. a kol. Trestní zákoník II. § 140 až 421. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 2862.). Má-li však obviněný na mysli, že jeho jednání nebylo škodlivé pro společnost, jde podle státního zástupce o situaci, kdy objekt dán byl, neboť jinak by nemohly být naplněny všechny znaky skutkové podstaty a úvaha o užití § 12 odst. 2 tr. zákoníku by byla bezpředmětná. Stran škodlivosti jednání obviněného, jakož i k důvodům neužití § 12 odst. 2 tr. zákoníku, se nadto vyjádřily oba soudy nižších stupňů v odůvodnění svých rozhodnutí, k čemuž státní zástupce odkazuje na bod 20. usnesení odvolacího soudu (s jehož závěry se zjevně ztotožňuje).

15. Z těchto důvodů má státní zástupce za to, že dovolání obviněného sice v této části odpovídá uplatněnému dovolacímu důvodu, leč je zjevně neopodstatněné, neboť právní posouzení skutku je správné.

Body 36-41

42. Poslední dovolací námitka obviněného, podřaditelná pod jím deklarovaný dovolací důvod, pak spočívá ve výtce vůči právnímu posouzení skutku, při němž prý nebyla zohledněna zásada subsidiarity trestní represe ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku. Touto otázkou se však shodně zabývaly jak soud prvního stupně (viz bod 13. jeho rozsudku), tak i soud odvolací (srov. bod 20. jeho usnesení).

43. Z § 12 odst. 2 tr. zákoníku se podává, že trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky

škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu.

44. K uvedenému Nejvyšší soud připomíná, že obecně je trestným činem takový protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a který vykazuje znaky uvedené v tomto zákoně (§ 13 odst. 1 tr. zákoníku). Společenská škodlivost ovšem není zákonným znakem trestného činu, protože má význam jen jako jedno z hledisek pro uplatňování zásady subsidiarity trestní represe ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku. Trestní zákoník nevymezuje žádná hlediska pro stanovení konkrétní míry či stupně společenské škodlivosti činu, který se má považovat za trestný čin (naopak typová společenská škodlivost je vyjádřena již prostřednictvím konstrukce skutkových podstat jednotlivých trestných činů). Zásadně tedy platí, že každý protiprávní čin, který vykazuje všechny znaky uvedené v trestním zákoníku, je trestným činem, a proto ho obecně nelze považovat za čin, který není společensky škodlivý. Opačný závěr v podobě konstatování nedostatečné společenské škodlivosti činu by bylo možné učinit jen výjimečně v případech, v nichž z určitých závažných důvodů není vhodné uplatňovat trestní represí, a pokud posuzovaný čin svou závažností neodpovídá ani těm nejlehčím, běžně se vyskytujícím trestným činům dané právní kvalifikace (k tomu srov. stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 30. 1. 2013, sp. zn. Tpjn 301/2012-II., uveřejněné pod č. 26/2013 Sb. rozh. tr.).

45. V nyní projednávané trestní věci obviněného však nebylo zjištěno nic výjimečného, co by vylučovalo možnost uplatnění trestní represe vůči němu. Na uvedeném závěru navíc nemůže ničeho změnit ani skutečnost, že obviněný soustavně namítá, že jeho jednání je výrazně společensky prospěšné, neboť jím pomáhá vážně nemocným lidem, jakož ani to, že se trestné činnosti nedopouštěl ze ziskuchtivosti. Nelze totiž akceptovat, že v situaci, kdy je nakládání s konopím regulováno za podmínek vymezených shora vzpomenutou právní úpravou, se obviněný rozhodne tuto nerespektovat. Dlužno dodat, že společenská škodlivost trestné činnosti obviněného se vymyká běžně se vyskytujícím trestným činům dané právní kvalifikace s ohledem na její rozsah, neboť u obviněného bylo zajištěno jednak 17 kusů rostlin konopí o velikosti od 60 do 230 cm, nacházejících se v různých stádiích růstu, a dále nejméně 27 rostlin konopí, které se již nacházely ve stadiu sušení. Celkem tak obviněný získal či mohl získat 331,5 g marihuany obsahující 2,25 g účinné látky delta-9-tetrahydrokanabinolu, což nelze označit za marginální množství drogy, jakkoliv trestný čin podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku minimální množství omamné či psychotropní látky, přípravku některou z těchto látek obsahujícího, prekursoru či jedu, jež pachatel nedovoleně vyrobí nebo s nímž nakládá, nestanovuje.

46. Dlužno dodat, že již ve svém usnesení ze dne 27. 10. 2011, sp. zn. 8 Tdo 1231/2011, Nejvyšší soud připomněl, že jsou obecně známy léčebné účinky zejména produktů z marihuany a již bylo i oficiálními lékařskými institucemi potvrzeno, že takové efekty přípravky z marihuany mají (k tomu ostatně srov. § 24a a násl. zákona o návykových látkách). Nejvyššímu soudu je ze své dosavadní rozhodovací praxe rovněž známo, že obviněný jím popisovanou léčebnou činností provozoval a že se touto problematikou dlouhodobě zabývá. To jej však nezbavuje trestní odpovědnosti, neboť obviněnému za vinu kladená trestná činnost spočívala v tom, že bez příslušného oprávnění konopí zpracovával do podoby marihuany (obsahující účinnou látku delta-9-tetrahydrokanabinol o celkovém poměru téměř 0,7 %) využitelné pro toxikomanii. Na

druhou stranu se obviněným popsaná motivace – jakkoliv při domovní prohlídce žádné léčivé přípravky z konopí nebyly nalezeny (viz bod 9. rozsudku soudu prvního stupně) – odrazila ve výši uloženého trestu, který lze označit za velmi mírný, co do druhu i jeho výměry.

47. Nejvyšší soud tedy uzavírá, že ani této části argumentace obviněného nemohl dát za pravdu, protože jeho dovolání v této části shledal zjevně neopodstatněným ve smyslu § 265i odst. 1 písm. e) tr. řádu. Jen pro upřesnění považuje Nejvyšší soud za nezbytné vyzdvihnout, že jde v pořadí o několikátou trestní věc obviněného mající v podstatě tentýž skutkový podklad (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 12. 2018, sp. zn. 11 Tdo 1455/2018, ze dne 25. 1. 2018, sp. zn. 11 Tdo 61/2018, ze dne 30. 5. 2018, sp. zn. 11 Tdo 426/2018, či ze dne 31. 5. 2016, sp. zn. 6 Tdo 323/2016).

35. Usnesení ÚS sp. zn. **II. ÚS 2855/20** ze dne 19. 10. 2020 (<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/ii-us-2855-20-1>)

35.1. Měření obsahu THC: -

35.2. Předběžná otázka SDEU: -

35.3. Netrestnost skutku (subsidiarita):

13. Ústavní soud neshledal ústavně rozporným ani tvrzené opomenutí důkazních návrhů stěžovatele. Obecné soudy nikterak nerozporují, že záměrem činnosti stěžovatele je léčebné působení konopnými produkty, což měli svědci prokázat. Je to však legislativa, která určuje, co je a co není zakázanou návykovou látkou a kdo a za jakých okolností může tyto látky poskytovat třetím osobám. Obecným soudům nepřísluší politickou vůli vyjádřenou v této legislativě posuzovat, ba dokonce nerespektovat. Soudy jsou vázány při své rozhodovací činnosti zákony a nemohou tedy samy svými rozhodnutími měnit legislativu, vyjadřující aktuální politický konsensus ve společnosti.

21. Dvacátá první stížnost

36. Usnesení NS sp. zn. **11 Tdo 674/2020** ze dne 26. 08. 2020

(<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/nscr/11-tdo-674-2020>)

36.1. Měření obsahu THC: -

36.2. Předběžná otázka SDEU:

37. V případě uplatněných obsahově shodných námitek lze taktéž odkázat na judikaturu Nejvyššího soudu, který již ve svém rozhodnutí ze dne 29. 5. 2002, sp. zn. 5 Tdo 86/2002, konstatoval, že opakuje-li obviněný v dovolání v podstatě jen námitky uplatněné již v řízení před soudem prvního stupně a v odvolacím řízení, se kterými se již soudy obou stupňů v dostatečné míře a správně vypořádaly, jde zpravidla o dovolání, které je zjevně neopodstatněné ve smyslu § 265i odst. 1 písm. e) tr. řádu. Vzhledem k mnoha opakovaným úvahám v předchozích dovolacích řízeních (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 12. 2018, sp. zn. 11 Tdo 1455/2018, či ze dne 31. 5. 2016, sp. zn. 6 Tdo 323/2016), či v řízení o ústavní stížnosti, na něž bylo poukázáno výše, nepovažuje Nejvyšší soud v tomto ohledu za potřebné uvozenou materii dále rozvádět,

nýbrž v podrobnostech poukazuje na výše citované rozhodnutí Ústavního soudu, stejně jako na nyní napadená rozhodnutí obou nižších soudů. I v nyní posuzované věci, stejně jako tomu bylo v minulosti, dospěl dovolací soud k závěru o nedůvodnosti postupu stran předložení předběžných otázek Soudnímu dvoru Evropské unie v rozsahu, v jakém to navrhuje obviněný. Lze tedy uzavřít, že jakékoliv porušení unijního či národního práva v daném směru, či vyloučení protiprávnosti jednání obviněného, je zjevně neopodstatněné.

36.3. Netrestnost skutku (subsidiarita): # krajní nouze

38. Obviněný D. D. v rámci podaného dovolání především namítá, že jednal v krajní nouzi, když svým jednáním odvracel nebezpečí, které hrozilo na životech těžce nemocných osob. Obviněný totiž dle svého tvrzení nepěstoval konopí za účelem zisku z prodeje drog, nýbrž tak činil proto, že chtěl těmto těžce nemocným osobám pomáhat. In concreto obviněný tvrdí, že jeho jednání lze vyhodnotit v důsledku pozitivního skutkového omylu spočívajícího v jeho nevyvratitelném přesvědčení o skutečnosti, že nemocným nelze pomoci jinak než konopím, jako jednání v putativní krajní nouzi, jež vylučuje jeho přímý úmysl k spáchání trestného činu. V kontextu právě uvedeného Nejvyšší soud konstatuje, že takto formulované námitky obviněného lze podřadit pod jím uplatněný dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. řádu, neboť směřují proti právnímu posouzení skutku, jímž byl tento uznán vinným.

39. Zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se dopustí ten, kdo neoprávněně vyrobí, doveze, vyveze, proveze, nabídne, zprostředkuje, prodá nebo jinak jinému opatří nebo pro jiného přechovává omamnou nebo psychotropní látku, přípravek obsahující omamnou nebo psychotropní látku, prekursor nebo jed, ač byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen nebo potrestán.

40. Podle § 13 odst. 2 tr. zákoníku přitom platí, že k trestní odpovědnosti za trestný čin je třeba úmyslného zavinění, nestanoví-li trestní zákon výslovně, že postačí zavinění z nedbalosti.

41. Podle § 18 odst. 4 tr. zákoníku nejedná úmyslně ten, kdo při spáchání činu mylně předpokládá skutkovou okolnost, která vylučuje jeho protiprávnost; tím není dotčena odpovědnost za trestný čin spáchaný z nedbalosti.

42. Podle § 28 odst. 1 tr. zákoníku čin jinak trestný, kterým někdo odvrací nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému trestním zákonem, není trestným činem.

43. Podle § 28 odst. 2 tr. zákoníku nejde o krajní nouzi, jestliže bylo možno toto nebezpečí za daných okolností odvrátit jinak anebo způsobený následek je zřejmě stejně závažný nebo ještě závažnější než ten, který hrozil, anebo byl ten, komu nebezpečí hrozilo, povinen je snášet.

44. V případě krajní nouze, k níž dovolatel zaměřil svoji pozornost, musí být tedy kumulativně splněny tyto objektivní podmínky: (1) odvracení nebezpečí, které hrozí zájmu chráněnému trestním zákonem, (2) nebezpečí hrozí přímo, bezprostředně, (3) nebezpečí nebylo možno za daných okolností odvrátit jinak (tzv. požadavek subsidiarity), (4) způsobený následek nesmí být zřejmě stejně závažný nebo ještě

závažnější než ten, který hrozil (tzv. požadavek proporcionality), (5) ten, komu nebezpečí hrozilo, neměl povinnost je snášet. Pachatel při krajní nouzi si je vědom existence těchto objektivních podmínek a má vůli za jejich existence jednat.

45. S ohledem na obviněným D. D. tvrzenou existenci extrémního nesouladu mezi provedenými důkazy a skutkovými zjištěními, jakož i výše uvedené závěry Nejvyšší soud v rámci svého přezkumu ověřil, že Okresní soud v Prostějově v nyní posuzované věci postupoval v souladu s § 2 odst. 5, 6 tr. řádu, tedy zjistil skutkový stav tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí. Provedené důkazy poté vyhodnotil podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech zjištěných okolností jednotlivě i v jejich souhrnu. Nalézací soud pečlivě zdůvodnil, na základě kterých skutečností dospěl k závěru, že obviněný úmyslně zpracoval či směřoval k zpracování rostlin konopí do toxikomanicky využitelné podoby, přičemž v bodě 11. odůvodnění svého rozhodnutí uzavřel, že není vyloučeno užití tohoto konopí jeho koncovými příjemci i jiným způsobem než kouřením, avšak nebylo vyloučeno ani jeho užívání pro psychotropní účinky. Se závěry nalézacího soudu se následně zcela ztotožnil taktéž soud odvolací. Nejvyšší soud přitom mezi provedenými důkazy a z nich plynoucími skutkovými zjištěními neshledal žádný nesoulad, tím méně nesoulad extrémní ve smyslu výše citované rozhodovací praxe Ústavního soudu. Na toxikomanické využitelnosti obviněným vypěstovaného konopí s množstvím účinné látky tetrahydrokanabinol vyšším než 0,3 % totiž ničeho nemění skutečnost, že uvedené konopí v této podobě obviněný považuje za léčivo, jelikož jednal ve flagrantním rozporu se zákonnou úpravou a jím vypěstované konopí není možné považovat za konopí pro léčebné účely ve smyslu zákona o návykových látkách. K vyvrácení závěru o toxikomanické využitelnosti pak nemohla vést ani výpověď 15 svědků navrhovaná obviněným před nalézacím soudem (jelikož vzhledem k množství vypěstovaného konopí se jedná pouze o zlomek z celkového počtu reálných uživatelů konopí), ani názor obviněného, že jím vypěstované konopí s nadlimitním obsahem THC navzdory jeho toxikomanické využitelnosti může být jeho konečnými příjemci užíváno pouze pro léčebné účely, přičemž obviněný jej může s ohledem na jeho letité zkušenosti indikovat tomu, komu uzná za vhodné, a to zcela mimo zákonný režim.

46. Za zjištěného skutkového stavu nelze závěry soudů nižších stupňů stran naplnění subjektivní stránky přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, prezentované v rozsudku soudu prvního stupně, stejně jako v napadeném usnesení odvolacího soudu, považovat ve vztahu k osobě obviněného za jakkoli nesprávné, neboť dané závěry, jež oba nižší soudy logickým a přesvědčivým způsobem interpretují, mají jednoznačnou oporu ve výsledcích provedeného dokazování. Z odůvodnění prvostupňového rozsudku jednoznačně plyne, na základě čeho měl nalézací soud za prokázané, že obviněný věděl, že svým jednáním spočívajícím v pěstování a následném sušení rostliny konopí ohrožuje zájem chráněný ustanovením § 283 tr. zákoníku. Současně obviněný chtěl způsobem uvedeným v daném ustanovení [tj. dílem výrobou psychotropní látky a dílem jednáním bezprostředně směřujícím k její úmyslné výrobě] takovýto zájem ohrozit, jelikož takovou látku chtěl vyrobit. K tomuto v souladu se závěry nalézacího soudu odvolací soud následně v bodech 16. a násl. svého usnesení zdůraznil, že totožná trestná činnost obviněného byla soudy již v minulosti řešena a obviněný byl opakovaně upozorněn na protiprávnost svého jednání. Je tedy namístě konstatovat, že dovolatel jednoznačně jedná v úmyslu přímém s ohledem jak na jeho předešlé opakované

odsouzení za totožnou trestnou činnost, tak i dlouhodobé a opakované jednání a jeho stanovisko, že tak bude činit i nadále, neboť nesouhlasí s právní úpravou upravující nakládání s konopím.

47. Ohledně tvrzeného naplnění podmínek putativní krajní nouze je namístě odpovědět zejména na otázku, zda konkrétní nebezpečí hrozilo akutně a obviněný jej takto vnímal, přičemž Nejvyšší soud v této souvislosti uvádí, že za přímo hrozící nebezpečí je třeba považovat takový stav, kde vývoj událostí rychle spěje k poruše nebo sice tento vývoj je přerušen (nepokračuje), ale jsou splněny téměř všechny podmínky potřebné k tomu, aby hrozící porucha nastala, když k uskutečnění zbývajících podmínek či podmínek postačí náhoda, která může kdykoli bezprostředně a s velkou pravděpodobností nastat (srov. Šámal, P. a kol. Trestní zákoník I. § 1 až 139. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, str. 392). V daném případě, vycházející ze zjištěných skutkových okolností, Nejvyšší soud konstatuje, že ačkoli již ve svém usnesení ze dne 27. 10. 2011, sp. zn. 8 Tdo 1231/2011, připomněl, že jsou obecně známy léčebné účinky zejména produktů z marihuany a již bylo i oficiálními lékařskými institucemi potvrzeno, že takovéto efekty přípravky z marihuany mají (k tomu ostatně srov. § 24a a násl. zákona o návykových látkách), nelze dlouhodobé pěstování konopí a jeho zpracování do podoby marihuany za účelem distribuce v daném okamžiku přesně nespécifikovanému okruhu osob, které trpí blíže nespécifikovanými dlouhodobými zdravotními problémy různé závažnosti, považovat za reakci na bezprostředně hrozící útok. V dané věci tedy v důsledku časové prodlevy absentuje přímé spojení mezi jednáním obviněného spočívajícím v dlouhodobém a na sobě navazujícím pěstování a zpracování konopí pro budoucí distribuci, a konkrétním (reálným) a v daném okamžiku bezprostředně hrozícím nebezpečím vzniklým např. na základě akutního zhoršení zdravotního stavu konkrétní osoby s hrozbou závažných následků. Pouhá skutečnost, že obviněný D. D. se považuje za provozovatele léčebné činnosti ve spojení s jeho konstatováním, že je schopen na základě blíže nespécifikovaného postupu diagnostikovat potřebu osob, které považuje za své pacienty, jej nemůže zbavit trestní odpovědnosti, neboť jemu za vinu kladená trestná činnost spočívala v tom, že bez příslušného oprávnění konopí zpracovával do podoby marihuany (obsahující účinnou látku delta-9-tetrahydrokanabinol v celkovém poměru téměř 0,6 %) využitelné pro toxikomanii.

48. K dalšímu požadavku krajní nouze, tzv. subsidiarity, tedy okolnosti, že nebezpečí za daných okolností nelze odvrátit jinak, Nejvyšší soud uvádí následující. Požadavek subsidiarity krajní nouze vychází z toho, že odvrácení nebezpečí se zpravidla dotýká zájmu osob, které na vzniku nebezpečí nemají žádné viny, na jeho způsobení se v žádném směru nepodílely, a nebezpečí lze bez ohrožení jejich zájmů odvrátit jinak. Proto, je-li možno přímo hrozící nebezpečí včas a spolehlivě odvrátit jinak, nemůže ohrožený použít jednání v krajní nouzi, nýbrž musí využít této možnosti, přičemž je třeba brát v úvahu praktické možnosti obviněného k odvrácení takového nebezpečí. Při hodnocení, zda nebezpečí bylo možno odvrátit jinak, je třeba také brát v úvahu jen ty možnosti obviněného, kterými bylo možné odvrátit nebezpečí spolehlivě a včas, tj. ještě před porušením zájmu chráněného trestním zákonem, jemuž nebezpečí hrozilo.

49. Na podkladě skutkových okolností zjištěných nalézacím soudem, jakož i s ohledem k výše uvedenému je třeba při stanovení možností obviněného, kterak řešit jím předestřenou situaci, kdy se na něho měly obracet osoby se zdravotními problémy,

přihlédnout zejména k časovému rozestupu mezi vznikem akutního nebezpečí podstatného zhoršení zdravotního stavu, resp. seznámení se s nebezpečím, zvážení možných kroků pro faktické odstranění takového nebezpečí a vztahu tohoto nebezpečí k jednání obviněného spočívajícího v dlouhodobém pěstování a zpracování rostlin obsahujících psychotropní látku. S ohledem na to nelze obviněného považovat za osobu jednající za přímo hrozícího nebezpečí pod vlivem pozitivního skutkového omylu. Obviněný D. D. mohl osobám, jimž dle jeho přesvědčení hrozilo nebezpečí na zdraví, poskytnout pomoc při zajištění léčby postupem lege artis, tedy v rámci konzultací doporučit postup, jakým dosáhnout na léčbu přípravky z konopí v souladu se zákonem, či tyto osoby odkázat na vyšetření ve zdravotnických zařízeních, kde by mohlo být dosaženo stejného, ne-li lepšího výsledku. To však zjevně dle vyjádření obviněného nebylo v souladu s jeho vnitřním přesvědčením o prospěšnosti konopí a potažmo i marihuany, resp. s jeho přesvědčením o nesmyslnosti státní regulace ve vztahu k pěstování a zpracování konopí, které také veřejně propaguje. Zákonný požadavek subsidiarity jako imanentní podmínku jednání v krajní nouzi tedy v případě obviněného nelze mít za splněný.

50. Je tedy možno uzavřít, že v daném případě skutečně nebyly naplněny objektivní podmínky krajní nouze, jelikož i kdyby byl obviněný subjektivně přesvědčen o nezbytnosti svého počínání a existenci bezprostředního útoku (tedy akutního zhoršení zdravotního stavu konkrétní osoby), neaplikovalo by se ustanovení § 28 odst. 1 tr. zákoníku, ani tzv. putativní krajní nouze ve smyslu § 18 odst. 4 tr. zákoníku, neboť obviněný by nesplnil podmínku subsidiarity ve smyslu § 28 odst. 2 tr. zákoníku, kterou je třeba aplikovat i v případě putativní krajní nouze.

51. K výše uvedenému je nutno konstatovat, že v situaci, kdy je nakládání s konopím regulováno za podmínek vymezených právní úpravou, na níž podrobně poukazují soudy nižších stupňů, nelze akceptovat, že se obviněný jednoduše rozhodne tuto úpravu nerespektovat. Dlužno dodat, že společenská škodlivost trestné činnosti obviněného se vymyká běžně se vyskytujícím trestným činům dané právní kvalifikace, a to především s ohledem na její rozsah, neboť u obviněného bylo zajištěno jednak 133 kusů rostlin konopí o velikosti od 20 do 190 cm, nacházejících se v různých stadiích růstu, a dále nejméně 111 kusů rostlin konopí, které se již nacházely ve stadiu sušení. Celkem tak obviněný získal či mohl získat 7.217 g marihuany, obsahujících 41,96 g účinné látky delta-9-tetrahydrokanabinolu, což nelze označit za marginální množství drogy, jakkoliv skutková podstata trestného činu podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku minimální množství omamné či psychotropní látky, přípravky obsahujícího některou z těchto látek, prekursoru či jedu, jež pachatel nedovoleně vyrobí nebo s nimiž jinak nakládá, nestanoví. Přesto však byla obviněným tvrzená motivace jeho jednání zásadním způsobem zohledněna nalézacím soudem, jak je patrné z bodu 15. odůvodnění jeho rozsudku, když byl obviněnému i navzdory existenci přitěžujících okolností uložen mírný trest při samé spodní hranici zákonné trestní sazby, jíž byl reálně ohrožen.

37. Usnesení ÚS sp. zn. **IV. ÚS 3353/20** ze dne 02. 02. 2021 (<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iv-us-3353-20-1>)

37.1. Měření obsahu THC: -

37.2. Předběžná otázka SDEU:

24. Judikatura Ústavního soudu týkající se (ne)podávání předběžných otázek konzistentně uvádí, že pouze svévolná nebo neudržitelná aplikace unijního práva obecnými soudy spojená s nepoložením předběžné otázky je porušením práva na spravedlivý proces a zákonného soudce [srov. např. náleze ze dne 11. 9. 2018 sp. zn. II. ÚS 3432/17 (N 153/90 SbNU 483)]. Jak již bylo shora odůvodněno, k námitce stěžovatele ohledně případné notifikace citovaných právních předpisů není unijní prvek v přezkoumávaném trestním řízení relevantní a výklad unijního práva obecnými soudy v tomto není svévolný či neudržitelný.

37.3. Netrestnost skutku (subsidiarita):

6. K námitce stěžovatele, že jednal v krajní nouzi, Nejvyšší soud konstatoval, že jde sice o námitku právně relevantní, avšak neopodstatněnou. Okresní soud, s jehož názorem se ztotožnil i krajský soud, dostatečně pečlivě zdůvodnil, na základě jakých skutečností dospěl k závěru, že stěžovatel úmyslně zpracoval či směřoval ke zpracování rostlin konopí do toxikomanicky využitelné podoby s tím, že není vyloučeno užití tohoto konopí jeho koncovými příjemci i jiným způsobem než kouřením, avšak nebylo vyloučeno ani jeho užívání pro psychotropní účinky. Nejvyšší soud mezi provedenými důkazy a z nich plynoucími skutkovými zjištěními neshledal žádný nesoulad, tím méně nesoulad extrémní, a dodal, že na toxikomanické využitelnosti stěžovatelem vypěstovaného konopí s množstvím účinné látky tetrahydrokanabinol vyšším než 0,3 % nic nemění skutečnost, že uvedené konopí v této podobě stěžovatel považuje za léčivo, jelikož jednal ve flagrantním rozporu se zákonnou úpravou a jím vypěstované konopí není možné považovat za konopí pro léčebné účely ve smyslu zákona o návykových látkách. K vyvrácení závěru o toxikomanické využitelnosti nemohla podle Nejvyššího soudu vést ani výpověď obhajobou navrhovaných svědků, ani názor stěžovatele, že jím vypěstované konopí může být jeho konečnými příjemci užíváno pouze pro léčebné účely, přičemž stěžovatel jej může s ohledem na jeho letité zkušenosti indikovat tomu, komu uzná za vhodné, a to mimo zákonný režim. Nejvyšší soud nedal stěžovateli za pravdu ani v tvrzení o naplnění podmínek putativní krajní nouze. Mimo jiné připomněl, že jsou obecně známy léčebné účinky zejména produktů z marihuany a již bylo i oficiálními lékařskými institucemi potvrzeno, že takovéto efekty přípravky z marihuany mají, ale že nelze dlouhodobé pěstování konopí a jeho zpracování do podoby marihuany za účelem distribuce v daném okamžiku přesně nspecifikovanému okruhu osob, které trpí blíže nspecifikovanými dlouhodobými zdravotními problémy různé závažnosti, považovat za reakci na bezprostředně hrozící útok. Za splněný podle jeho názoru nebylo možno považovat ani zákonný požadavek subsidiarity krajní nouze, neboť stěžovatele nelze na základě učiněných skutkových zjištění považovat za osobu jednající za přímo hrozícího nebezpečí pod vlivem pozitivního skutkového omylu, neboť mohl osobám, jimž podle jeho přesvědčení hrozilo nebezpečí na zdraví, poskytnout pomoc při zajištění léčby postupem lege artis, tedy při konzultacích doporučit postup, jakým dosáhnout na léčbu přípravky z konopí v souladu se zákonem, či tyto osoby odkázat na vyšetření ve zdravotnických zařízeních, kde by mohlo být dosaženo stejného, ne-li lepšího výsledku. Nejvyšší soud proto uzavřel, že nebyly naplněny objektivní podmínky krajní nouze, jelikož i kdyby byl stěžovatel subjektivně přesvědčen o nezbytnosti svého počínání a existenci bezprostředního útoku (tedy akutního zhoršení zdravotního stavu konkrétní osoby), neaplikoval by se § 28 odst. 1

trestního zákoníku, ani tzv. putativní krajní nouze ve smyslu § 18 odst. 4 trestního zákoníku, neboť nebyla naplněna podmínka subsidiarity ve smyslu § 28 odst. 2 trestního zákoníku, kterou je třeba aplikovat i v případě putativní krajní nouze.

18. Krajní nouze je definovaná v § 28 trestního zákoníku jako čin jinak trestný, kterým někdo odvrací nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému trestním zákonem. Krajní nouze poskytuje občanům efektivní možnosti, jak chránit nejen své vlastní zájmy, ale i zájmy druhých osob. Jak vyplývá již ze zákonného vymezení, nejde o libovůli závislou na svévolném uvážení jednotlivce, ale naopak je k jejímu naplnění třeba dodržet zákonem stanovené mantinely. Musí směřovat k odvrácení nebezpečí a přímé nebezpečí musí hrozit zájmu, který je chráněn trestním zákonem. Třetím ze znaků je požadavek proporcionality, podle kterého by způsobený následek neměl být v souladu s § 28 odst. 2 trestního zákoníku stejně závažný nebo dokonce ještě závažnější než následek, který hrozil. Dalším předpokladem, který musí být splněn, aby jednání osoby odvracející přímé nebezpečí bylo protiprávní, je subsidiarita. Podle zásady subsidiarity nebude krajní nouze dána, bude-li nebezpečí možné odvrátit i jiným způsobem. Poslední podmínkou, kterou zákonodárce na institut krajní nouze klade, je skutečnost, že krajní nouzi není možné uplatnit u takových osob, které jsou povinny nebezpečí snášet. Tuto povinnost nebezpečí snášet ukládají určitému okruhu osob (např. hasičům, policistům, lékařům aj.) zvláštní právní předpisy.

19. Z napadených rozhodnutí obecných soudů jasně vyplývá, proč u stěžovatele nepovažovaly objektivní podmínky krajní nouze za naplněné. Správně přitom zdůraznily, že i kdyby byl stěžovatel subjektivně přesvědčen o nezbytnosti svého počínání a existenci přímo hrozícího nebezpečí (tedy akutního zhoršení zdravotního stavu konkrétní osoby), neaplikovalo by se § 28 odst. 1 trestního zákoníku ani ve smyslu tzv. putativní krajní nouze podle § 18 odst. 4 trestního zákoníku, neboť nebyla naplněna podmínka subsidiarity uvedená v § 28 odst. 2 trestního zákoníku, kterou je třeba aplikovat i v případě putativní krajní nouze.

22. Dvacátá druhá stížnost

38. Usnesení ÚS sp. zn. **III. ÚS 2005/21** ze dne 07. 09. 2021
(<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iii-us-2005-21-1>)
- 38.1. Měření obsahu THC: -
 - 38.2. Předběžná otázka SDEU: -
 - 38.3. Netrestnost skutku (subsidiarita): -

23. Dvacátá třetí stížnost

39. Usnesení ÚS sp. zn. **III. ÚS 2084/21** ze dne 02. 11. 2021
(<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iii-us-2084-21-1>)
- 39.1. Měření obsahu THC: -
 - 39.2. Předběžná otázka SDEU: -
 - 39.3. Netrestnost skutku (subsidiarita): -

24. Dvacátá čtvrtá stížnost

40. Usnesení ÚS sp. zn. **III. ÚS 2105/21** ze dne 16. 11. 2021 (<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iii-us-2105-21-1>)
- 40.1. Měření obsahu THC: -
 - 40.2. Předběžná otázka SDEU: -
 - 40.3. Netrestnost skutku (subsidiarita): -
-

25. Dvacátá pátá stížnost

41. Usnesení ÚS sp. zn. **I. ÚS 2121/21** ze dne 16. 09. 2021 (<https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/i-us-2121-21-1>)
- 41.1. Měření obsahu THC: -
 - 41.2. Předběžná otázka SDEU: -
 - 41.3. Netrestnost skutku (subsidiarita): -
- generální sekretář Ústavního soudu

<https://sbirka.nsoud.cz/sbirka/21388/>

Generální plná moc členů asociace Cannabis is The Cure, z.s.

aliance společenství (⁷KJL/EKK⁸/KC⁹) po zveřejnění Stanoviska trestního kolegia NS sp. zn. Tpjn 301/2018 **při udělování trestů vězení „konopníkům“ bez jakékoliv zákonné opory**

změření limitu obsahu THC v konopí

Zmocněncem je: stěžovatel sp.zn. **I. ÚS 2573/24**¹⁰ Mgr. **Dušan Dvořák**, MMCA¹¹, nar. 12. 1. 1962 v Olomouci, ředitel Edukativní konopné kliniky¹² Královny koloběžky první¹³, ID: dusan.dvorak@konopijelek.cz, tel: + 420 774 723 261, Nový svět - Přichystalova 180/14, 779 00

⁷ Viz @ <https://www.youtube.com/@ArtLanguageFactory>

⁸ Viz @ <https://www.konopijelek.cz/novinky/lecba-konopim-v-ceske-republice-v-letech-2000-2019/>

⁹ Viz @ <https://www.stream.cz/dvtv-interview/ctyri-roky-vezeni-kvuli-konopi-sedel-jsem-s-vrahv-mistni-krale-jsem-ucil-cist-marihuana-teni-jed-64994952> @ <https://www.konopijelek.cz/soud-s-dusanem-dvorakem/soud-s-dusanem-dvorakem-archiv/tiskove-zpravy/velka-kniha-o-lecbe-konopim-slovo-editora-mgr-dusana-dvoraka/> @ <https://www.reflex.cz/clanek/archiv/19179/uloha-silenstvi-v-dejinach-rx-diskuse.html> @ <https://www.konopijelek.cz/soud-s-dusanem-dvorakem/soud-s-dusanem-dvorakem-archiv/komunikace-s-urady/modlitebni-produkty-a-etikety/>

¹⁰ **KS v Brně dne 26.6.2024, č.j. 5To152/2024-2970 a OS v Prostějově dne 16.6.2024čj. 3T131/2017-2944** (Charlotta), viz Charlotta byla u ústavního soudu již 4x @ **IV. ÚS 1153/19** ze dne 14. 6. 2019, @ <https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iv-us-1153-19-1> @ Konopný prekurzor měřený na THC dle normy EU dle ústavních soudců Jirsy, Filipa a Fenyka @ **IV. ÚS 2456/19** **ÚS ze dne 3.9.2019** @ <https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iv-us-2456-19-1> @ Konopný prekurzor měřený na THC dle normy EU dle ústavních soudců Jirsy, Filipa a Fenyka @ **II. ÚS 2005/21** ze dne 7.9.2021 @ <https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/iii-us-2005-21-1> @ Konopný prekurzor měřený na THC dle normy EU dle ústavního soudce Suchánka @ **I. ÚS 2121/21** dne 16.9.2021 @ Konopný prekurzor měřený na THC dle normy EU dle ústavních soudců Sládečka, Jirsy a Fenyka @ <https://www.zakonyprolidi.cz/judikat/uscr/i-us-2121-21-1> @

¹¹ Viz @ <https://dusandvorak.blogspot.com/2015/02/reference-na-dusana-dvoraka.html>

¹² Viz @ <https://www.konopijelek.cz/soud-s-dusanem-dvorakem/soud-s-dusanem-dvorakem-archiv/komunikace-s-urady/atelier/> @ <https://www.konopijelek.cz/soud-s-dusanem-dvorakem/soud-s-dusanem-dvorakem-archiv/komunikace-s-urady/konopi/> @ <https://www.konopijelek.cz/soud-s-dusanem-dvorakem/soud-s-dusanem-dvorakem-archiv/komunikace-s-urady/art/>

¹³ Viz @ <https://www.konopijelek.cz/novinky/odborna-spolecnost-konopi-je-lekz-s/>

Olomouc, DS: r8u3nhx (dále jen **DD¹⁴**), tzn. ředitel aliance společenství 1) otevřené společnosti **Ateliér ALF, z.s.**, IČ: 226 80 101, L 22953/KSBR, DS: dxleepmd (dále jen **AA¹⁵**), 2) odborné společnosti **Konopí je lék, z.s.**, IČ: 227 27 281, sp.zn. L 22019/KSBR, DS: 6ufexs6 (**dále jen KJL¹⁶**), 3) společnosti sociální ekologie **Art & Body Language Factory, z.s.**, IČ:227 24 303, sp.zn. L 25871/KSBR, DS: pmgb579 (dále jen **ART¹⁷**) společně sídlem **Konopná apatyka královny koloběžky první**, PSČ: 798 55 Evropa u Ospělova č.p. 6 a výše uvedení jsou členy **asociace (CC/ORa)** nevládních organizací **Cannabis is The Cure, z. s.**, IČ: 266 70 232, sp. zn. L 6401/KSO – pobočka v Olomouci, Nový svět - Přichystalova 180/14, 779 00 Olomouc, DS: 4ex7c9p¹⁸

----- zkráceno, zvýrazněno, úprava textu nikoliv smyslu textu -----

Sp. zn.: SPR. ÚS 700/24 dne 29. července 2024

..... dne 22. července 2024 bylo Ústavnímu soudu doručeno Vaše podání nazvané jako Žádost o vydání informace dle infozákona, ev. vyjádření dle správního řádu. Dne 25. července 2024 bylo Ústavnímu soudu doručeno Vaše podání označené jako „Důkazní dodatky k žádosti ze dne 22. 7. 2024“, které v příloze obsahuje několik dokumentů ... včetně rozsudku Krajského soudu v v Ostravě – pobočka v Olomouci č. j. 65 A 7/2023- 47. Jelikož uvádíte, že informace požadujete s ohledem na opakovaná vyjádření ústavního soudu v odůvodnění zamítnutých ústavních stížností, dovoluji si Vás v této souvislosti upozornit na to, že Ústavní soud není v režimu informačního zákona dle ZSPl povinen obhajovat, odůvodňovat ani „dovysvětlovat“ svůj postup v předchozích soudních řízeních. Rozhodnutí Ústavního soudu jsou v řízeních podle zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZÚS“), konečná, nelze se proti nim odvolat a argumentace soudu vedoucí k výroku rozhodnutí je uvedena právě v odůvodnění daných rozhodnutí.

.. K dotazu, zda existuje nálezy, kdy ústavní soud bez vnějšího zásahu sám o sobě dle poznání „mýlky“ odmítl předchozí nálezy v předmětné věci, Vám sděluji, že pokud senát Ústavního soudu v souvislosti se svou rozhodovací činností dospěje k právnímu názoru odchylnému od právního názoru Ústavního soudu vysloveného v nálezu, předloží otázku k posouzení plénu.

Stanoviskem pléna je senát v dalším řízení vázán (§ 23 ZÚS). Důvodová zpráva k tomuto ustanovení dodává, že s ohledem na právní relevanci právních názorů Ústavního soudu (tj. pléna a senátů) je třeba zajistit, aby mezi postupně vyslovenými jednotlivými právními názory Ústavního soudu nebyl rozpor.

¹⁴ Viz @ <https://policie-cr.blogspot.com/> @ <https://ministr-vnitra.blogspot.com/> @ <https://ministerstvo-vnitra.blogspot.com/> @ <https://ministerstvo-zdravotnictvi.blogspot.com/> @ <https://ministr-spravedlnosti.blogspot.com/> @ <https://ministerstvo-spravedlnosti.blogspot.com/> @ <https://vlada-cr.blogspot.com/> @

¹⁵ Viz @ <https://nejvyssi-soud.blogspot.com/> @ <https://nejvyssi-statni-zastupitelstvi.blogspot.com/> @ <https://nejvyssi-statni-zastupce.blogspot.com/> @ <https://ustavnisoud.blogspot.com/>

¹⁶ Viz: @ <https://www.konopijelek.cz/novinky/nejvyssi-soud-k-harmonizaci-prava-eu-ve-veci-zjisteni-realneho-obsahu-thc-v-konopi-u-jeho-pestitelu-uvest-ze-nezna-datun-a-evidencni-cislo-ceske-pravni-normy/>

¹⁷ Viz: @ *KS v Brně dne 26.6.2024, č.j. 5 To 152/2024-2970 a OS v Prostějově dne 16.6.2024* č.j. 3 T 131/2017-2944 (Charlotta, úroda 2016) @ viz @ <https://www.konopijelek.cz/novinky/charlotta-jde-popate-k-ustavnimu-soudu-od-roku-2017/>

¹⁸ *Klíčovými právníky a advokáty kriminalizovaného Mgr. Dušana Dvořáka, rodiny DD a členů 5. NNO asociace CC byli v letech 2008–2022 Mgr. Kovaříková, Mgr. Candigliota z Brna, JUDr. Antonů z Olomouce, Mgr. Müller z Prahy, JUDr. Kořínková, JUDr. Klimeš z Olomouce, JUDr. Pavlů z Prostějova, Mgr. Andrlé z Přerova, JUDr. Teryngel z Prahy a Mgr. Macháček z Kladna, kteří byli advokáty rodiny Dvořákových zejména v klíčových trestních řízeních dle § 283 tr. zákoníku za ochranu práv „konopníků“ ve svobodnou výrobu konopných léčiv a mnozí výše uvedení byli také advokáty v civilních a správních soudních řízeních DD a jeho rodiny a majetkům výše a níže uvedených nevládních organizací a jejich projektů zahájených/obnovených zejména a nejčastěji u Okresního soudu v Prostějově (jdoucích vždy až po Evropský soud pro lidská práva a Evropskou komisi) vedených pod sp. zn. 2 T 104/2010, 2 T 65/2011, 2 T 63/2018 a 2 T 50/2020 a k tomu navíc dalších 7 trestních řízení s předsedkyní senátu 2 T/2 NT/0 NT Okresního soudu v Prostějově Mgr. Otrubovou a okresním státním zástupcem Mgr. Ivo Černíkem a státní zástupkyní JUDr. Kezníkovou a k tomu navíc 7 dalších trestních řízení s předsedkyní senátu 3 T/3NT/0NT JUDr. Pluskalovou a okresním státním zástupcem Mgr. Černíkem a Mgr. Miklendou jako předešlím a hlavně trestní řízení sp.zn. 3 T 131/2017 a 3 T 70/2019. Ode dne 11.9.2024 od cca 15.00 hod. je advokátem Mgr. Dušana Dvořáka jako zmocněnce poškozené rodiny DD a 5. výše a níže uvedených poškozených NNO a jejich členů advokát JUDr. Pavel Andrlé, MBA, LL.M z Olomouce sp.zn. (I.ÚS 2573/24) a advokát Mgr. David Macháček jako člen správní rady asociace Cannabis is The Cure,z.s. a prof. Jaromír Kafka, MMCA, předseda Spolku přátel Evropy u Ospělova, Žižkova u Prahy a Nového světa*

Toho se má dosáhnout tak, že pociťuje-li senát potřebu odchýlit se od právního názoru vysloveného v nálezu Ústavního soudu (tj. pléna nebo některého senátu), předloží věc k posouzení plénu Ústavnímu soudu, jehož stanoviskem bude v dalším řízení vázán.

Plénem sjednocuje judikaturu rozhodovacích orgánů Ústavního soudu zvláštním postupem podle § 11 odst. 2 písm. i) ZÚS a postupem podle § 11 odst. 2 písm. h) ZÚS řeší nesoulad v názorech členů uvnitř senátu.

Prostředkem ke sjednocení je zaujímání stanoviska k odchýlnému právnímu názoru senátu podle § 23, což je v podstatě návrh na změnu právního názoru Ústavního soudu.

V případě změny právního názoru pléna není třeba stanovisko pléna vyžadovat.

Tuto skutečnost plénem konstatuje nikoli ve stanovisku, nýbrž přímo ve svém nálezu, ve kterém svůj právní názor mění. (Srov. otázku odnětí platů soudců – nález Ústavního soudu Pl. ÚS 13/99, oproti nálezu Pl. ÚS 16/2000, obdobně volební kauce – nález Pl. ÚS 3/96 oproti nálezu Pl. ÚS 42/2000). (FILIP, Jan. § 23 [Odchylný právní názor]. In: FILIP, Jan, HOLLÄNDER, Pavel, ŠIMÍČEK, Vojtěch. Zákon o Ústavním soudu. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2007, s. 99.) ... Současně ale musím podotknout, že změna právního názoru nastává v souvislosti se změnou právní úpravy, vývojem praxe, aplikačními poznatky nebo se zohledněním mezinárodní judikatury v předmětné oblasti.

Z důvodu „poznání vlastní mýlky“ ke změně judikatury Ústavního soudu ještě nedošlo.

K další části Vašeho dotazu, tedy zda se Ústavní soud někdy veřejně omluvil za předchozí vědomě nepravdivé výroky klíčové pro posouzení viny a trestu, Vám sděluji, že Ústavní soud v řízeních o ústavních stížnostech nerozhoduje o vině a trestu, ale zabývá se ochranou základních práv a svobod.... Není proto možné, aby Ústavní soud vyjádřil vědomě nepravdivé výroky klíčové pro posouzení viny a trestu, a neměl tedy ani příležitost, aby se za ně omlouval.

S pozdravem JUDr. Vlastimil Göttinger, Ph.D., LL.M.

generální sekretář Ústavního soudu

Sp. zn.: SPR. ÚS 773/24 dne 13. září 2024

Sp. zn.: SPR. ÚS 758/24 dne 13. září 2024

..... na pokyn předsedy Ústavního soudu, pana JUDr. Josefa Baxy, reaguji na svazek písemností, které od Vás, z Vaší datové schránky, obdržel **dne 24. 8. 2024**,určeným vedle pana předsedy Ústavního soudu **SPR. ÚS 700/24ještě panu prezidentovi republiky, panu ministru spravedlnosti a panu nejvyššímu státnímu zástupci.**

Ke kárnému řízení se soudcem Ústavního soudu, k jehož zahájení je příslušný (výlučně) předseda Ústavního soudu, připomínám, že ačkoli podnět k takovému kroku může panu předsedovi (neformálně) podat kdokoli – každý, jeho vyhodnocení zůstává pouze na něm, přičemž není zavázán k žádné procesní reakci. Postoj, který k nim pan předseda zaujal, nasvědčuje tomu, že v jejich obsahu **neidentifikoval nic, na co by mohl smysluplně reagovat**..... připomínám, že všechna rozhodnutí Ústavního soudu jsou bezvýhradně konečné, neboť náš právní řád nenabízí žádný nástroj, jehož užití by, jakkoli mimořádně, mohlo vést k jejich změně či dokonce zrušení.

Nepřímo to vyplývá i z Čl. 89 odst. 2 Ústavy České republiky – jsou-li vykonatelná rozhodnutí Ústavního soudu závazná pro všechny orgány či osoby, Ústavní soud nemůže být výjimkou.

O zpochybnění se (tedy) lze pokusit jen cestou stížnosti k mezinárodnímu soudu, poznamenávám, že aktuálně je již předmětem přezkumu prováděného Úřadem pro ochranu osobních údajů.

Mohu však na druhé straně potvrdit, že podněty tohoto druhu pan předseda nikdy na lehkou váhu nebere. Ke stížnosti související se žádostí o informace, podané podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, evidované u Ústavního soudu pod spisovou značkou **SPR. ÚS 700/24**

Příslušný spis mu byl postoupen a je tudíž bezpředmětné obracet se v této věci nadále na Ústavní soud.

V úctě JUDr. Petr Chládek, v. r.

poradce pro správní agendu

Sp. zn.: SPR. ÚS 773/24 dne 13. září 2024

..... na pokyn předsedy Ústavního soudu, pana JUDr. Josefa Baxy, reaguji na dopis (určený **souběžně panu prezidentovi republiky**) ... a pan ministr spravedlnosti a pan nejvyšší státní zástupce, „nápadně podobným“ jinému, předloženému Ústavnímu soudu panem Mgr. Dušanem Dvořákem, za jehož předkladatele je označen pan Miloslav Tetour, MCA, doručenému Ústavnímu soudu z datové schránky otevřené bezbariérové společnosti Ateliér Alf, z.s. dne 22. 8. 2024.

Postoj, který ke vzpomínaným textům pan předseda zaujal, nasvědčuje tomu, že v jejich obsahu neidentifikoval nic, na co by mohl smysluplně reagovat; mimo jiné má takový předpoklad souvislost s bohatou korespondencí, kterou s Ústavním soudem, většinou mimo rámec řízení o projednatelném návrhu, vedl v minulosti pan Mgr. Dušan Dvořák, eventuálně subjekty, v nichž má účast.

Obsah tedy vzal pan předseda na vědomí.

Jestliže jsem byl pověřen podat Vám o tom stručnou informaci, za svoji osobu – z vlastní iniciativy připomínám, že všechna rozhodnutí Ústavního soudu jsou bezvýhradně konečné, neboť náš právní řád nenabízí žádný nástroj, jehož užití by, jakkoli mimořádně, mohlo vést k jejich změně či dokonce zrušení. Nepřímo to vyplývá i z čl. 89 odst. 2 Ústavy České republiky – jsou-li vykonatelná rozhodnutí Ústavního soudu závazná pro všechny orgány či osoby, Ústavní soud nemůže být výjimkou. O zpochybnění se (tedy) lze pokusit jen cestou stížnosti k mezinárodnímu soudu.

Ke kárnému řízení se soudcem Ústavního soudu, k jehož zahájení je příslušný (výlučně) předseda Ústavního soudu, připomínám, že ačkoli podnět k takovému kroku může panu předsedovi (neformálně) podat kdokoli – každý, jeho vyhodnocení zůstává pouze na něm, přičemž není zavázán k žádné procesní reakci.

Mohu však na druhé straně potvrdit, že podněty tohoto druhu pan předseda nikdy na lehkou váhu nebere. Ke stížnosti související se žádostí o informace, podané podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, evidované u Ústavního soudu pod spisovou značkou **SPR. ÚS 700/24 INF**, poznamenávám, že aktuálně je již předmětem přezkumu prováděného Úřadem pro ochranu osobních údajů.

Příslušný spis mu byl postoupen a je tudíž bezpředmětné obracet se v této věci nadále na Ústavní soud. V úctě JUDr. Petr Chládek v. r. poradce pro správní agendu